

Giới thiệu Nam Chủ Mau Nằm Xuống

Hán Việt: Khoái xuyên chi nam chủ khoái thăng hạ

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Cổ đại, Hiện đại, HE, Tình cảm, Huyền huyễn, H, Thú nhân, Song khiết, Xuyên nhanh, Hào môn thế gia, Nữ phụ, Giới giải trí, Vườn trường, Thanh mai trúc mã, Tiền hôn hậu ái, Cung đình hủ tước, Khế ước tình nhân, Dưỡng thành, Đô thị tình duyên, Pháo hôi, Linh dị thần quái, Cường thủ hào đoạt, Nghịch tập, 1v1

Edit: DinhDiepKyVan

Ngoài ý muốn Sở Ca lại chết đi, mới biết được chính mình bất quá chỉ là một quyển sách pháo hôi nho nhỏ, oán niệm quá sâu nên ngoài ý muốn bị một cái hệ thống kế hoạch cứu vớt trời định, chính là, ha ha, nói là kế hoạch cứu vớt ở đâu!! Hệ thống đại gia người, còn cho lão tử tiết tháo!! Nói ngắn gọn, đây là chuyện xưa của một thiên kim đại tiểu thư bị hệ thống thông đồng tiết tháo vớ đây đấy! Mỗi câu chuyện xưa đều là 1v1, bản nhân có thói ở sạch, tuyệt đối sẽ không có NP, nhưng cũng không thể cam đoan được mỗi nam chủ nào cũng đều sạch ~

P/S: Thể giới thứ nhất nam chủ có con cùng người khác, không thích chó vô.

Sở Ca xuyên nhanh chỉ lữ ~

Bổn văn trọng cốt truyện, mặc dù có H, nhưng cốt truyện càng quan trọng hơn.

Mặt khác bổn văn tuy rằng 1V1, nhưng bởi vì mỗi thể giới có thân phận bất đồng, cho nên không phải là mỗi chuyện xưa nào nam chủ cũng đều sạch, nhưng nữ chủ tuyệt đối sạch ~, cho nên ai có thói ở sạch thì thân thân có thể đi đường vòng~~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Mở đầu: Chết

Edit: DinhDiepKyVan

Sở Ca xách theo thức ăn nhẹ nhàng mở cửa phòng bạn trai ra, nghĩ đến hán vừa mới nói phải cho cô một kinh hi, cô liền nhìn không được mà muốn cười. Cô cùng bạn trai đã kết giao được ba năm, tình cảm vẫn luôn ổn định, lúc này cô tưởng hán cho cô một kinh hi, chắc là hán cầu hôn cô đi!

Nghĩ đến bạn trai, Sở Ca nhìn không được mà đỏ mặt, bạn trai Tần Tùng của cô kỳ thật cũng không phải là con nhà có tiền, ngược lại là từ nông thôn lên đây, nhưng Sở Ca cũng cho rằng cái này cũng không sao, Tần Tùng làm người có khí chất ôn hòa, lại có năng lực, đối với cô cũng thực ôn nhu. Bọn họ bốn năm tìm hiểu mới ở bên nhau, hiện tại tốt nghiệp năm hai, công ty Tần Tùng ở dưới sự trợ giúp của cha cô cũng dần dần đi lên quỹ đạo, phát triển ở đây rất tốt.

Hiện tại Tần Tùng nếu đưa ra lời kết hôn, cha cô chắc sẽ đáp ứng? Nhưng nghĩ đến cha cô luôn luôn chướng mắt Tần Tùng, Sở Ca nhìn không được lại nhủ nhủ mảy. Thôi bỏ đi, lúc về rồi nói sau! Dù sao chỉ cần cô kiên trì, cha cô khẳng định sẽ thỏa hiệp!

Trong lòng Sở Ca an tâm một chút, vào chung cư, phòng ở không phải là lớn, chỉ là ba phòng ở bình thường, nhưng Sở Ca lại rất thích nơi này, bởi vì đây là cô mua cho Tần Tùng, nơi này hết thấy đều là bọn họ cùng nhau bố trí.

Sở Ca đem thức ăn đặt trên sô pha, kiểm tra một vòng, có chút nghi hoặc, tại sao không có ai? Còn chưa có trở về sao? Sở Ca không biết vì sao trong lòng lại cảm thấy hoang mang rối loạn, nhưng cũng không có quá mức để ý, cô cứ tưởng nguyên nhân là ngày hôm qua không có nghỉ ngơi tốt. Đem bánh kem mình mua tới bỏ vào trong phòng bếp. Thời điểm ra tới lại nghe thấy có âm thanh sột sột soạt soạt, Sở Ca nhủ nhủ mảy, trong lòng lộp bộp một cái, sẽ không phải là ăn trộm đi! Nhưng tưởng tượng này lại là ban ngày, nên hơi chút thả lỏng, nhưng vẫn là từ phòng bếp cầm ra một cái chai cần bốt, cẩn thận đến gần phòng ngủ.

Cửa không có đóng lại, Sở Ca lại từ khe cửa thấy được một màn làm cho toàn thân cô lạnh băng, người bạn trai kia từ trước tới nay ở trước mặt cô luôn ôn hòa thủ lễ, nhưng lúc này động tác lại xấp xỉ đã man bám vào trên người một nữ nhân mạnh mẽ va chạm! Sở Ca không tin vào hai mắt của mình, duỗi tay hướng tới cửa đẩy lớn một chút, âm thanh cửa mở phát ra nhẹ nhàng, nam nữ trên giường đang dây dưa lại đắm chìm ở trong dục vọng, căn bản là không có chú ý tới động tĩnh bên này.

Trong lòng Sở Ca trừ bỏ thống khổ tê tâm liệt phế, còn có một chút ghê tởm, cô hiện tại đứng ngốc ở ngoài cửa, nhìn người nam nhân kia ở trước mặt cô dặt tay thôi cũng đều sẽ ngượng ngùng, nhưng hiện tại đôi tay kia lại nắm ngực của nữ nhân trên giường mạnh mẽ xoa nắn, nữ nhân tình tứ chân trắng nõn gât gao câu lấy eo trên người của nam nhân, âm thanh ân ái a a tràn ngập toàn bộ phòng ngủ, cô ở chỗ này đứng lâu như vậy, hai người kia còn đắm chìm trong dục vọng, có thể thấy được là có bao nhiêu đắm chìm trong đó! Sở Ca dùng sức ném cái chai trong tay mình hướng về phía cầu nam nữ trên

giường.

Bởi vì không có phòng bị, nhưng thật ra Sở Ca ném vừa vặn, nữ nhân hạ một cú sốc âm thanh sợ hãi, vội vàng đem người nam nhân trên người đẩy xuống, kéo lấy một bên chăn che khuất thân thể của mình, nhưng thật ra Tần Tùng vốn dĩ bị kinh hách, lại bị đẩy xuống giường, nơi đó vừa lúc đánh vào cạnh giường, tuy nói đệm rất dày, nhưng tóm lại vẫn là không thể lấy thịt chạm vào, lập tức thân dưới bị đau không đứng thẳng dậy được, cắn răng trừng nhìn cô: “Sở Ca, cô lại bị thần kinh cái gì! Bị thần kinh?”

Sở Ca tức giận cười trả lời, “Bạn trai tôi cùng nữ nhân khác lên giường, tôi bắt quá là tức giận phát tiết một chút thể nhưng lại thành là bị thần kinh? Tần Tùng, anh thật đúng là vô sỉ! Đây là kinh hi anh cho tôi sao? Thật là làm cho tôi cao hứng quá!”

Sở Ca nhìn về phía nữ nhân trên giường, trong miệng phát ra một tiếng cười lạnh, “Thật đúng là cô! Tần Tùng, đây là người mà anh ở trước mặt tôi luôn nói lời độc thể nói các người tuyệt đối không có quan hệ?”

Tần Tùng nghi ngại trong chốc lát mới khởi động thẳng eo, tùy tay cầm một cái chăn vây quanh ở trên người, đi đến trước mặt Sở Ca, trên mặt đã không còn ôn hòa cùng với lấy lòng như trước, mà chỉ còn lại không kiên nhẫn, “Sở Ca cô đủ rồi! Cô có cái quyền gì mà chỉ trích tôi? Chúng ta kết giao ba năm, cô hôn cũng không cho tôi hôn, nhiều nhất là hôn lên mặt tôi thôi, về mặt còn mang bộ dáng ban thưởng! Còn có cha của cô, phát hiện tôi mượn thể lực nhà của cô dùng, nhưng có hay không bán cho nhà cô, dựa vào cái gì mà người nhà của cô tất cả đều sai bảo tôi tới sai bảo tôi lui, nhà các người có đem tôi đặt ở trong lòng không? Thật là buồn cười!”

Sở Ca bị lời nói của Tần Tùng làm cho cả người phát run, nhưng lại làm cho mình thoát nhìn hết sức bình tĩnh, “Tần Tùng, lúc trước chúng ta kết giao liền nói muốn đem thứ tốt nhất lưu lại cuối cùng, cha tôi đối với anh nghiêm khắc như vậy là vì muốn rèn luyện anh, anh thiếu kinh nghiệm lại tâm cao khí ngạo nên dễ dàng bị hại, tôi không nghĩ tới chúng tôi vì anh mà khổ tâm như vậy nhưng anh lại ở đây làm chuyện vui vẻ, lừa dối tôi, một khi đã như vậy, anh cũng không cần chúng tôi nữa, tôi đây liền trở về kêu cha tôi hủy bỏ nâng đỡ anh, tôi muốn nhìn xem anh không có quyền lợi lại không được Sở gia chúng tôi nâng đỡ, anh rốt cuộc có thể có năng lực gì mà tồn tại ở Vân Thành! Từ hôm nay trở đi, chúng ta chia tay, không liên quan đến nhau nữa!” Dứt lời xoay người liền đi.

Cửa truyền đến một tiếng "phịch", Tần Tùng mới có chút hoàn hồn, nghĩ tới lời nói vừa nãy liền nhin không được mà hoảng loạn, nhưng rất nhanh đã lấy lại được tinh thần an ủi mình, không sợ, hẳn hiện tại đã không phải là một tên tiểu tử nghèo hai bàn tay trắng ở nông thôn, hẳn cũng không tin liền tính Sở gia thế lực lớn, còn có thể một tay che trời. Xoay người móc điện thoại di động ra gọi.

Sở Ca ra cửa, thẳng đến khi ngồi trên xe mới mặc kệ nước mắt mình chảy ra, nói chuyện ba năm luyện ái, thẳng đến lúc này mới nhìn ra được bạn trai muông lòng dạ thú! Trừ bỏ hận chính mình không nhìn rõ còn có áy náy đối với cha mẹ, cha mẹ vẫn luôn phản đối cô cùng Tần Tùng ở bên nhau, nói hẳn đã tâm quá lớn, cảm tình đậm bạc, chỉ sợ không phải chồng. Chính là cô không quan tâm! Lại đắm chìm ở trong lời ngon tiếng ngọt của Tần Tùng, cái gì cũng đều không nghe vào, ngược lại tuyệt thực cưỡng bách cha mẹ trợ giúp Tần Tùng, cha mẹ đau lòng cô, không nghĩ tới lại dưỡng ra một kẻ bạc tình!

Sở Ca lau nước mắt, liền tính lấy điện thoại ra gọi cho cha nói xin lỗi, nhưng lại cảm giác được xe đột nhiên luống cuống một chút, vừa định hỏi tài xế Lưu thúc làm sao vậy, lại bị một lực thật lớn đánh vào nên nói không nên lời. Sở Ca lắc lắc đầu chính mình có chút say, mở mắt ra mới phát hiện không thích hợp! Cô! Thế nhưng bay ở phía trên xe! Sở Ca hoảng sợ vạn phần, hướng phương hướng xe tới gần, lại trước sau bị cản trở về! Sở Ca ngốc lăng lăng bay ở ngoài xe, nhìn về phía chiếc xe đang đâm xe của cô, nhin không được mở to hai mắt, người kia cô sao có thể không quen biết! Thư kí của Tần Tùng kiểm em họ - Tần Phương!

Tần Tùng thế nhưng làm cô chết! Sở Ca nhìn về phía mình trong xe, đầu ngã về một bên, vết máu trên mặt loang lổ, mảnh nhỏ pha lê của cửa sổ xe cắm vào vị trí trái tim! Đầu Lưu thúc thậm chí đều bị đâm thay đổi hình dạng, có thể thấy được người đâm dùng bao nhiêu sức lực! Biệt thự Sở gia ở vùng ngoại thành, nhất định phải đi qua con đường hẻm lách này, rất ít có chiếc xe nào đi qua, nơi này cũng không có trang bị cameras, có thể thấy đối phương quen thuộc với nơi này như vậy trừ bỏ Tần Tùng thì còn có thể có ai!

Sở Ca thấy Tần Phương xuống xe xác nhận người chết ở phía sau xe xong, mới xoay người lái xe nghênh ngang mà đi! Đôi tay Sở Ca dùng sức nắm ngực, trong mắt phần hận sắp đem cô bao phủ, mấy ngày kế tiếp, Sở Ca quả thực giống như sống ở trong địa ngục, cha cô nghe được tin cô chết bị thương quá độ, bệnh tim đột ngột phát tác mà qua đời, mẹ cô trước mắt đi con gái lại mất đi bạn già, đã kích liên tiếp làm tinh thần bà thất thường, trượt chân từ trên lầu rơi xuống bỏ mình! Sở thị một đêm đổi chủ!

Sở Ca tận mắt nhìn thấy cha mẹ chết nhưng lại bất lực, trong lòng oán hận không thể đem cô cả người xé rách! Sở Ca nhìn về phía không trung, mặt đầy phần nộ! Vì cái gì? Tại sao lại như vậy! Cô chỉ là nhìn không rõ người, vì cái gì phải trừng phạt cô lớn như vậy? Sở Ca không có thấy, khóe mắt cô thể nhưng chảy ra một giọt nước mắt màu đỏ!

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Thế giới I: Tổng tài dưỡng nữ (1)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Sở Ca mở mắt ra, phát hiện mình đang quỳ gối bên cạnh một cái quan tài, sợ tới mức thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Cũng may là còn nhớ rõ chính mình

đang làm nhiệm vụ, nên miễn cưỡng bình tĩnh lại.

Ngẩng đầu lên không dấu vết tuần tra một vòng, thấy không có người chú ý tới chính mình, mới ở trong lòng gọi hệ thống.

"Hệ thống ngui ở đâu?"

"Đây."

Nó mở miệng nói một chữ, lại dọa Sở Ca nhảy dựng, vội vàng nhìn về bốn phía, thấy người khác giống như không nghe được, mới thoáng yên tâm. Không phải là một cái âm thanh lạnh như băng sao? Vì sao lúc này lại thành một giọng trẻ con thực manh.

Giống như biết cô nghi vấn, giọng trẻ con mở miệng giải thích nói, "Yên tâm, chỉ có ngui mới có thể nghe được ta nói. Ta chỉ phụ trách giúp ngui trong lúc làm nhiệm vụ để đẩy nhanh tiến độ hoàn thành, cũng sẽ nhất định chỉ đạo cho ngui, nhưng cụ thể tiến độ hoàn thành thì còn cần chủ nhân phải tự mình làm, hiện tại có hay không truyền cốt truyện."

"Được, truyền đi!" Vừa dứt lời, Sở Ca liền cảm giác được một trận ký ức không thuộc về mình ào ạt tiến vào trong đầu, lập tức đầu có chút đau, ngui cũng ngắt đi.

Lần này nguyên chủ gọi là Sở Ca, là con gái của bạn tốt mà nam chủ Đường Huân đang thu dưỡng. Năm ấy, cha mẹ của Sở Ca ngoài ý muốn bỏ mình khi cô lên năm tuổi, nên cô liền đi theo bà nội cùng nhau sinh sống, cuộc sống cũng yên tĩnh trôi qua, nhưng không nghĩ tới mười năm sau, bà nội cũng bị bệnh mà qua đời.

Sở Ca trời sinh tính cảm đơn bạc, bà nội qua đời, cô không phải là không thương tâm, chẳng qua là bởi vì không tiếp thu được tin tức bà nội cô qua đời, nên thời điểm trên tang lễ ngược lại không khóc được.

Ở nông thôn nói, thân nhân duy nhất của Sở Ca mất, mà cô ngược lại một giọt nước mắt cũng không rơi, lập tức bị đánh giá là tâm lãnh khốc. Dân quê thích khua môi múa mép, lời đồn đãi truyền đến truyền đi, truyền tới cuối cùng liền thành Sở Ca lòng lang dạ sói, cũng không biết cảm ơn bà nội đã nuôi cô.

Lúc sau Đường Huân tới tham gia tang lễ, còn chưa có nhìn thấy Sở Ca liền nghe được tin đồn về cô, chỉ là hần khi còn nhỏ đã gặp qua đứa nhỏ kia, tuy rằng tính tình thanh lãnh một chút, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không biết cảm ơn, cho nên tuy rằng thấy kỳ quái bà nội cô qua đời mà không có thấy Sở Ca biểu hiện thương tâm ra ngoài, nhưng cũng không có để ở trong lòng.

Sau khi kết thúc tang lễ, Đường Huân liền mang Sở Ca trở về thành phố, mẹ Đường chương mất thân phận của Sở Ca, nên không đồng ý đem cô nuôi ở nhà, Đường Huân bất đắc dĩ, đành phải tạm thời đem cô nuôi ở bên ngui. An bài trường cho cô đi học, còn mời lão sư tới phụ đạo bài tập cho cô.

Thời gian từng ngày trôi qua, Sở Ca cũng không biết có phải hay không thật sự quá mức cô đơn, vẫn là Đường Huân quá mức ưu tú, chờ thời điểm Sở Ca hiểu được, cô đã đối với Đường Huân rẽ tình thâm sâu.

Chỉ là một cái là quan hệ của bọn họ bị trói buộc ở nơi đó, một cái khác là cô biết rõ ràng Đường Huân đối với cô không có tình ý. Cho nên cô liền đem tâm tư của chính mình chôn ở đáy lòng, ai cũng không biết. Cô vẫn luôn cho rằng cả đời cô cứ như vậy nhìn hần thì tốt rồi.

Nguyên bản cốt truyện là thời điểm Đường Huân ở một lần tiệc rượu gặp được nguyên bản nữ chủ Vội Thanh Thiên, hai người dần dần có tình cảm, rồi sau đó sống hạnh phúc với nhau, Sở Ca tuy rằng không có kết hôn, nhưng cả đời cô luôn tận sức làm việc từ thiện, cả đời cũng được sống viên mãn.

Chính là không nghĩ tới nữ phụ Vội Hà thế nhưng trọng sinh, thời điểm ở một lần tiệc rượu thừa dịp Đường Huân say rượu hạ được rồi cùng hần xảy ra quan hệ, sau đó đem Vội Thanh Thiên đẩy cho nam phụ.

5 năm sau mang theo Bảo Bảo thiên tài cường thế trở về, nguyên bản Vội Hà năng lực cũng không có yếu, hơn nữa cô ta còn đoán trước được tiên cơ, nên đến trợ giúp thương nghiệp lớn cá sấu của Trịnh Nham, cho nên lần về nước này, một bên âm thầm ngăn cản Đường gia, một bên thì lấy thân phận giả người cứu giúp xuất hiện ở bên người hần.

Thời điểm Đường Huân có hảo cảm đối với cô ta thì cô ta cho làm hần phát hiện bọn họ còn có một Bảo Bảo, vì thế hai người thuận lý thành chương ở bên nhau. Vốn dĩ Sở Ca cũng không có chuyện gì, chính là thời điểm ở đời trước, Sở Ca đã từng khinh thường cô ta.

Nhưng sự thật xác thật là trong lòng Vội Hà tự ti, hơn nữa Sở Ca tính tình thanh lãnh, luôn luôn đối với những chuyện không liên quan tới mình thì không quá để ý, tự nhiên liền có vẻ có chút cao cao tại thượng, chứ không phải là cô thật sự khinh thường cô ta.

Cho nên cô ta liền trong tối ngoài sáng bắt đầu kích thích Sở Ca, sau đó thiết kế làm Đường Huân nhìn thấy tình cảm đậm bạc của Sở Ca, vì lợi thế mà Sở Ca càng không tiếc thiết kế con trai của chính mình, làm hần cảm thấy Sở Ca không có tình cảm, thời điểm vừa mới bắt đầu, Đường Huân còn tin tưởng Sở Ca không phải là cái loại người này, nhưng sau khi trải qua chuyện con trai thiếu chút nữa mất mạng, rốt cuộc đối với Sở Ca thất vọng, khẳng định đem cô đưa ra nước ngoài, cho cô tự sinh tự diệt. (Vân: Mẹ bà nó:v tra nam vl-.- Đả đảo đả đảo:vv)

Chính là, Đường Huân không chịu đưa cô vào trong ngục giam, Vội Hà liền nhận định sớm muộn gì Đường Huân cũng sẽ đối với Sở Ca mềm lòng, đem cô đưa trở về. Chờ Sở Ca đi nước ngoài, Vội Hà liền liên hệ mấy tên côn đồ đem cô cưỡng hiếp, làm cho cô thân bại danh liệt. Sở Ca một người tự nhiên không thối nể nhiều nam nhân như vậy, dưới tình huống như vậy nản lòng thoái chí cắn lưỡi tự sát.

Những người lưu manh đó thấy cô tàn nhẫn với chính mình như vậy, không khỏi bị dọa cho sợ. Âm thầm nói đen đủi, rồi đem thi thể cô vứt ở nhánh ngõ

nhỏ đó, liền xác cũng không có ai nhặt...

"Ký ức truyền xong, hiện tại tuyên bố nhiệm vụ. Một, làm cho Vội Hà gây ông đập lưng ông. Hai, tìm kiếm thân thể bí mật. Ba, đặt được chất lỏng chân ái, số lần không giới hạn."

Sở Ca nhú mày, hai cái trước thì lý giải được, còn cái thứ ba là cái quỷ gì?

"Hệ thống nguoi ra đây, chất lỏng chân ái là có ý gì?"

"Ý trên mặt chữ, chất lỏng chân ái bao gồm nước miếng, mồ hôi, còn có tinh dịch." 1

Ha hả ~ miệng Sở Ca lúc này thật muốn văng tục, cô vẫn luôn cho rằng này chỉ là một cái nhiệm vụ công lược mà thôi, ha hả, mẹ nó này thế nhưng lại là một cái hệ thống thật vẫn!

Bình tĩnh! Bình tĩnh! Sở Ca, cô là đại tiểu thư Sở gia, chú ý hình tượng! (ノ`□)`ノ ———! Phải chú ý hình tượng! Mẹ nó cô là một đại khuê nữ hoa cúc thế nhưng nó(hệ thống) kêu cô đi câu dẫn nam nhân!

Bởi vì quá mức khiếp sợ, Sở Ca xoát một cái liền mờ mắt. Liền nghe thấy bên cạnh có người kêu, "Tĩnh, tĩnh, Tiểu Ca tĩnh lại rồi. Thế nào? Cảm giác đầu còn đau không? Không nghĩ tới đứa nhỏ này ngày thường nhìn quanh quẽ, thế nhưng đối với bà nội nó lại xem trọng như vậy."

Chưa đợi Sở Ca nói chuyện, bên cạnh liền vang lên một trận âm thanh phụ họa, Sở Ca rũ mắt xuống không có lên tiếng, xem ra lúc này là bà nội Sở vừa mới qua đời, lời đồn đãi về cô còn chưa có truyền ra, may mắn tới không muộn, còn có thể giữ được ấn tượng lúc ban đầu của cô ở trong lòng Đường Huân.

Hạ quyết tâm, Sở Ca cũng không còn thấy áp lực một cổ mảnh liệt bị thương ở trong lòng kia, chỉ chốc lát sau, trên khuôn mặt tái nhợt nhỏ kia liền bị nước mắt che kín. Chờ thời điểm có người chú ý tới, Sở Ca cũng đã khóc tới đầu một trận say xe, lúc này mới có người giống như phản ứng lại, "Tiểu Ca có phải chưa có ăn cái gì hay không?" Dứt lời liền đi lấy thức ăn cho cô.

Sở gia không có thân thích gì, mấy năm trước con trai, con dâu, ông nội đều qua đời, nhà bọn họ chỉ còn lại một bà lão còn có một tiểu nha đầu, hiện tại bà nội Sở đi rồi, không có người lo liệu tang lễ, cũng may bà nội Sở cũng là người không tồi, có mấy người dân thôn nhiệt tình tới giúp đỡ lo liệu.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Năm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Tổng tài dưỡng nữ (2)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Mọi người ở một bên nhìn mà rơi nước mắt, một bên thì đi lấy thức ăn cho tiểu nha đầu này, trong lòng từng đợt lên men, ah! Bà lão lúc này mới đi được có mấy ngày, Tiểu Ca liền gây một vòng, trên mặt đã không còn huyết sắc, trắng bệch dọa người. Hiện tại, người trong thôn cũng không có giàu có gì, Sở gia lưu lại tiểu nha đầu này một mình thì làm sao đây nha!

Sở Ca ăn xong, liền đi xuống giường. Một bà thím bên cạnh tay mát lạnh lệ đề cô lại, "Tiểu Ca, con làm gì vậy? Thân mình còn chưa khô thì đừng đi xuống dưới."

Sở Ca trước dùng tay áo lau nước mắt, sau đó bắt lấy tay bà ta, "Thím ba, con không có việc gì. Trước mắt bà nội không có ai trông, lập tức phải an táng, con phải đi đưa bà nội."

Tiểu cô nương ra vẻ kiên cường nói, tức khắc làm tất cả phụ nữ trung niên ba, bốn mươi tuổi trong phòng đều đỏ hốc mắt, người bị gọi là thím ba sờ sờ đầu Sở Ca, từ bên cạnh lấy một chiếc áo khoác thật dày mặc vào cho cô, "Được, thím ba đi cùng con." Sau đó nắm tay Sở Ca đi tới quan tài ở bên ngoài sảnh.

Đã đến giờ đưa ma, hiện tại nông thôn vẫn còn duy trì tập tục thổ táng*, mộ địa của Sở gia khá xa, dọc theo đường đi Sở Ca không rên một tiếng, yên lặng đi theo phía sau quan tài, thím ba thấy được liền một trận đau lòng.

*Thổ táng: ta nghĩ chắc là chôn xuống đất giống mình á

Quan tài xuống mồ, người chung quanh đều đi hết rồi, Sở Ca nhìn đồng đất mới được đào lên trước mắt, không nói gì. Thím ba kéo kéo tay cô, "Tiểu Ca, chúng ta trở về đi." Sở Ca đem tay từ trong lòng ngực thím ba rút ra, đem tiền lúc thời điểm vừa mới rời giường từ trên giường lấy được nhét vào trong tay thím ba.

Thím ba mở ra, vừa thấy liền hoảng sợ, cái này cũng không phải là một số tiền nhỏ, thế nhưng có tới năm ngàn.

“Tiểu Ca?”

Sở Ca đem tiền một lần nữa bao bọc tốt, đặt ở tay bà ta, “Thím ba, tang lễ bà nội ít nhiều chú ba cũng hỗ trợ mua quan tài gì đó, bà nội mới có thể bình an mà xuống mồ, tiền này, thím ba trả cho nhóm chú thím đã hỗ trợ giúp con, còn tiền dư lại, thì thím cứ giữ lại đi coi như là tiền còn mời chú thím hỗ trợ con.”

Thím ba nghe vậy liền tức giận đem tiền nhét vào trong tay Sở Ca, “Cái này thì có là gì? Hàng xóm quê nhà với nhau, giúp một chút còn có thể lấy tiền, con đem thím trở thành người gì rồi?”

Sở Ca đem tiền đặt ở trong tay thím ba, nâng mặt lên, trên mặt không cho phép người ta từ chối, “Thím ba, con biết mọi người đều là người tốt, chính là cái này dù sao cũng là tang sự, liền tính thím cùng với chú ba không ngại, nhưng những người khác thì sao? Thím ba, con đưa tiền này là hy vọng về sau sẽ không có người bởi vì chuyện này mà oán trách bà nội, thím nhận lấy đi!”

Thím ba có chút do dự, dù sao Sở Ca nói cũng là sự thật, cũng liền không từ chối.

“Được, thím ba giữ giúp con, con cùng thím ba đi xuống đi, ở ngoài nắng lâu sẽ bị đen.”

Sở Ca lắc đầu, “Thím ba, thím đi trước đi, con trò chuyện cùng với bà nội một lát. Yên tâm, con khẳng định sẽ trở về trước trời tối.”

Thím ba bắt đầu đi, đành phải gật gật đầu, một mình đi xuống dưới chân núi. Đi đến nửa đường thì quay đầu lại nhìn, thân mình tiêu cô nương đơn bạc cô đơn đứng ở một mảnh địa phương trống trải, càng hiện lên về cô tịch, thím ba thở dài, nhìn không được mà đỏ hốc mắt.

Sở Ca đứng ở trước mộ bà nội, nhẹ nhàng xoa xoa nước mắt trên mặt. Sau đó quay đầu nhìn về một bên, bên kia có ba cái mộ bia, phân biệt chỗ an táng ông nội Sở cùng với ba mẹ của Sở Ca. Sở Ca hơi lui lại phía sau mấy bước.

“Ông nội bà nội, chú đi, không biết mọi người có nhìn thấy Sở Ca hay không, nhưng mọi người yên tâm, đời này, con sẽ làm cho Sở Ca sống thật tốt, làm cho những người từng tổn thương cô ấy bị trừng phạt.”

Sau khi nói xong, đối với phần mộ trước mặt dập đầu mấy cái, liền xoay người đi đầu cũng không quay lại, lúc này, Đường Huân hẳn là đã tới rồi đi!

Sở Ca đi tới dưới chân núi, quả nhiên ở cửa nhà mình gặp được Đường Huân, chỉ là hắn tới chậm, tang lễ đã kết thúc, cho nên hắn mới ở chỗ này chờ.

Sở Ca chỉ là nhìn thoáng qua rồi thôi, nỗ lực không chế xúc động muốn phác gục hắn ở trong lòng ngực mình, rốt cuộc cô hiện tại còn không có quen biết Đường Huân. Âm thầm nhủ mi, xem ra cảm xúc của nguyên chủ vẫn còn lưu lại trong cơ thể. Hít sâu vài cái, mới ngăn chặn được xúc động trong lòng, xem ra phải tìm hệ thống yêu cầu một chút phương pháp không chế mới được, bằng không sẽ dễ dàng phá hư chuyện. Sau đó liền hờ hững từ bên người hắn đi qua.

Trên đường Đường Huân chậm trễ trong chốc lát, cho nên thời điểm đến nơi đã là buổi tối, đợi hồi lâu cũng không thấy có người tới, thời điểm đang định từ bỏ, liền thấy ở trên đường xuất hiện một thiếu nữ thật xinh đẹp, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt. Nhìn lâu một chút mới rút cuộc từ trên mặt cô nhìn thấy bộ dáng quen thuộc, đứa nhỏ này một năm không thấy liền biến hóa thật lớn. Vừa định mở miệng, lại thấy cô thế nhưng trực tiếp lướt qua hắn đi tiếp.

Đường Huân sùng sốt một chút, cô đây là không quen biết hắn? Thời điểm cô mở cửa, hắn chạy nhanh tới giữ chặt cánh tay cô, lại thấy trên mặt cô rõ ràng có chút phồng bị. Nhìn không được cười một tiếng, “Tiểu nha đầu không quen biết chứ? Chúng ta năm trước còn gặp qua. Chú là bạn của ba ba con Đường Huân, lúc trước con còn kêu chú là chú Đường, con còn nhớ không?”

Sở Ca nghe thấy hắn nói nghiêm túc liền đánh giá một chút, sau đó trong ánh mắt lộ ra thần sắc hiểu rõ, rồi nhàn nhạt kêu một tiếng, “Chú Đường.” Sau đó mở cửa ra. Đi được một đoạn rồi quay đầu mới phát hiện hắn còn đứng ở ngoài cửa, nghi hoặc nhìn về phía hắn, Đường Huân không biết vì sao, lại trong ánh mắt của cô đọc ra được “Chú vì sao không tiến vào?” Sau đó nhìn không được khựng một chút, đi theo phía sau cô tiến vào phòng.

Ở nông thôn, phòng ở tự nhiên không có đẹp, trang hoàng giống như trong thành phố, nhưng trong nhà nơi nơi lại tràn ngập không khí ấm áp, bức màn có hoa, trên sofa cũng có hoa văn giống như vậy, mặt trên đệm dựa có mấy hình dáng đáng yêu, trên bàn bày một bình hoa nhỏ, tuy rằng một chút đều không quý báu, nhưng lại mạc danh cảm thấy rất thư thái.

Đường Huân ngồi ở trên sofa nhẹ nhàng thở ra một hơi, hắn cũng cảm thấy thả lỏng. Lúc này Sở Ca từ trong phòng bếp mang ra hai ly nước, một ly đặt ở phía trước hắn, một ly khác thì cô ngồi ở đối diện hắn bung lên nghiêm túc uống. Thật là nghiêm túc, đôi tay ôm cái ly, đôi mắt to cũng gắt gao mà nhìn hắn chăm chăm, thẳng đến khi thời điểm uống được một nửa mới nhẹ nhàng mà đem ly nước thả xuống, miệng thở ra một hơi thật sâu, khòe miệng khê nhếch lên một độ cung nhỏ, hiển nhiên là bởi vì tâm tình đã được giải khát nên không tệ lắm.

Biết rõ là không thích hợp, nhưng Đường Huân vẫn là không nhìn được mà muốn cười, nên đành phải bung ly nước lên uống để che dấu khòe miệng đang nhếch lên của mình. Thật sự là quá đáng yêu!

Thả ly nước xuống, Đường Huân nhìn về phía cô gái nghiêm trang ở đối diện. Nghĩ nghĩ, vẫn nên quyết định đi thẳng vào vấn đề.

“Sở Ca, con đi theo chú không?”

Sở Ca ngẩng đầu lên nhìn về phía hắn, tuy rằng không có mở miệng, nhưng trong ánh mắt biểu hiện rõ ràng là cô muốn nói, “Có ý gì?”

“Hiện tại bà nội con không còn nữa, chú không yên tâm để con ở chỗ này một mình, con nguyện ý đi theo chú không? Về sau, chú sẽ đối xử với con thật tốt.”

Sở Ca cúi đầu suy nghĩ trong chốc lát, rồi mới chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn hắn, “Chú vẫn sẽ luôn đối xử tốt với tôi sao? Sẽ không bỏ tôi lại một mình sao?”

Đường Huân nghe vậy liền dừng lại, đột nhiên có một chút đau lòng, “Chú sẽ đối xử tốt với con, sẽ không bỏ con lại một mình.”

Sở Ca nhẹ nhàng cười với hắn, “Được, tôi tin tưởng chú. Tôi đi theo chú.”

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Năm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tổng tài dưỡng nữ (3)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Nếu quyết định đi, Sở Ca cũng liền không có kéo dài, suốt một đêm đem đồ vật của mình thu thập một chút, rồi quyết định sáng sớm hôm sau lên đường rời đi.

Chỉ là chờ sau khi Đường Huân rửa mặt xong đi ra thì lại có một chuyện, trong nhà tổng cộng có hai phòng, bà nội Sở mới vừa qua đời, phòng đó tất nhiên là không thể cho hắn ở được, sô pha thật ra có thể nằm, nhưng lúc này đã tiến vào tháng mười một, trong nhà lại không có điều hòa, nếu nằm ở đây một ngày như vậy thì ngày mai đừng nói tới lái xe, mà nên trực tiếp gọi xe cứu thương.

Sở Ca thấy hắn nhũn mày nhìn chằm chằm vào sô pha, liền đoán được hắn đang suy nghĩ gì, nhưng bản thân Sở Ca tính tình lãnh đạm, cô cũng không tốt tới mức mà biểu hiện ra nhiệt tình của mình. Nghĩ một lúc, mới từ trong ngăn tủ lấy ra một chiếc chăn đệm dùng trong mùa đông, ngăn ở giữa trên chiếc giường nhỏ trong phòng của cô. Sau đó lôi kéo Đường Huân đi vào, “Chú Đường, bên ngoài quá lạnh, chú trước tiên cứ ngủ ở trong phòng của tôi một đêm đi, hôm nay đành phải ủy khuất chú phải ngủ ở nơi này rồi.”

Đường Huân có chút do dự, Sở Ca không phải là một người cô gái hay sao, cô nếu như ở cùng một chỗ với hắn hình như không tốt lắm thì phải?

Sở Ca cũng thấy được nghi hoặc ở trong mắt của hắn, bất quá hắn chưa nói ra thì cô cũng làm bộ cái gì cũng không biết. Đường Huân thấy sắc mặt Sở Ca trước sau đều như thường, trong chốc lát đột nhiên bật cười, hắn là một người lớn như vậy nhưng thật ra còn không có rộng rãi bằng một cô gái, suy nghĩ xong, cũng liền tự nhiên lên nằm chung với cô.

Sở Ca vẫn luôn âm thầm quan sát phản ứng của Đường Huân, thấy thần sắc hắn bình tĩnh trở lại, mi mắt cô rũ xuống, nhưng thật ra khóe miệng cong lên. Thấy hắn đã nằm xuống giường, cô cũng cầm đồ rửa mặt của mình đi rửa mặt.

Đứng ở trước gương, Sở Ca mới có thời gian nghiêm túc đánh giá lại thân thể này, tuy rằng nguyên lai từ trong trí nhớ biết được ký chủ lớn lên rất đẹp, nhưng lại không nghĩ rằng sẽ đẹp đến như vậy, khuôn mặt nhỏ lớn bằng bàn tay, làn da trắng nõn, một đôi mắt to thanh triệt trong sáng, giống như có thể nói, cái mũi thanh tú cao thẳng, còn có một cái miệng nhỏ nhắn hơi mở ra, tuy rằng dung mạo lúc này còn hơi non nớt, nhưng cũng có thể nghĩ đến sau này lớn lên sẽ tuyệt sắc như thế nào.

Càng khó nói chính là Sở Ca lúc này tuy rằng mới mười lăm tuổi, nhưng thân thể đã phát dục cực tốt. Dáng người cao thẳng thon dài, bộ ngực trắng nõn cao ngất đồ sộ, hai đầu vú hồng nhạt giống như là hai đóa hoa anh đào xinh đẹp chờ người tới hái. Đi xuống một chút là eo gầy của cô, hạ thân cô thể nhưng trắng nõn không có lông tóc gì, sau đó là đôi chân dài thẳng tắp. Nghĩ đến danh khí mà hệ thống nói, mặt Sở Ca có chút đỏ, chạy nhanh cảm quần áo mặt lại trên người.

Sau đó ngồi ở trên ghế bắt đầu xem lại cốt truyện, hiện tại cốt truyện mới vừa đi đến lúc Đường Huân mới bắt đầu thu dưỡng Sở Ca, nhưng mà Tùy Hà đã trọng sinh, Tùy Thanh Thiên đã đi ra nước ngoài, nhưng còn một cái khác gây bất lợi cho cô là, Tùy Hà đã cùng Đường Huân phát sinh quan hệ, lúc này đã sớm đi dưỡng thai.

Tình huống hiện tại thì nhiệm vụ thứ nhất, bằng năng lực hiện tại của cô căn bản là không có biện pháp đi làm cái gì, thứ hai, về thân thể bí mật, tuy rằng nguyên chủ không biết, nhưng Sở Ca thì lại biết hết cốt truyện, nguồn lực lớn nhất của Tùy Hà là dựa vào con gái người đứng đầu Trịnh gia Trịnh Nham, hơn nữa Trịnh Nham đối với tính nhân vẫn là có vài phần thiện tình, kịch tình nguyên bản là sở dĩ Tùy Hà có thể được Trịnh Nham trợ giúp, cũng là vì cô ta lớn lên cùng với tính nhân của Trịnh Nham, cùng mẹ của Sở Ca có vài phần tương tự nhau. (Editor: Cái này người ta gọi là thể thân nè:v)

Nhưng hiện tại Sở Ca lại không chuẩn bị đi nhận người thân, một cái là hiện tại chủ lực của Trịnh gia đều ở nước ngoài, ngoài tầm tay đối với Sở Ca, một cái khác chính là nếu thật sự nhận người thân, Trịnh gia khẳng định sẽ đem cô trở về, Đường Huân cũng không có tư cách thu dưỡng cô. Cái này đối với nhiệm vụ thứ ba của cô mà nói là phi thường bất lợi.

Về cái thứ ba là làm sao để câu dẫn được Đường Huân, hiện tại thì Sở Ca hoàn toàn không có manh mối gì. Nhưng nếu không làm thì đại biểu cho

nhệm vụ không hoàn thành, mà nhệm vụ không hoàn thành thì không thể về nhà, không thể trừng phạt Tần Tùng, không thể làm cho cha mẹ sống lại. Cái này tuyệt đối không được!

Sở Ca mới vừa hạ quyết tâm, giường mất lại thấy được khuôn mặt ngây ngô trong gương, lập tức liền tức giận, ha ha, thân thể này mới có mười lăm tuổi, thật sự có thể câu dẫn gì gì đó sau, vẫn là nên sau khi trưởng thành rồi nói sau! Hiện tại vẫn nên đi công tâm thôi!

Hạ quyết tâm Sở Ca nhẹ nhàng thở ra một hơi, trông áo ngủ lên rồi đi ra ngoài, trở lại phòng lại thấy Đường Huân không có ở trên giường, kiểm tra một vòng, mới phát hiện ra hắn đang ở trong sân, nguyên lai là gọi điện thoại. Sở Ca nghe xong một hồi, biết là hắn gọi điện thoại cho mẹ Đường, mới yên tâm đi ngủ.

Thời điểm Đường Huân trở lại phòng, Sở Ca đã ngủ rồi, khuôn mặt nhỏ trắng nõn chiếu vào trên chăn màu xanh biển làm cho Sở Ca càng có vẻ đáng thương. Đường Huân chỉ nhìn thoáng qua liền dời ánh mắt, vừa định lên giường thì nghe được phía sau truyền đến một trận âm thanh nức nở nhẹ nhàng, vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng mình nghe lầm, nhìn không được quay đầu nhìn thoáng qua, thể nhưng không phải là ảo giác, thật là Sở Ca đang khóc.

Đường Huân hoảng sợ, còn tưởng rằng cô không thoải mái, chạy nhanh đi qua thì thấy, mặt của nha đầu nhỏ này đã đầy nước mắt, trong miệng nhẹ nhàng kêu, “Bà nội, bà nội...”, Đường Huân thở dài, thời điểm vừa tới thấy cô thần sắc bình tĩnh, thì ra nguyên lai là đem cảm xúc giấu ở trong lòng.

Hắn cũng biết lúc này không thể đột nhiên đánh thức cô, bằng không sẽ dọa cô sợ, thấy cô dựa vô trong gối, đành phải nửa ngồi ở trên giường nhẹ nhàng mà kêu cô, “Sở Ca, Sở Ca? Tỉnh lại...”

Nha đầu nhỏ này mê mê hoặc hoặc tỉnh lại, thấy hắn giống như người quen, cũng giống như còn chưa có hoàn toàn tỉnh lại, mở một đôi mắt to ướt đầm đầm nhìn hắn, trong thanh âm còn mang theo tiếng khóc nức nở, “Chú Đường, bà nội không còn nữa. Không ai cần Tiểu Ca nữa, ô ô...”

Đường Huân không biết có phải cô khóc quá thảm hay không, nhưng vẫn là biểu tình của cô quá mức đáng thương, trong lòng lập tức cảm thấy đau lòng, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ bả vai cô, “Ngaoan, không có việc gì! Còn Chú Đường cần Tiểu Ca!”

“Thật sao?” Đường Huân nhìn đôi mắt thanh thấu trước mắt mình, trong lòng liền mềm nhũn ra, vì thế gật gật đầu, “Ừ.”

Vừa dứt lời, đột nhiên trong lòng ngực xuất hiện một thân thể mềm mại, hắn lại bởi vì trọng lực lớn mà lập tức nằm ở trên giường, Đường Huân hoảng sợ, vừa định đẩy cô ra liền cảm giác được bả vai truyền đến một trận âm áp, tay đẩy cô ra dừng lại một chút, mới chậm rãi đặt trên lưng cô gái nhỏ đang ghé vào trong lòng ngực hắn nhẹ nhàng mà vỗ vỗ.

Vừa mới bắt đầu còn không có cảm giác gì, nhưng thời gian dài liền có cảm giác không đúng, bởi vì muốn đi ngủ, nên hắn cũng chỉ mặc một cái áo somi, mà hắn cũng có thể rõ ràng cảm giác được ngực mềm mại của Sở Ca dán vào ngực hắn, hơn nữa cô còn không có mặc nội y! Cảm giác được loại tình huống này, Đường Huân tức khắc liền cảm thấy cả người không được tự nhiên, hơn nữa, bởi vì tư thế bỏ của cô, nên trên váy ngủ, lộ ra đùi trắng nõn, thậm chí hắn một cái đầu một chút cũng có thể nhìn thấy được quần lót của cô!

Bạn đang đọc truyện *Nam Chũ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tổng tài dưỡng nữ (4)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Đường Huân thật nhanh đem cô từ trên người hắn buông xuống, lúc này mới phát hiện cô đã ngủ rồi, hắn làm động tĩnh lớn như vậy cũng không có đánh thức cô. Nhẹ nhàng mà thở ra một hơi, đem tư thế ngủ của cô chỉnh lại, đem chăn đắp lên cho cô rồi hắn mới trở về trên giường, cũng không biết qua bao lâu mới chậm rãi đi ngủ.

Sáng sớm hôm sau, hai người liền rời đi nơi này. Đường Huân nhìn thì trên mặt không có biểu tình gì, nhưng đôi mắt thì vẫn nhìn chăm chăm phía sau qua kính chiếu hậu, hắn tình nguyện cho cô khóc lóc phát tiết giống như đêm qua, mà không phải giống như bây giờ cái gì cũng đều giấu ở trong lòng.

Hai người một đường không nói chuyện, thực nhanh đã về tới nội thành. Cùng với kiếp trước giống nhau, Đường Huân muốn đem cô về nhà cũ, tới trước cửa, Đường Huân cũng không có vội vã xuống xe, mà ngược lại nhìn về phía Sở Ca ngồi ở một bên, “Tiểu Ca, con thích nơi này không?”

Mắt Sở Ca nhìn xuyên thấu qua kính pha lê nhìn hoàn cảnh chung quanh, tuy rằng hiện tại rất lạnh, nhưng nơi này hoa vẫn tươi xanh được trồng xung quanh, rất là xinh đẹp. Sở Ca thu hồi tầm mắt, nhìn hắn giống như đoán được cái gì, nhẹ nhàng mà gật gật đầu, một lát sau hỏi hắn, “Chú cũng ở nơi này sao?”

Đường Huân cúi đầu, cười sò sò đầu cô, “Chú không ở nơi này được, nơi này có gia đình chú, ba mẹ chú với anh của chú, còn có một cháu trai nhỏ rất đáng yêu. Về sau con theo chân bọn họ cùng nhau ở nơi này được không? Cuối tuần chú sẽ trở về thăm con.”

Sở Ca sững sờ một chút, thực nhanh cúi đầu, Đường Huân giống như thấy được trong mắt cô nước mắt đang hiện lên. Nhưng thời điểm chờ hắn nhìn kỹ lại thì giống như lúc này cái gì cũng đều không nhìn thấy, hắn có chút hoài nghi chính mình có phải nhìn lầm rồi hay không? Nhưng cũng không có nghĩ

hiều gì, mở cửa xe rồi dẫn cô vào cửa lớn.

Sở Ca tự nhiên không có khả năng muốn ở chỗ này, vì thế cũng liền không có biểu hiện đặc biệt thân thiện. Đường phu nhân tự giữ thân phận, tất nhiên cũng không có khả năng sẽ đồng ý cho một đứa nhỏ mồ côi ở nơi này, hai mẹ con tan rã trong không vui.

(Editor: Đồi xung hô từ chú - tôi sang chú - con, mấy chương sau sau nữa sẽ đổi thành anh - em)

Đường Huân dưới sự tức giận nắm tay Sở Ca rồi đi, đi tới cửa, Sở Ca nhẹ nhàng mà đem tay của mình từ trong tay Đường Huân rút ra, “Chú Đường, chú đưa con về quê đi!” Đường Huân sững sốt, rồi thờ dãi, “Không liên quan đến con, con không cần phải suy nghĩ nhiều.” Nói rồi vỗ vỗ vai cô, Sở Ca nghĩ một chút, rồi ngẩng đầu lên nhìn Đường Huân.

“Chú Đường, con chỉ là người ngoài, chú với Đường phu nhân là mẹ con, là người thân nhất, không thể bởi vì con mà làm cho mọi người trở nên không thoải mái, người thân là quan trọng nhất! Chú đưa con về quê đi, thím ba bọn họ tốt lắm, bọn họ sẽ đối xử tốt với con, bà nội có để lại tiền cho con, có thể chống đỡ được tới lúc con tốt nghiệp đại học, nên chú không cần lo lắng.”

Đường Huân nhìn cô gái trước mắt đang nỗ lực khuyên hấn đưa cô đi, đột nhiên nhớ tới thời điểm đêm qua cô gái nhỏ này hỏi hấn có phải hay không về sau sẽ không bỏ cô lại một mình, tức khắc liền cảm thấy có chút chua xót, duỗi tay ôm lấy bả vai cô, đem cô mang trở lại trong xe, “Không cần, chú đáp ứng con, về sau sẽ đối xử tốt với con, như thế nào có thể không giữ lời được! Được rồi, đi thôi, về sau con liền ở với chú vậy! Con cũng không cần lo lắng quan hệ của chú với mẹ chú, dù sao thì chú cũng là con trai của mẹ chú, mẹ như thế nào sẽ tức giận với chú được!” Nói xong cúi đầu nhìn mắt Sở Ca, tuy rằng cô không nói gì, nhưng khóe miệng lại nhếch lên một độ cung nhỏ, hiển nhiên tâm tình rất tốt, Đường Huân thấy thế mới thật sự nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Chung cư của Đường Huân vừa nhìn thấy liền biết là chung cư của một người đàn ông độc thân, hoàn toàn không có một chút đặc sắc mềm mại gì. Đường Huân đem người đưa đến một căn phòng bên cạnh phòng ngủ chính, đem đồ vật trong tay buông ra, rồi quay đầu nói với Sở Ca, “Con trước cứ ở nơi này đi, nếu không hài lòng trang hoàng của nơi này thì cứ nói, muốn chỉnh sửa nơi này như thế nào thì viết xuống giấy, chờ thêm mấy ngày nữa chú dẫn người lại đây cho con sửa chữa.”

Sở Ca gật gật đầu, gật gao nhấp môi, nhưng đôi mắt lại tỏa sáng, có vẻ tâm tình đang rất tốt, Đường Huân cũng yên tâm, để cô đi nghỉ ngơi trước, còn hấn xoay người đi nấu cơm. Hấn không thích trong nhà có người xa lạ, cũng không thích người khác giúp mình, cho nên đồ vật trong nhà hết thảy đều là tự tay hấn dọn dẹp, vì có thể tự nuôi sống chính mình, tài nghệ nấu ăn của hấn cũng không tệ lắm.

Thời gian từng ngày trôi qua, chớp mắt một cái liền qua hai năm sau. Đường Huân đem cô an bài ở một trường cao trung tốt nhất thành phố, vừa mới bắt đầu còn lo lắng cô sẽ theo không kịp, nhưng về sau lại phát hiện cô thích ứng rất nhanh, trừ bỏ thời điểm vừa mới bắt đầu có khả năng không thích ứng được nên thành tích xếp hạng ở phía sau, rồi về sau thành tích lại vượt lên đứng đầu bảng, không người nào có thể vượt qua cô được.

Đối với điều này, Sở Ca tỏ vẻ quả thực quá nhẹ nhàng, thành tích bản thân nguyên chủ không tồi, lúc trước Sở Ca còn là học bá, hơn nữa cô còn có năng lực đã xem qua là nhớ, học tập gì đó căn bản không tính là gì.

Mấy năm nay, cô cùng Đường Huân ở chung với nhau càng ngày càng tốt, cô không dấu vết nỗ lực xuống, Đường Huân đối với một ít động tác thân mật của cô cũng dần dần thành thói quen, nguyên chủ không thích nói chuyện, Sở Ca tự nhiên cũng sẽ không làm nhảm, rất nhiều thời điểm, đều là Đường Huân nói, Sở Ca liền trả lời hấn bằng một ánh mắt, hấn liền có thể hiểu được ý cô là gì, loại năng lực này ngay cả Ngọc Đồng cũng đều tỏ vẻ ngạc nhiên. Ngọc Đồng chính là người hiện tại đang phụ trách giúp cô làm nhiệm vụ. (Editor: Ngọc Đồng là hệ thống á mấy nàng)

Sở Ca lập tức liền phải nhập học ở trường cao tam(trường cấp ba), tuy rằng Đường Huân biết thành tích của cô tốt, nhưng yêu cầu so với lúc trước thì quản lý nghiêm khắc hơn. Cô cũng không dễ dàng gì mà trốn học được, nhưng hôm nay Sở Ca lại nói dối là đi bệnh viện.

Bởi vì hôm nay con trai lớn của Trịnh Nham xảy ra tai nạn xe cộ mà mất máu quá nhiều nên muốn truyền máu, nhưng bệnh viện lại không có đủ nhóm máu đặc thù này, vẫn là khẩn cấp điều máu từ các bệnh viện khác lại đây, cũng vì cái này, mà Trịnh Nham mới bắt đầu thành lập cho cả nước một số lượng lớn máu đặc thù này, cũng bởi vì chuyện này mới có thể một năm sau mà gặp được tình nhân có chút cùng loại với Tùy Hà, đối với cô ta chăm sóc nhiều hơn.

Hiện tại, quan hệ của cô cùng Đường Huân dần dần thân mật, nên cũng muốn bắt đầu vạch trần thân thế bí mật. Thời điểm Sở Ca xuống cầu thang cố ý đi chậm bước chân, mới vừa đi đến cửa phòng cấp cứu liền nghe thấy điện thoại nói có người cần gấp nhóm máu Rh(-), vội vàng đứng dậy giữ chặt tiểu hộ sĩ, “Tôi là nhóm máu Rh(-), tôi có thể hiến máu.”

Tiểu hộ sĩ vui mừng phát khóc, lôi kéo cô chạy nhanh tới phòng giải phẫu, rốt cuộc cũng tìm được cứu tinh, người kia thật sự là quá mức khủng bố!

Sở Ca nhìn xuống cảm giác đau chân chạy theo ở phía sau, cô hiến tới 600cc máu, nên thời điểm ra tới chân cũng không đứng thẳng nổi, kết quả là không thấy được bậc thang, trượt chân một cái, may mắn là có người khác đỡ, Sở Ca ngẩng đầu lên, vừa thấy là Trịnh Nham, cũng không nói chuyện, cô nhàn nhạt nói cảm ơn liền đẩy tay ra rồi rời đi. Băng vào khuôn mặt của cô cùng mẹ cô tương tự như thế, cô cũng không tin Trịnh Nham sẽ thờ ơ.

Quả nhiên, Trịnh Nham nhìn khuôn mặt của cô gái trước mắt nháy mắt liền ngây dại, thẳng đến khi người đi rất xa rồi mới lấy lại được tinh thần, kéo tiểu hộ sĩ qua một bên hỏi, “Người vừa này là ai?”

Tiểu hộ sĩ nhìn bóng dáng của Sở Ca, “Hà, người đó chính là cô gái vừa mới hiến máu.”

“Hiến máu? Phòng giải phẫu cho người hiến máu?” Trịnh Nham trong lòng cả kinh, bởi vì thời điểm lúc trước cô ấy đi chính là đang mang thai, chẳng lẽ cô gái đó thật sự là con của hấn?

Tiểu hộ sĩ gật gù đầu, thấy hấn không có phản ứng, liền chạy nhanh đi. Trịnh Nham áp xuống kính ngạc ở đáy lòng, lấy đi động tĩnh của hấn ra gọi cho trợ lý, kêu hấn đi điều tra chuyện lúc trước của mẹ Sở Ca. Bất quá hiện tại Sở Ca cũng không biết nói gì, hiện tại cô đang bị Đường Huân mắng.

“Đến bệnh viện vì sao không gọi điện thoại cho chú, đến đó cũng không biết làm gì, còn có, trên thế giới này không phải chỉ có con là có nhóm máu Rh(-), một hai phải vội vàng đi hiến, máu của con nhiều lắm có phải hay không!”

Sở Ca cúi đầu không nói lời nào, bởi vì hiện tại cô nếu như dám mở miệng nói câu nào, tuyệt đối có thể được nghe hấn nói nhiều hơn, nghe hấn nói xong chuyện gì cũng không sao.

Quả nhiên không bao lâu, Đường Huân phát hỏa xong liền không có việc gì, chỉ còn lại đau lòng đối với cô, hấn thế nhưng mắt xa mắt cá chân cho cô, một bên hỏi cô, “Chân còn đau hay không, chờ chú xuống bếp nấu cho con canh hầm bổ máu ăn lót dạ, thật là, ngày thường con cũng không có nhiệt tình như vậy.”

Sở Ca mở to hai mắt, khoe miệng gọi lên nụ cười xinh đẹp nhìn hấn chăm chăm, khuôn mặt nhỏ đáng yêu, Đường Huân thấy cô như vậy lập tức không không chế được cảm xúc của hấn, nhìn không được bật cười.

Hai tháng sau. Bởi vì nhập học cao tam, áp lực học tập cũng có một chút khẩn trương lên, nguyên bản học sinh học ngoại trú hiện tại cũng cần phải ở trường học đợi đến 9 giờ tối mới có thể được về nhà.

Hôm nay vừa lúc là thứ Bảy, chỉ học có một khóa buổi sáng, Sở Ca mới đi ra từ cửa trường học không bao lâu, liền thấy một chiếc xe đi theo phía sau chính mình, đợi đến thời điểm trên đường không có người nào, chiếc xe mới trực tiếp ngừng ở trước mặt cô. Sở Ca vừa thấy liền biết là người của Trịnh gia cho nên căn bản không có khẩn trương, nhìn thấy bọn họ che ở trước mặt cô, chỉ là bức bối nhủ nhủ mảy, cô xuất hiện ở trước mặt Trịnh gia là vì không muốn người Trịnh gia giúp đỡ cho Tùy Hà, chứ cô hoàn toàn không muốn nhận người thân, huống hồ cô căn bản là không có ấn tượng tốt đối với Trịnh Nham này, thời điểm thích thì sùng lên trời, thời điểm không thích nữa liền bỏ như chiếc giấy rách.

Từ trên xe đi xuống một người có dáng vẻ quân gia đi tới trước mặt Sở Ca, "Sở tiểu thư, lão gia nhà chúng tôi muốn nói với cô vài câu, mời."

Sở Ca nhấp nháp môi, biết chính mình không thể trốn được, liền thuận thế mà lên xe, chỉ là biểu tình đặc biệt không tốt.

Trịnh Nham đầu tiên là nhìn chăm chăm Sở Ca trong chốc lát, thấy cô trước sau không có biểu hiện ra khiếp đảm, không khỏi trong lòng đối với cô xem trọng vài phần, hấn nghĩ thầm không hổ là con của Trịnh Nham hấn, phần can đảm này không phải người khác có thể so được với cô, từ bên cạnh lấy qua một phần văn kiện đưa cho Sở Ca.

"Mở ra nhìn xem đi!"

Sở Ca mở ra, là một phần xét nghiệm ADN, kết quả xác nhận giám định là hai người có quan hệ cha con. Sở Ca xem đến kết quả trong nháy mắt biểu tình có chút kinh ngạc, sau đó liền trở về bình tĩnh, giương mắt nhìn về phía Trịnh Nham, "Ông cho tôi biết những thứ này, hiện tại tôi có thể đi được rồi sao?"

Trịnh Nham nghe vậy kinh ngạc nhìn về phía cô, người bình thường nếu biết được cha mẹ ruột của chính mình hoặc là phần nộ, hoặc là cao hứng, hoặc cũng có khiếp sợ, cô tại sao lại bình tĩnh như vậy?

Sở Ca hỏi xong thấy hấn không có phản ứng, liền không kiên nhẫn nhủ nhủ mảy, giọng tay phải lên mở cửa xe. Trịnh Nham chạy nhanh giữ chặt tay cô, "Biết ta là cha ruột của con, con không nghĩ nói cái gì đó với ta sao?"

Sở Ca rút cánh tay bị bắt lấy ra, giương mắt nhìn về phía hấn "Nói cái gì? Lúc trước, tôi không quen biết ông, ông cũng chưa từng chăm sóc cho tôi, chúng ta không có lời nào để nói." Nói xong liền đẩy cửa đi xuống xe.

Trịnh Nham ngăn cản động tác đóng cửa của cô, "Con không hỏi ta, tại sao không đi tìm mẹ con sao? Rốt cuộc cũng là mẹ con cực cực khổ khổ chăm sóc con ba năm."

Sở Ca híp mắt nhìn về phía Trịnh Nham, khoe miệng khẽ nhếch lên một tia cười lạnh, "Mẹ tôi? Đó là ai?" Nói xong xoay người liền đi, chạy nhanh tới ngăn cản một chiếc xe taxi rời đi nơi này.

Quần gia có chút ngốc lăng nhìn Trịnh Nham, "Lão gia, có đuổi theo không?" Trịnh Nham mỉm cười thờ ơ, "Không cần, đứa nhỏ này chỉ biết chạy, ông đi an bài một chút đi, tìm thời gian để tôi nói chuyện với người giám hộ hiện tại của nó."

"Vâng."

Sở Ca ngồi trên xe nhưng vẫn cảm thấy ngực đau đến khó chịu, hiện tại cô muốn gặp Đường Huân nhất, vì thế thời điểm khi tài xế hỏi cô muốn đi nơi nào, cô không chút do dự nói ra địa chỉ công ty của Đường Huân. Bởi vì lúc trước Sở Ca đã tới nơi này mấy lần, cho nên cũng không có ai ngăn cản cô, một đường đi tới văn phòng tổng tài, cửa đột nhiên bị đẩy ra, cô liền lập tức vọt vào trong lòng ngực của Đường Huân.

Thời điểm Sở Ca đến, Đường Huân đang an bài công việc cho các giám đốc của từng bộ phận, thời điểm cửa đột nhiên mở ra, hấn vừa định phát hỏa, liền thấy là Sở Ca tiến vào, hấn lập tức bấp kinh hãi, vừa định đứng lên hỏi cô làm sao vậy, đã bị một cỗ lực thật lớn làm cho người hấn đụng vào trên ghế. Thấy trên mặt của những người trong văn phòng biểu tình một mảnh kinh ngạc, liền bức bối vẩy vẩy tay làm họ chạy nhanh ra ngoài.

Bọn họ đi rồi, Đường Huân mới vỗ vỗ vai cô gái trong lòng ngực, có chút không được tự nhiên, hấn ngồi ở trên ghế, cả người cô dán vào trong lòng ngực hấn, chân cũng quỳ gối ở hai sườn chân của hấn, tương đương với cả người cô đều ngồi ở trên người hấn, hướng hồ bộ ngực đầy đặn mềm mại của cô đang găt gao dán vào hai bên người hấn, ngày thường hai người rất ít khi có thời điểm thân mật như vậy, cô cũng không phải là một đứa nhỏ nữa, tuy rằng hai người ở chung dưới một mái nhà, nhưng cũng không có làm gì, lúc này đột nhiên ý lại hấn như vậy khẳng định là đã xảy ra chuyện gì đó, hướng hồ còn không phải là việc nhỏ.

Nghĩ như vậy, lập tức cảm giác không được tự nhiên cũng đều không có, trong lòng chỉ còn lại khẩn trương, dùng sức đem cô đang chôn ở trong lòng ngực hấn ra, nâng mặt cô lên, quả nhiên, tuy rằng cô không có khóc, nhưng đôi mắt lại hồng hồng, hiển nhiên là cố nén nước mắt lại, trong lòng hấn có chút hoảng, “Làm sao vậy? Thân thể không thoải mái sao? Hay là có người khi dễ con? Ngoan, nói cho chú biết.”

Sở Ca nguyên bản không có tính khóc ra, nhưng rốt cuộc cô cũng không phải là nguyên chủ thật sự, tuy rằng trong lòng cô có chút không thoải mái, nhưng hoàn toàn không có nồng nổi đến mức muốn khóc, nhưng không biết vì cái gì mà thời điểm nghe thấy Đường Huân nói như vậy, nước mắt cô hoàn toàn không khống chế được mà trào ra. Chỉ chớp lát sau, trên khuôn mặt nhỏ chính trương đã bị nước mắt che kín.

Thấy cô vừa khóc, Đường Huân càng luống cuống, đôi tay ở trên mặt cô, động tác ôn nhu lau nước mắt cho cô, “Ngoan, đừng khóc. Nói cho chú biết làm sao vậy?”

Sở Ca khóc đã rồi cũng có chút ngưng ngừng, hít hít cái mũi, mới chậm rãi đem chuyện hôm nay của chính mình gặp được Trịnh Nham nói với hấn.

Đường Huân nghe xong có chút khiếp sợ, một lát sau mới đỡ lấy bà vai cô, nghiêm túc nhìn về phía cô, “Tiểu Ca, con nói Trịnh Nham là cha ruột của con? Vậy con... Nghĩ như thế nào?”

Sở Ca mờ mịt nhìn về phía hấn, “Cái gì nghĩ như thế nào?”

“Chính là con nghĩ... Muốn trở về cùng với hấn sao?” Trong lòng Đường Huân có chút khó chịu, rốt cuộc ở chung lâu như vậy khẳng định là có tình cảm. Nhưng mà hấn tôn trọng quyết định của Sở Ca.

Sở Ca nghe thấy hấn nói như vậy, một đôi mắt to găt gao nhìn hấn chăm chăm, trong mắt rõ ràng có thần sắc bi thương, “Chú, có phải chú cảm thấy con là gánh nặng của chú hay không, chú nghĩ không muốn cho con ở lại, cho nên mới muốn cho con đi.”

Đường Huân sững sốt, lắc đầu thật nhanh, “Sao có thể chứ! Chỉ cần con không nghĩ đi, chú vĩnh viễn cũng không đuổi con đi.”

Tác giả có lời muốn nói: Thế nào ~ nhân phẩm bảo bảo lại bùng nổ ~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tổng tài dưỡng nữ (5)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Sở Ca nghe vậy nhẹ nhàng thở ra một hơi thật sâu, “Vậy thì tốt rồi.” Sau đó găt gao ôm chặt Đường Huân, “Chú, chú có tin hay không, con kỳ thật vẫn nhớ rõ chuyện lúc con bốn tuổi?”

Đường Huân sững sốt một chút, “Con nói, con còn nhớ chuyện lúc con bốn tuổi?”

“Vâng, con biết con là con nuôi của ba mẹ.”

“Con...” Đường Huân sững sốt một chút, có chút không biết mở miệng như thế nào.

“Kỳ thật cũng không có gì, con nhớ rõ chuyện lúc trước con được ba mẹ nhận nuôi, con từng có một người mẹ, mẹ lớn lên rất xinh đẹp, xung quanh mẹ có rất nhiều người theo đuổi, nhưng trong lòng của mẹ chỉ có cha ruột con, cho nên không có quan tâm tới bọn họ. Thời điểm vừa mới bắt đầu, trên người mẹ còn có một ít tiền Trịnh Nham cho, tiền đó chúng ta cũng có thể sống qua ngày. Nhưng thời gian dài, tiền cũng xài hết, mẹ cũng không có tay nghề đặc biệt gì, nên chỉ có thể làm các loại việc vặt, cuộc sống liền trở nên rất khổ sở.

Cũng không biết từ khi nào, mà ánh mắt mẹ nhìn con trở nên rất kì quái, có buông tha, có oán trách, còn có hối hận. Đoạn thời gian kia, con thực sự rất sợ hãi, bởi vì con luôn có cảm giác mẹ sẽ vứt bỏ con, cho nên, từ hôm đó, con không dám khóc, không dám ghét bỏ quần áo khó coi, đồ ăn không thể ăn, rất sợ mẹ đột nhiên không cần con. Rồi buổi tối một ngày, con đang ngủ, lại không biết vì sao đột nhiên tỉnh lại, liền thấy mẹ đang ngồi ở mép giường con, dùng loại ánh mắt rất kỳ quái nhìn con, nói nếu như không có con thì mẹ sẽ có một cuộc sống tốt hơn, nếu không có con, mẹ sẽ hoàn toàn không có áp lực mà găt cho người mình thích.

Lúc ấy con mê mê hoặc hoặc căn bản là nghe không hiểu lời mẹ nói, thời điểm ngày hôm sau, mẹ mua quần áo với kẹp tóc mới cho con, còn mang con đi chơi công viên giải trí đã lâu con không được đi. Chờ đến thời điểm ra về, mẹ đem con đặt ở cửa công viên giải trí, nói muốn con về sau ngoan ngoan,

không được cầu kinh, kêu con ở nơi đó chờ mẹ, mẹ đi mua nước cho con.

Lúc ấy con rất vui vẻ, cho rằng mẹ sẽ trở lại người mẹ ôn nhu lúc trước, sẽ không vứt bỏ con. Chính là, con chờ, chờ mãi, chờ đến lúc trời tối rồi, mà cũng không thấy mẹ tới đón con. Con mới thật sự minh bạch được mẹ thật sự không cần con. . .

Chú, con không ngừng suy nghĩ, nếu lúc trước con ngoan một chút, tính tình trở nên ngoan ngoãn hơn, mẹ có phải sẽ không bỏ lại con hay không. Chính là con hiện tại mới hiểu được mặc kệ con ngoan ngoãn như thế nào, mẹ cũng sẽ không cần con, bởi vì mẹ căn bản là không có làm tốt trách nhiệm của một người mẹ, con xuất hiện, chỉ là một sinh mệnh ngoài ý muốn của mẹ. Con sẽ không tha thứ cho mẹ.”

Sở Ca ngửa khí bình bình đậm đậm, giống như là đang kể lại chuyện xưa của người khác chứ không phải cô, nhưng Đường Huân vẫn cảm thấy tâm của chính mình như bị cái gì nắm lấy, đau đến khó chịu. Duỗi tay đem người ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ lưng cô, “Đều đã qua, đều đã qua rồi.”

Sở Ca buông tay đang ôm cổ hắn ra, duỗi tay chỉnh lại đầu tóc của mình, có chút ngượng ngùng. Thấy chính mình còn đang ngồi ở trên người hắn, nhìn không được mặt đỏ bừng, chạy nhanh từ trên người hắn xuống, nhưng bởi vì thời gian quý quá dài, nên chân tê rần, thời điểm đi xuống dưới, chân mềm nên lập tức ngã về phía trước, Đường Huân vừa đúng lúc đỡ được cô, môi hai người tức khắc chạm vào nhau.

Sở Ca chớp chớp mắt, đối với tình huống hiện tại có chút không phản ứng kịp, cứ như vậy mà hôn lên? Đường Huân cũng bị dọa sợ, hơn nữa cảm giác trong tay tại sao lại quái quái? Hắn cúi đầu thì thấy một bàn tay của hắn đang đỡ bả vai cô, một tay khác lại không nghiêng không lệch mà cầm đúng ngay ngực của cô, mà hai tay Sở Ca chống ở trên vai hắn, cái dạng này, thấy thế nào cũng giống như người yêu đang tán tỉnh nhau chứ không giống như là một tình huống ngoài ý muốn.

“Tổng tài, có Kiều thị tới.”

Tiếng đập cửa đột nhiên của thư kí làm bừng tỉnh hai người đang có chút dại ra, Sở Ca đột nhiên đẩy hắn ra, trốn vào trong phòng nghỉ. Đường Huân nhìn cô đỏ mặt né tránh hắn, nhìn không được thanh thanh giọng nói, áp xuống từng trận ngứa ngáy ở trong lòng. Mở miệng dặn dò thư kí, “Dẫn người vào đi.”

Sở Ca tránh ở trong phòng nghỉ, chậm rãi bình phục tim đang đập nhanh của chính mình, cô biết đây là cảm xúc của nguyên chủ còn đang lưu lại trong thân thể của cô. “Ngọc Đồng, có biện pháp nào có thể đem cảm xúc của cô ấy đang lưu lại trong thân thể ta xóa đi không?” Thật sự có cảm giác không an toàn.

“Hiện tại thì không có, tinh thần lực của người còn chưa đủ.”

Sở Ca nhẹ nhàng cười một tiếng, mỗi lần nghe được Ngọc Đồng dùng âm thanh mạnh mẽ nói chuyện, cô liền có một loại cảm giác mãnh liệt không khoẻ.

“Đừng cười!” Ngọc Đồng sao có thể không biết cô đang cười cái gì, nó khó tránh khỏi có chút quái đản.

Sở Ca tức khắc càng vui vẻ, “Ai nha, vẫn là có cảm xúc mới tương đối đáng yêu!”

“Đúng rồi, ta có thể biết được tình trạng hiện tại của Tùy Hà không?”

“Có thể, đang kiểm tra tin tức... Tùy Hà hiện tại đang ở công ty Lâm Thị làm trợ lý hành chính. Đứa bé kia lúc này đang ở nhà một mình. Nó đã có tư tưởng độc lập của chính mình.”

Sở Ca ha hả, “Đứa bé kia hiện tại mới có 6 tháng đấy! Thật là, cũng cho cô ta bàn tay vàng quá lớn rồi!”

“Không có biện pháp, số liệu giả thiết chính là như vậy, nhưng hệ thống kiểm tra đo lường tới nguyên bản rồi không có tồn tại biến hóa, bởi vì Tùy Hà không có thời gian chơi với hắn, nên đứa bé kia hiện tại đối với Tùy Hà đã sinh ra bất mãn.”

“Bất mãn?” Sở Ca thiếu chút nữa là phun một ngụm nước, “Ha hả, chơi thật là vui.”

“Nhiệm vụ hoàn thành mức 1, ký chủ tiếp tục nỗ lực.”

“Đi? Mức nhiệm vụ đổi mới?”

“Phải.” Ngọc Đồng khôi phục lại âm thanh không có phách phách, Sở Ca tức khắc có chút quái đản, “Ta đây có chuyện gì người đều biết?” Chẳng lẽ là chuyện vừa rồi cũng bị nhìn thấy?

“Không có, ta chỉ có thể cảm giác được tình huống hoàn thành nhiệm vụ, cụ thể thì ta không có quyền biết, bởi vì đó là chuyện riêng tư của ký chủ.”

Sở Ca nhẹ nhàng thở ra một hơi, bằng không ở trước mặt trẻ vị thành niên làm những việc xấu hổ, cô cũng cảm thấy có chút áp lực.

“Tiểu Ca, chúng ta có thể về nhà rồi.” Đường Huân mở cửa, thấy cô đang ngồi ở trên sofa phát ngốc. Hắn còn tưởng rằng cô còn đang buồn vì chuyện của Trịnh gia. Đi qua xoa xoa đầu cô, “Được rồi, đều đã qua, chỉ cần Tiểu Ca không muốn, chú liền không để con đi.”

Sở Ca kinh ngạc nhìn hắn, cái này xem như là khen thưởng sau khi thân mật? “Thật sao?”

“Đương nhiên, chú có khi nào lừa gạt con.”

“Được, con không muốn đi, chú ngàn vạn lần đừng bỏ rơi con, bằng không con sẽ không bao giờ quan tâm tới chú nữa.”

“Được.” Đường Huân cười bảo đảm

Về đến nhà ước chừng là vì an ủi cô, nên Đường Huân làm một bản đồ ăn ngon, mấy năm nay, vì có thể làm nhiều món ăn có dinh dưỡng cho Sở Can nên tay nghề nấu ăn của hắn tiến bộ hẳn một bậc, nguyên bản chỉ tính là có tay nghề, nhưng hiện tại thì có thể so sánh được với đầu bếp.

Sở Ca không chú ý liền ăn nhiều, bụng căng đến mức khó chịu, ăn quá chén nên lười nhác ngồi ở trên sofa chậm rãi xoa bụng. Bọn họ lúc trước đã thỏa thuận, Đường Huân nấu cơm, cô rửa chén. Không có người nào sẽ thích một người lười.

Đường Huân để cô cầm tiêu thực phiền, ngồi xuống bên cạnh cô, “Muốn ăn nữa chú lại làm cho con, con ăn nhiều như vậy, người khó chịu chính là con.”

Sở Ca quay đầu về phía hắn, “Thức ăn chú làm quá ngon.”

Đường Huân bật cười, thấy cô lại đem lực chú ý chuyển đến TV, hắn nghiêm túc nhìn cô trong chốc lát, phát hiện cô giống như không có vì chuyện ban ngày mà thương tâm, nên hắn cũng yên tâm

So sánh với hai năm trước, cô gái nhỏ này cao lên cũng không ít, so với bạn cùng lứa tuổi đều cao hơn một đoạn, ngũ quan cũng nảy nở, càng hiện lên vẻ diễm lệ, khóe mắt hơi hơi cong lên, ản ản biểu hiện ra mỉa ý, trên mặt rút đi vẻ trẻ con, biểu hiện ra đường cong thuộc về nữ nhân. Mỗi nở nang, bởi vì mới vừa ăn no nên còn phình hồng, mềm mại không thể tưởng tượng được, đi xuống là cổ xinh đẹp, xương quai xanh tinh xảo, dẫn tới người ta thật muốn cắn lên đó một ngụm

Xuống chút nữa là ngực cao thẳng, theo hô hấp mà nhẹ nhàng phập phồng, cô thật sự đã trưởng thành, hắn thế nhưng một bàn tay cũng không nắm đủ được.

Khụ ~ ý thức được tư duy của chính mình đang bay xa, Đường Huân xoay đầu lại không dám nhìn cô, nhưng thính giác thì ngược lại đang nghe cô, hắn nghe thấy hô hấp của cô, nghe thấy tiếng cười nhẹ nhàng của cô, Đường Huân đột nhiên đứng lên dọa cho Sở Ca nhảy dựng, ngoác nhìn hắn.

Đường Huân bình phục hô hấp xuống, tận lực làm cho chính mình thoát nhìn cùng ngày thường giống nhau, “Chú có chút mệt mỏi, đi nghỉ ngơi trước, con đừng xem TV quá muộn, đi ngủ sớm một chút.”

Sở Ca gật gật đầu, “Chú, chú không sao chứ?” Đường Huân không dám quay đầu lại nhìn cô, nhưng cũng có thể nghe được giọng nói lo lắng từ cô, hắn càng nhìn không được vì ý niệm của chính mình mà cảm thấy thẹn.

“Không có việc gì, không cần lo lắng.” Nói xong liền hoảng loạn đi vào phòng. Nếu lúc này hắn quay đầu lại, thì hắn sẽ phát hiện được người trong gương tượng của hắn đầy mặt lo lắng, lúc này trên mặt lại xuất hiện một tia diễn.

Đường Huân vào phòng mới thờ dài một hơi thật sâu, sau đó vào phòng tắm, có đôi khi càng muốn quên, thì những ký ức đó ngược lại sẽ càng cảm rõ ở trong đầu, Đường Huân nhìn bàn tay, trong đầu lại nhớ tới cảm xúc hắn đụng chạm ban ngày. Hắn nói không nên lời, cái kia giống cái gì, giống mây? Giống cục bột? Mềm mại không thể tưởng tượng được, còn có đôi môi thơm ngọt, đôi mắt ướt đầm dề của cô.

Đường Huân dùng sức nắm chặt tay nhưng như thế nào cũng không thể bình tĩnh được, thậm chí... Cúi đầu nhìn về phía hạ thân, tâm tình hắn hoàn toàn tương phản, giờ phút này tinh thần cũng không khống chế được. Đường Huân cắn răng, do dự nửa ngày mới thỏa hiệp cúi tay xuống dưới hạ thân. Sau một lúc lâu mới dần dần bình ổn, trong miệng nhẹ nhàng mà phun ra hai chữ, “Tiểu Ca...”

Đường Huân đột nhiên mở mắt ra, một lát sau cười khò một tiếng, đem đầu để ở trên tường, cảm thụ được tim đang đập nhanh của chính mình, hắn thế nhưng đối với cô gái nhỏ mà mình nuôi lớn động tâm...

Đã biết được tâm ý của chính mình, Đường Huân lại là người tính tình quyết đoán, nếu như hắn đã động tâm, vậy thì hắn nên đem cô để ở bên người mới được!

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Tổng tài dưỡng nữ (6)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Sáng sớm hôm sau, Sở Ca liền phát hiện Đường Huân đối với cô thân mật hơn rất nhiều, nguyên bản thời điểm, Đường Huân thời khắc đều có tính hay nghi ngờ, cho nên phương thức biểu đạt thân mật với cô cũng sẽ tự nhiên không làm nhiều, hiện tại hẳn ước gì Sở Ca ý lại chính mình, tự nhiên liền bỏ ra rất nhiều thứ, vừa mới bắt đầu hẳn lo lắng Sở Ca sẽ phản cảm, nhưng sau này lại phát hiện cô cũng không có phản đối hẳn thân cận, cho nên cũng liền nhẹ nhàng mà thờ ra.

Sở Ca tuy rằng không rõ lắm hẳn như thế nào đột nhiên nghĩ thông suốt, nhưng cô cũng thích quan sát hẳn, cho nên cũng không có phản đối. Hai người cố tình thân cận, cũng làm cho quan hệ thân mật của bọn họ tiến lên thêm một bước.

Một tuần sau, Đường Huân mới vừa đi đến công ty không bao lâu, liền nghe được thư kí nói với hẳn, người Trịnh gia muốn gặp hẳn. Đường Huân nhú nhú mày, trong lòng hiểu rõ, biết bọn họ chỉ sợ đến đây là vì chuyện của Sở Ca. Nhưng hẳn cũng không có sợ, cho nên liền kêu người mời tiến vào. Nhưng làm hẳn kinh ngạc chính là Trịnh Nham thế nhưng tự mình tới đây, nhưng trên mặt hẳn lại bất động thanh sắc.

Trịnh Nham trực tiếp ngồi xuống phía trước hẳn, “Tôi sẽ nói thẳng vào vấn đề, Sở Ca hẳn là đã nói cho cậu biết, tôi là cha ruột của con bé, tôi hôm nay tới đây chỉ có một mục đích, đó là tôi muốn đem con bé trở về nhà, hy vọng cậu không ngăn cản tôi.”

Đường Huân vốn đang tính toán cho cha của Tiểu Ca mặt mũi đối đãi ông ta, nhưng hiện tại ông ta lại căn bản không có phép lịch sự, trên mặt hẳn lộ ra một tia cười lạnh, “A~ Trịnh tổng nói đùa rồi, Tiểu Ca chưa bao giờ nói với tôi chuyện cha ruột gì gì đó. Tiểu Ca là con gái của bạn tốt tôi, nhà bọn họ nuôi nấng mười mấy năm, tôi nuôi nấng hai năm, không biết Trịnh tổng nói như vậy là có ý gì?”

Trịnh Nham híp mắt nhìn về người trẻ tuổi trước mắt này, “Đường tổng đây là có ý gì? Đây là muốn ngăn cản cha con chúng tôi nhận lại nhau?”

Đường Huân đem thân mình dựa vào phía sau ghế, “Trịnh tổng nói lời này nghiêm trọng quá rồi, tôi như thế nào có năng lực lớn như vậy. Nếu như thật sự không hợp ý, tôi đã không cùng Trịnh tổng nói nhiều như vậy rồi, Trịnh tổng mời.” Nói xong liền làm một tư thế tiễn khách.

Trịnh Nham trừng mắt nhìn hẳn, hẳn khi nào lại bị người khác làm sắc mặt khó dễ như vậy, tức khắc sắc mặt liền có chút khó coi, đứng lên, “Đường Huân, cậu xác định muốn làm kẻ thù với tôi?”

Đường Huân cũng đứng lên nhìn về phía hẳn, ánh mắt cũng không có chút nào bị ông ta dọa sợ, “Tôi cũng không hy vọng sẽ làm kẻ thù với Trịnh gia, nhưng nếu như Trịnh tổng đã khẳng khái chuyện của Tiểu Ca, Đường Huân tôi có chết cũng không muốn ngăn cản!” (Editor: Anh này gọi X-Men nè □ □□ tại có câu "X-Men đàn ông đích thực mà" □□)

Trịnh Nham nỗ lực nhịn lửa giận của chính mình xuống, nghĩ đến chính mình cũng thua thiệt nữ nhân kia, tức khắc cảm thấy có chút nhụt chí, “Đường tổng rút cuộc như thế nào mới bằng lòng để tôi cùng Tiểu Ca nhận lại nhau.”

Đường Huân thấy thái độ hần mềm xuống, trong lòng lại không đồng tình, “Trịnh tổng từ lúc vào cửa đến bây giờ, lúc nào cũng nghĩ như thế nào mới có quyền nuôi nấng Tiểu Ca, như thế nào làm cho Tiểu Ca kêu ông một tiếng cha, nhưng ông trước nay cũng chưa từng hỏi mấy năm nay Tiểu Ca sống như thế nào, sinh hoạt ra sao. Người cha như thế, tôi nghĩ Tiểu Ca cũng không cần.”

Trịnh Nham nghe vậy, trong lòng nhảy dựng, có chút hồ thẹn, nhưng Đường Huân lại không cho hắn có cơ hội mở miệng, “Trịnh tổng, tôi không cho rằng chúng ta còn có thể thương lượng được gì với nhau nữa, mời ông đi cho!”

Trịnh Nham thấy thái độ hần kiên quyết như vậy, cũng biết hôm nay chính mình đến đây cũng sẽ không có kết quả gì, nên đành phải rời đi. Chờ sau khi ông ta đi, Đường Huân mới thở dài, tức khắc càng thêm đau lòng cho Sở Ca.

Buổi tối về đến nhà, Sở Ca phát hiện Đường Huân thế nhưng ngồi ở trong phòng khách, cô có chút kinh ngạc, lúc này không phải là hắn đang xử lý công việc ở công ty sao?

Đường Huân thấy cô sững sờ đứng ở đó, cười một tiếng liền đứng dậy đem cặp sách cô để ở trên ngăn tủ, sau đó ôm lấy người đi vào trong, “Phát ngốc cái gì? Đói không? Chú nấu thức ăn cho con?”

Sở Ca lắc đầu, “Không cần, con không đói bụng. Chú hôm nay không có công việc sao?”

“Ừ, không có, chú có việc muốn nói với con... Trịnh Nham hôm nay tới tìm chú, muốn lấy lại quyền nuôi nấng con.” Sở Ca vội ngẩng đầu lên nhìn hắn, trên mặt lo lắng, biết cô nghĩ gì, nên Đường Huân vội lắc đầu, “Yên tâm, chú không đáp ứng, chú đem người đuổi đi rồi.”

Sở Ca nhẹ nhàng thở ra một hơi thật sâu, Đường Huân buồn cười nhìn cô như vậy nói, “Con không muốn đi như vậy, là luyến tiếc chú sao?” Hắn bắt quá thuận miệng hỏi, không nghĩ tới Sở Ca lại đột nhiên quay đầu nghiêm túc nhìn hắn. Đường Huân tay cứng đờ vỗ đầu cô, “Làm sao vậy?”

Sở Ca đem tay hắn từ trên đầu mình nắm xuống, đôi mắt gắt gao mà nhìn chăm chăm hắn, “Chú, lời này con chỉ nói một lần, nghe xong nếu chú cảm thấy con quá phiền toái hoặc là chú cảm thấy khó xử, thì cứ việc đuổi con đi. Con không nghĩ sẽ đi, con luyến tiếc chú, con còn nghĩ tới muốn sống cùng với chú, không phải là lấy quan hệ chú cháu, mà là quan hệ nam nhân cùng nữ nhân ở bên nhau, Đường Huân, em thích anh, lấy thân phận của một nữ nhân để thích anh.” Nói xong liền ném tay hắn xuống, xoay người muốn chạy, lại bị Đường Huân tay mất lạnh lẹ kéo lại được cánh tay, Sở Ca không có cách nào đi được, cô như thế nào cũng không chịu quay đầu lại nhìn hắn.

(Editor: Vì là lời tỏ tình nên đổi thành anh - em luôn, chứ nếu để chú - con nghe kì lắm. Từ đây đổi anh - em luôn nha)

Đường Huân nỗ lực áp xuống từng trận vui mừng trong lòng chính mình, nhưng cũng có chút do dự, “Nói xong liền chạy. Tiểu Ca, em bây giờ còn nhỏ, em thật sự có thể xác định là em đối với anh là thích thật sự, mà không phải là cảm giác ỷ lại anh?”

Sở Ca suy nghĩ rồi mới mở miệng, trong âm thanh có ngưng ngừng còn có tiếng khóc ủy khuất, “Đương nhiên biết! Em chỉ nghĩ muốn ở bên cạnh anh, chỉ có ở bên anh em mới cảm thấy tim mình đập nhanh hơn, em chưa từng có cảm giác như vậy với người khác.”

Đường Huân nghe vậy ánh mắt sáng lên, trên mặt cũng lộ ra ý cười, dùng sức đem người đưa tới trong lòng ngực của chính mình. Đè cô gái nhỏ đang không ngừng giãy giụa muốn bỏ chạy lại, “Như thế nào nói xong liền chạy? Không muốn nghe đáp án của anh sao?”

Sở Ca nghe vậy nhin xuống ngưng ngừng của chính mình, ngoan ngoãn mà ngốc ở trong lòng ngực hắn, nhìn trộm hắn, “Cái... Cái gì... Đáp án.”

Đường Huân đem người đang ở trong lòng ra, nhìn cô đỏ bừng mặt, nhìn không được mà cười cười, ở trên mặt cô nhẹ nhàng mà hôn một cái, nhìn thấy ánh mắt cô gái nhỏ kinh ngạc nhìn hắn, “Thế nào? Biết câu trả lời của anh chưa?”

Sở Ca đỏ mặt nhìn hắn, lắp bắp hỏi, “Anh... Anh lúc nào thì... Anh thích em?”

Đường Huân nhướn mày nhìn cô, tựa như đang nói, anh giống như đang nói giỡn lắm sao? Đôi mắt Sở Ca sáng lấp lánh nhìn về phía hắn, trong mắt rõ ràng có sung sướng, sau đó đột nhiên hôn lên môi hắn một cái. Nhìn hắn ngây ngẩn cả người, lại có ý xấu mà hôn thêm một cái nữa.

Đường Huân híp mắt nhìn cô, ánh mắt nguy hiểm, Sở Ca run lên từng cái, ý thức liền muốn chạy, chính là bị Đường Huân ôm chặt, cô như thế nào sẽ chạy được, ngược lại bị ấn môi ngăn chặn, “A~”

Đường Huân một tay ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của Sở Ca, một tay khác đỡ mặt sau cổ của cô, hai lần môi tiếp xúc nhau, lúc bắt đầu chỉ là nhẹ nhàng chạm vào, dần dần Đường Huân bắt đầu cảm thấy không thỏa mãn, cảm lòng không được mà cạy môi Sở Ca ra, đầu lưỡi theo khe hở mở ra mà đi vào, câu lấy đầu lưỡi mềm mại của cô cùng múa.

Lưỡi Đường Huân đem mỗi một góc của miệng cô đều quét sạch một lần, quanh hơi thở đều là hương khí trên người cô phát ra, câu dẫn hắn càng thêm động tình, môi theo khoe miệng dời về phía vành tai, sau đó ngậm lấy phiến thịt mềm kia, Sở Ca chỉ cảm thấy sức lực thân thể như dần dần biến mất, tất cả các cảm giác của giác quan đều đang tập trung nơi hắn đang đụng chạm, nhẹ nhẹ mà sát truyền khắp toàn thân, cảm lòng không được mà run lên một chút. Cô run lên, Đường Huân ngược lại càng thêm dùng sức chơi xấu ở nơi đó, Sở Ca nhìn không được trốn một chút, “... Đừng...” Trong thanh âm mất đi nguyên lai bình tĩnh, kiều mị như yêu tình lấy hồn đoạt phách.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Tổng tài dưỡng nữ (7)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Đường Huân cười khẽ một tiếng, một lần nữa hôn lên hai mánh môi mềm mại, tay lại theo vạt áo đi vào, làn da cô trắng nõn tinh tế, giống như là tơ lụa tốt, Đường Huân lưu luyến tới quên phả ứng, dần dần mà theo vòng eo mảnh khảnh hướng lên trên, vừa mới hôn lên làn môi mềm mại mà hần tâm tâm niệm niệm kia, đã bị Sở Ca ấn tay lại, vừa đúng lúc cô đè trên tay hần ấn lên một bên của núi tuyết, Sở Ca cũng có chút ngốc lãng, cô thật không có nghĩ tới Đường Huân vừa lên đây liền cho cô kích thích lớn như vậy, cái này không phải là không thể buông được, nhưng cô chỉ có thể đỏ mặt mà sưng sờ ở đó.

Đường Huân hoàn hồn, bình tĩnh hạ hô hấp của chính mình xuống, âm thầm mắng chính mình quá sốt ruột, trở lại về bình tĩnh đem tay của chính mình cầm ra, đương nhiên là xem nhẹ cô, hần đem tay vuron ra phía trước cổ ý cọ vài cái càng có lực thuyết phục.

Sở Ca đẩy hần ra, sửa sang lại quần áo của mình, thật là cô còn đang mặc đồng phục, liền cùng hần ở chỗ này hồ nháo, áo ngắn tay màu trắng bị cuốn lên tới trên ngực, toàn bộ vòng eo bại lộ ở bên ngoài, nguyên liệu vải đều bị uốn nhãn, hần là có bao nhiêu kích động. Ngày mai cô cũng không có mặc áo quần này.

Sở Ca vừa định từ trên người hần đi xuống, liền cảm giác được vật cứng phía dưới mông của mình, tức khắc liền ngậy ngậy cả người, cô tuy rằng chưa từng có kinh nghiệm về phương diện này, nhưng cũng không đến nỗi ngu ngốc mà không biết cái này là cái gì, nhin không được kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Đường Huân, “Anh...”

Đường Huân cũng có chút xấu hổ, nhưng nhìn thấy biểu tình kinh ngạc của cô, tức khắc cảm thấy cũng không có gì, dùng sức đem Sở Ca một lần nữa kéo vào trong lòng ngực, “Anh thích em, tự nhiên sẽ có phản ứng, yên tâm, trước lúc em mười tám tuổi anh sẽ không làm gì em.”

Sở Ca “...” Loại chuyện này cũng có thể định đặc nói ra được sao? Cô dùng sức đem người đẩy ra, cũng không quay đầu lại chạy về trốn ở trong phòng mình.

Đường Huân nghĩ tới mị thái vừa nãy của Sở Ca, trong ánh mắt bởi vì động tình mà hàm chứa hơi nước, bị hần hôn nên môi sưng khẽ nhếch, nhà khí như lan, thanh âm kiều nộn... Hần không kiềm được hô hấp đang có chút tăng lên, tức khắc hạ thân vốn đang có phản ứng càng thêm kêu gào muốn phóng thích, Đường Huân thở dài, “Chịu đựng đi! Còn một năm nữa thôi!”

Nửa năm sau.

Sở Ca đầu hơi hơi nâng lên, đôi tay gắt gao mà bắt lấy khăn trải giường, hôn hôn trầm trầm, nói cái gì trước khi cô thành niên sẽ không làm gì cô, tất cả đều là đánh rắm, không làm gì cô vậy hiện tại hần đang làm gì? Hạ thân truyền đến một trận tê dại, trong đầu có bạch hoa đột nhiên nổ tung, nhin không được hừ nhẹ, “Ân~ nhẹ chút... A~”

Đường Huân từ hạ thân cô ngẩng đầu lên, chớp mũi dính đồ vật ánh sáng lấp lánh, Sở Ca nhìn thoáng qua liền ngưng ngưng đảo mắt đi, Đường Huân một lần nữa hôn lên trên người cô, đè nặng cô hôn cô, một hai phải đem đồ vật của chính mình lấy dính, chia sẻ với cô, đầu lưỡi Đường Huân ở trong miệng cô tiến quân thần tốc, một tay duỗi xuống phía dưới xoa mông cô, một tay khác lại bóp đầu vú cô, Sở Ca bị kích thích toàn thân đều phiếm hồng nhạt.

Đường Huân híp mắt, bị cảnh sắc trước mắt kích thích đôi mắt đỏ lên, miệng theo cổ xuống phía dưới, ở trên xương quai xanh cô nhẹ nhàng mà cắn một cái, Sở Ca nhẹ nhàng mà run lên một chút, Đường Huân không có dừng lại, tiếp tục đi xuống phía dưới, đầu vú hồng nhạt đã sớm đứng thẳng lên, như là nụ hoa đẹp, nhẹ nhàng mà ngậm lấy liếm mút, Sở Ca gắt gao cắn môi chính mình, trong đầu óc trống rỗng, xung quanh hơi thở của cô đều là hương vị mát lạnh trên người hần, làm cô trầm mê thật sâu.

Cầm lòng không được mà gior tay xoa bờ vai của hần, thanh âm mở miệng lại run đến không chịu được, “... A... A Huân”

Đường Huân đứng dậy đem cô ôm vào trong ngực, hạ thân để ở trước lối vào mị thịt của cô nhẹ nhàng trườn động, nơi đó giống như là có ý thức của chính mình, chỉ vào một chút, liền gắt gao mà bao bọc hần, sáng khoái đến không thể tưởng tượng được.

Đường Huân nâng mặt cô lên, hôn cô thật sâu, hai đầu lưỡi dây dưa với nhau, Sở Ca cảm thấy đầu lưỡi của chính mình tê dại, Đường Huân đem hai chân cô mở ra, hạ thân ở giữa hai chân cô nhanh chóng thọc vào rút ra, cơn thit hần thường thường cọ qua điểm mẫn cảm ở đằng trước, trong miệng Sở Ca phát ra âm thanh “Ồ ồ~”, kích thích toàn thân không ngừng phát run, cuối cùng không biết là qua bao lâu, chờ thời điểm hần rút cuộc phát tiết ra, cả người Sở Ca khóc đến giọng cũng đều không nói được.

Đường Huân đem người ôm vào trong ngực hôn lên trán của cô, nhỏ giọng nói, “Ngoan, anh sai rồi, lần sau anh sẽ nhẹ một chút.” Sở Ca khịt khịt nhìn hần một phen, căn bản là không tin, mỗi lần hần đều nói là sẽ nhẹ, nhưng lần sau vẫn như cũ không thay đổi.

Một tháng trước, cô nhất thời mềm lòng nên mắc kệ một lúc, liền một phát không thể văn hồi, ngàn vạn lần không được tin tưởng lời nói của nam nhân ở trên giường, lời nói đó căn bản là không đáng tin!

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 9: Tổng tài dưỡng nữ (8)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Nửa năm này trôi qua, Trịnh Nham vẫn luôn thường xuất hiện ở trước mặt cô, thời điểm vừa mới bắt đầu, cô cảm thấy rất không tự nhiên, căn bản là không để ý tới hắn, nhưng thời gian dần dần trôi qua, Trịnh Nham đối với cô cũng không tệ lắm, tuy rằng không rõ ràng nhưng vẫn thật cẩn thận lấy lòng cô, Sở Ca cũng dần dần mềm lòng.

Kỳ thật đối với Trịnh Nham, Sở Ca cũng không có cảm giác không tự nhiên gì nhiều, năng lực, địa vị của hắn vẫn còn ở nơi đó, huống hồ hắn lớn lên cũng không xấu, hắn muốn nữ nhân nào còn không phải là chuyện rất đơn giản hay sao. Phải, hắn xác thật là một cái tra nam, nhưng đối tượng không phải cô, Sở Ca căn bản là không có để ở trong lòng.

Nhưng đối với mẹ của Sở Ca, cô thật sự không ghê tởm là không được, bà ta là thư kí của Trịnh Nham, năm đó điên cuồng yêu thầm Trịnh Nham, cho nên ở thời điểm biết rõ Trịnh Nham đã có vị hôn thê nhưng vẫn đáp ứng làm tình nhân của Trịnh Nham, rõ ràng biết chính mình cùng Trịnh Nham sẽ không có kết quả gì, nhưng vẫn không từ bỏ ý định, bà ta cho rằng chính mình sẽ là ngoại lệ của Trịnh Nham. Chuyện này cũng liền thôi đi, dù sao cũng là chuyện của riêng bà ta, kết quả là ngoài ý muốn có con, mặc kệ như thế nào, đứa bé sinh ra cũng là một đứa con riêng, nhưng bà ta lại chưa từng nghĩ tới về sau đứa bé sẽ như thế nào, bà ta chỉ nghĩ tới chính mình muốn lưu lại một vật kỷ niệm *chó má gì đó.

*Chó má là nguyên văn của tác giả luôn nha:D

Đứa bé nuôi không nổi, liền tùy tay vứt bỏ. Rõ ràng đã hai mươi mấy tuổi, lại không phân biệt được tình huống, bà ta nghĩ chính mình là vai nữ chính ngôn tình chắc!

Cho nên, lúc Trịnh Nham nói cho cô, thời điểm bà ta muốn nhìn thấy cô, cô không chút suy nghĩ liền từ chối, thấy Trịnh Nham còn nghĩ muốn thuyết phục cô, Sở Ca giờ tay ngừng lời nói ông ta định nói, "Trịnh tiên sinh, ông cho rằng tôi vì sao nguyện ý ngồi ở chỗ này nói chuyện cùng ông? Không phải bởi vì ông là cha tôi, mà là bởi vì ông không có làm chuyện gì đụng tới điểm mấu chốt của tôi. Nếu ông còn muốn thay bà ta giải thích, thì cũng đừng trách tôi về sau không gặp lại ông. Nói thật, có ông hay không, thì đối với cuộc sống của tôi cũng không có ảnh hưởng gì, tôi còn hai tháng nữa là phải thi đại học, nếu để cho tôi thấy bà ta, thì cũng đừng trách tại sao tôi trở mặt vô tình." Nói xong liền xoay người đi.

Mặt Trịnh Nham tức khắc âm trầm, hắn nguyên bản cũng không phải chỉ có một đứa con gái này, hắn không cần phải ngồi ở chỗ này chịu đựng sỉ nhục của cô, nhưng nghĩ đến tài năng của Sở Ca ở phương diện thương nghiệp, hắn lại cảm thấy không thể bỏ được, toàn bộ một thể hệ mới của Trịnh gia, bao gồm con trai lớn của hắn được cha hắn tự mình dạy dỗ cũng đều kém cô. Nếu cô thật sự trở thành kẻ thù với Trịnh thị, kết quả kia hắn cũng không biết sẽ như thế nào. (Editor: hai vợ chồng, đúng là chồng nào vợ này mà -_-||)

Sở Ca sau khi rời khỏi chỗ đó, cả người liền tỏa ra khí lạnh không chịu được, đi về trường học, dọc theo đường lớn đi được một đoạn, thời điểm đi đến một ngã rẽ, lại đột nhiên thấy được một người không nên xuất hiện ở chỗ này, Tùy Hà!

"Ngọc Đồng, Ngọc Đồng." Sở Ca ở trong đầu gọi hệ thống, "Tùy Hà tại sao lại trở về?"

"Cô ta tới đây tham gia một hội nghị thương nghiệp. Lúc trước cô ta chính là lần đầu tiên gặp được nam chủ ở chỗ này."

Sở Ca gật đầu, trong nguyên tác có nhắc qua, Tùy Hà đã từng cứu nam chủ một lần, nhưng cũng không có nói địa điểm cụ thể, nguyên lai thì ra là ở chỗ này. Nói như vậy, Đường Huân cũng ở gần đây? Sở Ca nhướn mày.

"Ngọc Đồng, định vị vị trí của Đường Huân giúp ta."

"Được."

Sở Ca đi theo vị trí mà Ngọc Đồng nói cho cô, vừa lúc thấy Đường Huân từ bên trong đi ra, thấy hắn muốn đi, Sở Ca chạy thật nhanh tới mở miệng gọi hắn lại, "Chú Đường."

Đường Huân quay đầu lại, thấy cô cười một chút sau đó quay đầu về phía người bên cạnh cáo biệt, rồi đi về phía cô. Đường Huân thân là nam chủ, lớn lên tự nhiên không kém, dáng người đỉnh bạt, mày kiếm mắt sáng. Lúc này ánh mắt nhu hòa đi về phía cô, Sở Ca nghĩ nếu lúc này không phải cô rõ ràng biết là đang làm nhiệm vụ, thì chỉ sợ cô sẽ không khống chế được mà chìm thật sâu vào trong nhu tình của hắn.

Đường Huân dặt tay cô, hỏi cô, "Như thế nào lại ở chỗ này, không phải là em đi gặp mặt với Trịnh tổng sao?"

Sở Ca nhún mày, ngữ khí lãnh đạm, "Không muốn nghĩ tới ông ta." Đường Huân gật đầu, chỉ sợ là Trịnh Nham đã làm gì đó chọc cho tiểu nha đầu này không cao hứng. Hắn cũng không hỏi nhiều, xoa xoa tóc cô, "Có đói bụng không? Đồ ăn ở đây cũng không tệ lắm, đi ném thử không?"

Sở Ca đang suy nghĩ dùng biện pháp gì ngăn hắn lại, hiện tại hắn chủ động nói ra, cô tự nhiên cũng sẽ không từ chối. Cho nên liền gật gật đầu.

Kết quả chờ thời điểm cơm nước xong đi ra, Đường Huân bởi vì mở cửa cho cô nên cô đi ở phía trước hẳn, Sở Ca mới vừa ra tới cửa, đột nhiên bị một người đụng trúng, ngẩng đầu lên nhìn, thế nhưng là Tùy Hà? Ha ha, thật là, cô ta đều như vậy, cô còn có thể may mắn mà gặp được cô ta ở đây, nói là trùng hợp tới Ngọc Đồng cũng không tin!

Ngọc Đồng "... " Mặt mờ mờ, đã xảy ra chuyện gì, ký chủ vì sao lại kêu ta?

(Editor: Cái hệ thống mao gì đầu q(☹ _ ☹)p)

"Thực xin lỗi thực xin lỗi, tôi không phải cố ý!" Sở Ca trong lòng cười lạnh, trên mặt lại bất động thanh sắc, nhàn nhạt tránh đi tay của cô ta đang muốn nắm lấy tay cô, mở miệng nói "Không sao. Xin cho qua một chút, tôi muốn đi ra ngoài."

Đường Huân đối với động tác của cô cũng không có phản ứng gì, rốt cuộc từ chối một cái đụng chạm của người xa lạ, là phản ứng theo bản năng, huống hồ Sở Ca còn là một người rất sạch sẽ.

Nhưng Tùy Hà lại nỗ lực áp xuống phần nộ của chính mình, nữ nhân này, vẫn là trước sau như một khinh thường cô ta(TH), dựa vào cái gì! Cô ta(SC) bất quá cũng là một đứa bé mồ côi được nhận nuôi mà thôi!

Đường Huân thấy cô ta không có động tác, vẫn còn đứng sững sờ ở nơi đó, nhìn không được mở miệng, "Vị tiểu thư này, phiền cô tránh ra một chút, cô đang ngăn cản đường."

Tùy Hà ngẩng đầu nhìn về phía Đường Huân, trong ánh mắt tràn đầy bi thương, cô ta vì hẳn sinh một đứa con trai, hẳn thế nhưng đi che chở cho người ngoài? Nhưng cô ta đã quên giờ phút này ở trong mắt Đường Huân, cô ta mới là người ngoài.

(Editor: Bạch cốt tinh mà bày đặt đóng vai làm bạch liên hoa (¬ _ ¬))

Đường Huân hoàn toàn nhìn không hiểu ánh mắt của cô ta, hẳn chỉ cảm thấy người trước mắt này có phải là bị bệnh tâm thần, nghĩ đến đây, Đường Huân dùng sức một cái đem Sở Ca kéo xuống phía sau, che chở cô từ cửa sau đi ra ngoài.

Thẳng đến khi ngồi trên xe, Đường Huân mới mở miệng dặn dò cô, "Tiểu Ca, về sau gặp loại người này nhất định không được cùng cô ta nói nhiều như vậy, vạn nhất nếu như cô ta có bệnh, thì sẽ làm em bị thương." Sở Ca nghe hẳn nói như vậy, phụt cười một tiếng, nếu để Tùy Hà biết người mà cô ta tâm tâm niệm niệm ở trong lòng, lúc này đang nói cô ta có bệnh tâm thần, phỏng chừng cô ta sẽ khóc rất thương tâm đi!

Hai người đều không có đem chuyện vừa rồi đặt ở trong lòng, mà Tùy Hà lại nhìn chằm chằm phương hướng của hai người rồi đi đến xuất thần. Trong lòng cô ta lại nghĩ phải mau tăng nhanh tốc độ. Hết thấy những chuyện này, Sở Ca cũng không biết, cô đang bị Đường Huân buộc phải chuẩn bị thi đại học.

Thời gian chợt lóe qua, lúc Sở Ca thi đại học xong, đã bị Đường Huân kéo đi nước ngoài nghỉ ngơi.

Phòng ở trước tiên là phải sắp xếp tốt rồi, Đường Huân cố ý làm trò ở trước mặt cô cường điệu đặt một phòng. Sở Ca lúc ấy nội tâm có chút ngượng ngùng, nhưng cũng không có phản đối. Hiện tại rốt cuộc hẳn đã đem người câu tới bên người chính mình rồi, Đường Huân làm sao có thể nhẫn nhịn xuống được.

23/7/2018

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Năm Xuống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Tổng tài dưỡng nữ (9)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Warning: Cảnh báo cảnh báo chương này có H thỉnh các em nhỏ, các bà mẹ đang cho con bú, trẻ sơ sinh à nhầm trẻ nhỏ.v Nếu ai bị dị ứng thì click back:>> mà ta biết nói dậy thôi chứ các người vẫn đọc tốt:D

Bay liên tục mười mấy giờ, Đường Huân đương nhiên cũng biết Sở Ca đã mệt muốn chết rồi, hơn nữa lúc này đúng là thời điểm buổi chiều, Đường Huân cũng không có việc gì làm, nên đành phải, bận trước bận sau mở nước tắm cho cô, gọi điện thoại gọi thức ăn.

Chờ thời điểm tắm xong hết thấy mọi việc rồi lên giường đi ngủ, Sở Ca vẫn còn lo lắng Đường Huân sẽ làm cái gì đó, nhưng cuối cùng thời điểm cô phát hiện ra hẳn thật sự chỉ thành thành thật thật mà ôm cô đi ngủ, cũng liền dần dần thả lỏng, chỉ chốc lát sau liền nặng nề đi vào giấc ngủ.

Chờ thời điểm cô tỉnh lại, là bị khoái cảm trên ngực chính mình kích thích làm cho tỉnh dậy, mở mắt ra liền nhìn thấy một cái đầu màu đen đang ghé vào trước ngực cô, lúc cô tỉnh lại hẳn cũng không biết, quay đầu nhìn ra ngoài, trời đã sáng rồi, Sở Ca bất đắc dĩ đẩy đẩy người đang trên người cô, "Em muốn đi WC."

Đường Huân nghe vậy ngẩng đầu, một phen bế cô lên, dọa Sở Ca duỗi tay ra bám lấy hắn, "Anh định làm gì? Thả em xuống." Đường Huân lại cười trăn an cô, "Ngao, anh ôm em đi WC."

Sở Ca vừa nghe, tức khắc giãy giụa lợi hại hơn, "Em không cần, anh mau thả em xuống." Nhưng Đường Huân lại quyết tâm muốn ôm cô đi WC, đi tới cửa, thời điểm hắn mở cửa Sở Ca đột nhiên nhảy xuống, thuận thế đem hắn đẩy ra phía sau, cô lách mình vào WC rồi khóa cửa lại.

Thấy cô đi vào, Đường Huân cũng không có cưỡng cầu, hắn vốn dĩ chỉ muốn ôm cô đi mà thôi, hắn đã sớm thức dậy, vừa lúc định đi làm bữa sáng cho cô.

Sở Ca rửa mặt thuận tiện tắm một chút, ngày hôm qua không có tắm kịp. Tắm xong mới phát hiện cô thế nhưng quên mang quần áo. Cô đành phải mặc áo tắm dài của khách sạn, thật cẩn thận mở cửa ra lại phát hiện Đường Huân không có ở đây, không kịp suy nghĩ hắn đi nơi nào, chạy nhanh ra lấy quần áo, vừa định cởi áo tắm ra, liền nghe thấy thanh âm cửa bị mở, Sở Ca hoảng sợ, lập tức khăn cấp đem áo tắm khép lại, cô phát hiện là Đường Huân đi vào, thấy cái khay trên tay hắn, mới biết được là hắn đi làm bữa sáng cho cô.

Đường Huân không có nghĩ tới chính mình thế nhưng còn được phúc lợi này, mắt sáng rực thâm thúy thêm một chút. Đem đồ ăn đặt ở trên bàn, duỗi tay kéo cô lại, "Tối đây, ăn sáng trước đi."

"Không... Từ từ, em thay quần áo trước đã." Sở Ca đang nghĩ cách trốn, hắn làm sao lại có thể không biết cô đang suy nghĩ gì. Nhưng cũng chỉ có thể trốn được một phút đồng hồ.

Đường Huân một phen bế cô lên đi tới cái bàn, "Không sao, ăn xong lại thay." Đến nỗi ăn cái gì? Tự nhiên một từ có hai ý nghĩa. Tối bản ăn, Đường Huân cũng không có đem người buông xuống, mà ngược lại thuận thế đem cô ấn ở trên đùi chính mình, lấy sandwich đưa đến bên miệng cô, "Ăn đi!"

Sở Ca thấy thái độ hắn kiên quyết, nên đành phải há mồm, một ngụm một ngụm ăn hết hai cái sandwich, sau đó lại bị dứt uống hết một ly sữa lớn.

Thấy cô rốt cuộc cũng ăn xong, Đường Huân dùng sức đem cô quay người lại, làm cho hai chân cô mở ra đối mặt với hắn, Sở Ca theo bản năng khép chân lại, trên người cô hiện tại trừ bỏ áo tắm thì cái gì cũng không có, làm cho cô có cảm giác không an toàn, huống hồ cô đang trong tư thế như vậy, tương đương cô đang cả người trần trụi ngồi trên người hắn, động tác Đường Huân đè lên người cô, thanh âm âm ỉ, "Ăn xong rồi, hiện tại đến phiên anh." Nói liền đôi tay liền dùng sức, bóp eo cô, hôn lên môi cô, không có giảm xóc mà trực tiếp tiến quân thần tốc.

Tay lưu loát mở áo tắm của cô ra, theo eo cô sờ lên mà thưởng thức một đoàn mềm mại, ngón cái cùng ngón trỏ chỉ gian heo đầu vú hồng nhật nhòn nhọt, thẳng đến khi hoàn toàn đứng thẳng lên mới đổi một vị trí khác.

Sở Ca ý thức dần dần hôn mê, trong cổ họng cũng dần dần mà tràn ra một tiếng than nhẹ khó nhịn. Đường Huân hô hấp thở gấp, ngẩng đầu nhìn cô, thấy cô có cảm giác, môi mới dần dần đi xuống phía dưới, thẳng đến khi ngậm lấy một bên đầu vú, đầu lưỡi sung huyết đảo quanh quả hồng nhỏ, tay theo eo cô đi xuống phía dưới tìm được chỗ bí cảnh kia, đẩy hai sườn thịt ra, ấn lên ngọc châu khấp khấp qua lại. Chờ thời điểm dâm thủy chảy ra, mới nhẹ nhàng mà đưa một ngón tay tham lam xâm nhập vào con đường ẩm áp ấy, nhưng vẫn là khó đi như củ vậy.

Sở Ca nhẹ nhàng mà thấp thỏm hên hên một tiếng.

"Ừm~ Đường... Đường Huân."

Đường Huân dùng sức hút một chút, trên tay dính dâm thủy nhầy nhụa của cô, tim đập có chút nhanh, hô hấp không khỏi có chút nặng, tiến đến bên tai cô, nhẹ nhàng mà nói, "Tiểu Ca, em động tình..."

"A... thật nhanh!"

Sở Ca bị hắn nói kích thích, hạ thân theo bản năng co rút lại một chút, đem ngón tay bên trong của hắn găt gao bao bọc lại.

Cô thở hên hên mở mắt ra, nhìn thấy biểu tình khó nhịn của hắn, mồ hôi trên trán hắn chảy ra, khuôn mặt luôn luôn bình tĩnh bây giờ đang bị dục vọng bao trùm, gương mặt hơi hơi phồng hồng, cảm xúc trong đôi mắt thâm thúy cuộn cuộn ấy cô nhìn không hiểu được, Sở Ca không muốn thừa nhận, có thể nhưng bị Đường Huân của lúc này dụ dỗ, hạ thân cảm lòng không được mà trào ra một trận ẩm áp.

Đường Huân sùng sốt một chút, trên mặt dâng lên vui mừng, dùng sức một cái đem cô như vậy ôm đến phòng ngủ, đem cô đặt ở trên giường, sau đó không đợi Sở Ca nhìn thấy rõ, hắn đã đem tất cả quần áo trên người chính mình cởi ra, cúi người đè lên cô, hạ thân kiên quyết hùng hổ đè ở trên bụng nhỏ cô.

Sở Ca hít một hơi khí lạnh thật sâu, cô vẫn luôn biết nơi đó của hắn phân lượng không nhỏ, nhưng cô chỉ cần tưởng tượng đến thời điểm cự vật lớn như vậy của hắn phải tiến vào trong thân thể cô, cô liền nhịn không được mà muốn tránh.

Nhìn thấy cô nhút nhát, Đường Huân nỗ lực áp xuống dục vọng của chính mình,

"Ngao, anh sẽ chậm một chút."

Sở Ca nhẹ nhàng gật đầu, chủ động duỗi tay ôm lấy cổ hắn, Đường Huân cả kinh, sau đó cúi đầu hôn cô, bàn tay đi xuống dưới thân cô, nhẹ nhàng mà khảy, chờ cảm giác được cô đã chuẩn bị tốt, mới đưa cự vật đang trưởng đau của chính mình để ở lối vào hoa huyết của cô, nhẹ nhàng mà cọ cọ.

Hoa tâm Sở Ca bị hấn tác động, dần dần bắt đầu chảy ra càng nhiều đàm thủy, thẳng đến khi toàn bộ dục căng của hấn đều ướt nhẹp, Đường Huân mới chậm rãi đem cự vật của chính mình đẩy mạnh vào bên trong cô, nhưng quy đầu chỉ mới đi vào một chút thì không vào được nữa, bên trong thật chặt.

Sở Ca đang rất đau, hiện tại cô khoái cảm gì cũng đều không có, chỉ có cảm giác cả người chính mình như bị chém thành hai nửa, nhịn không được mà rên rỉ ra tiếng.

"Đường Huân... Chậm... Chậm một chút."

Lúc này Đường Huân cũng hoàn toàn không dễ chịu, nơi đó của cô thật chặt, liên tính chỉ có quy đầu đi vào, mị thịt bên cạnh lại như là một cái miệng nhỏ nhắn, liếm mát gây thịt của hấn, nếu không phải hấn cực lực chịu đựng, lúc này sợ là đã mất mặt.

Ngẩng đầu lên thấy Sở Ca đau, mặt cũng có chút trở nên trắng bệch, Đường Huân đành phải áp xuống dục vọng mãnh liệt của chính mình, cúi đầu hôn lấy cô.

"Ngoan, nhịn một chút."

Nói xong, dùng sức một chút đem toàn bộ cự vật của chính mình đẩy mạnh vào bên trong cơ thể cô, Đường Huân phải cố gắng bằng toàn bộ tự chủ mới có thể khắc chế được dục vọng đang muốn thọc vào rút ra của chính mình, mị thịt hoa huyết từng luồng cắn gây thịt của hấn, khoái cảm kia gần như muốn hít thở không thông.

Đường Huân đành phải dùng sức hôn cô, đem toàn bộ tiếng kinh hô của cô nuốt vào trong bụng, duỗi tay nắm lấy một đoàn tuyết nhũ, tuyết nhũ trắng nõn ở trong tay của hấn biến hóa thành nhiều hình dạng, Đường Huân bị cảnh tượng này kích thích dục căn lại lớn thêm vài phần, đôi mắt đều phiếm đỏ. Cúi đầu đem đầu vú màu đỏ nhón nhón mát ở trong miệng, phát ra thanh âm tầm tã.

Sở Ca cắn môi, chờ cảm giác đau đớn xé rách thối lui, dần dần cảm giác được cự vật của hấn ở trong thân thể cô hơi nhảy lên. Xem ra hấn đã nhịn nhịn vất vả quá rồi, tức khắc cô liền có chút mềm lòng, nhắc chân nhẹ nhàng mà cạo cạo hấn.

"Em... Hết đau rồi, anh... Anh động đi" nói xong, liền ngượng ngùng mà nhắm hai mắt lại.

Đường Huân nghe vậy, nhẹ nhàng mà trừ động một chút, mới phát hiện bên trong thật sự đã ướt, đã có thể cất chứa được hấn, vì thế nhẹ nhàng mà đem dục căn rút ra, sau đó lại thật mạnh mà tiến vào.

Sở Ca đột nhiên bị cái này kích thích cả kinh hô nhỏ một tiếng, bên trong nhục bích bị cự vật của hấn kịch liệt ma sát mang đến khoái cảm hỗn loạn hơi hơi đau đớn ở hoa tâm nhẹ nhẹ ma sát tràn lan toàn thân, sau đó xông thẳng lên đỉnh đầu.

Đường Huân trong cổ họng không tự giác phát ra một tiếng rên rỉ, hấn có thể rõ ràng cảm giác được dục căn chính mình bị bên trong hoa tâm câu lấy dây dưa, khoái cảm mãnh liệt làm hấn cảm lòng không được mà một lần so một lần trừ động càng thêm kịch liệt.

Kịch liệt va chạm, làm tiếng Sở Ca rên rỉ đều trở nên rách nát, đôi tay bóp vòng eo mảnh khảnh của cô, phần đùi bên trong bởi vì nhanh chóng ma sát mà ửng đỏ một mảnh. Nơi hai người dây dưa bị hấn mang ra hoa dịch của cô, ở dưới thân ướt một mảnh.

Mị thịt hoa huyết bị mang ngoại phiên (?), đôi chân thon dài của Sở Ca gắt gao mà câu lấy eo hấn, bộ ngực dựng thẳng, bụng mở ra, nhô lên một độ cung xinh đẹp. Nơi xương hông tương liên truyền ra một trận âm thanh bạch bạch.

Đường Huân ôm Sở Ca trở mình, làm cô đưa lưng về phía hấn, thân trên ghé vào trên giường, còn thịt ở trong cơ thể cô cường ngạnh mà xoay một vòng tròn, tiếp theo chính là một trận va chạm kịch liệt, Sở Ca cảm giác cả người chính mình như là đang bay ở trên không trung, dưới bụng truyền đến một trận cảm giác tê dại mãnh liệt, cô cảm lòng không được mà toàn thân căng chặt, đôi tay dùng sức bắt lấy gối đầu.

Thực nhanh, Đường Huân gầm nhẹ một tiếng, Sở Ca nhắm mắt cảm thấy khoái cảm che trời lấp đất này truyền khắp toàn thân, có thứ gì đó trào ra...

Chờ hết thảy bình tĩnh trở lại, Sở Ca lẳng lặng dựa vào trong lòng ngực Đường Huân, bên tai truyền đến thanh âm Ngọc Đồng vẫn như cũ không có pháp phòng,

"Thành công đạt được tình dịch chân ái, nhiệm vụ hoàn thành mức 7."

Sở Ca sừng sốt một chút, thế nhưng đã là mức 7, chỉ còn 3 mức nữa thôi. Xem ra chỉ cần giải quyết xong Tùy Hà thì có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Đường Huân ở chỗ này với Sở Ca chơi hơn nửa tháng mới về nước, chờ thời điểm trở về, Sở Ca mới từ chỗ Ngọc Đồng biết được Tùy Hà thế nhưng đã trở lại.

Sở Ca sừng sốt một chút cũng không có quá mức để ý, nếu đã trở lại, bất quá cũng chỉ là bắt đầu thực hiện kế hoạch của cô mà thôi.

Cô nhờ Ngọc Đồng định vị vị trí đứa bé kia của Tùy Hà một chút, Sở Ca liền đi dạo phố vì cô phải bắt đầu kế hoạch thông đồng với đứa bé kia rồi, con trai Tùy Hà năm nay mới vừa một tuổi rưỡi, tên là Niệm Huân, thời điểm biết tên, Sở Ca nhịn không được hừ một tiếng, thật là chỉ sợ người khác không biết tâm tư của chính mình là cái gì sao?

Chương 11: Tổng tài dưỡng nữ (10)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Thời điểm ở cửa thương trường nhìn thấy đứa nhỏ, Sở Ca khó có được ngăn người, đứa nhỏ này gầy, đứa nhỏ tội nghiệp kia thật là tiểu bảo bối thông minh lanh lợi đáng yêu trong nguyên tác sao? Em gái người, đây là hàng giả đi! Huống hồ, nhỏ như vậy, làm sao nhìn ra được nó cùng với Đường Huân có một chút giống nhau?

Sở Ca bấu môi, áp xuống khiếp sợ nơi đáy lòng, tận lực làm cho chính mình thoát nhìn ôn hòa một chút. Bởi vì Tùy Hà đang đi tìm công việc, liền đem đứa nhỏ đưa cho hàng xóm chăm sóc, nhưng hàng xóm cũng có một cháu gái nhỏ năm tuổi, đứa nhỏ này tinh lực lớn, đợi lúc hàng xóm không chú ý, liền tìm cách trốn đi, hàng xóm tự nhiên chăm sóc đứa nhỏ của mình, cho nên, Niệm Huân cũng bị bỏ quên ở nơi này.

"Bạn nhỏ, em tại sao lại ở chỗ này? Ba mẹ em đâu?"

Niệm Huân phòng bị nhìn về phía chị gái xinh đẹp trước mắt này, không hiểu vì sao chị gái này muốn cùng hắn nói chuyện.

Sở Ca nhìn không được thờ dài, quả nhiên không hổ là con cưng của tác giả, còn không đến ba tuổi, thế nhưng có thể có tâm phòng bị lớn như vậy. Nhưng trên mặt lại tận lực bày ra một bộ đáng hiền lành tươi cười.

"Đừng sợ, chị không phải người xấu, em có mệt hay không? Có muốn uống nước không?" Sở Ca lấy ra một bình nước đưa cho nó, nhưng nó lại không lấy, Sở Ca đành phải mở ra chính mình uống một ngụm, sau đó đưa lại cho nó, "Nhìn xem, chị cũng uống, không có việc gì."

Khư ước chừng là thấy tàn nhẫn, thấy Sở Ca cũng uống, vì thế liền yên tâm, đưa tay lấy nước một hơi uống hết nửa bình, sau đó đem nước còn lại trả cho Sở Ca, "Cảm ơn chị. Em là Niệm Huân." Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Được, Niệm Huân. Em tại sao lại ở chỗ này, mẹ em đâu?"

"Em.. Mẹ em bận quá. Em là tới đây cùng với bà, nhưng bà đuổi theo chị rồi."

Liền tính là thông minh như thế nào, dù sao cũng chỉ là một đứa nhỏ, bị người nhà vứt bỏ vẫn sẽ rất khổ sở.

Trong đầu Sở Ca đột nhiên nhớ tới nguyên chủ khi còn nhỏ một mình đứng ở công viên trò chơi người đến người đi nhưng không có ai đến mang cô đi, thời điểm có loại tâm tình bất lực hoảng loạn này, nhìn tới hướng Niệm Huân liền có chút mềm lòng.

"Vậy em biết nhà mình ở đâu không? Chị đưa em về nhà."

Nhìn về phía chị gái đột nhiên trở nên ôn nhu trước mắt, lại nhớ đến người lạnh như băng trong nhà, Niệm Huân đem địa chỉ đến bên miệng nuốt xuống, lắc lắc đầu.

Sở Ca sùng sốt một chút, "Vậy em biết điện thoại của người nhà không? Chị cho em mượn gọi điện thoại cho người nhà, để bọn họ tới đón em."

"Mẹ em quá bận mẹ không cho em ban ngày quấy rầy mẹ."

Sở Ca sùng sốt một chút, nhìn về phía ánh mắt bình tĩnh của đứa nhỏ, thật sự không hổ là thiên tài, lừa người thế nhưng không có chút sơ hở nào, cô cố ý làm bộ nhìn không ra, diễn cùng với nó.

"Như vậy đi! Vậy em cùng chị đi về nhà! Chờ mẹ em xong việc, chị sẽ gọi điện thoại kêu mẹ tới đón em về nhà được không?"

"Được."

Vì thế Sở Ca thành công đem một tiểu shota trở về nhà chính mình. Đường Huân hôm nay không có đi làm, mở cửa liền thấy Sở Ca đem một đứa nhỏ xa lạ trở về, tức khắc có chút ngạc nhiên.

Sở Ca không có để ý tới Đường Huân, cho tiểu gia hỏa đi tắm, ước chừng mệt mỏi, tiểu gia hỏa rất nhanh liền đi ngủ, an bài cho nó xong, Sở Ca mới trở về phòng khách. Lâm lờ Đường Huân đang nói chuyện với cô.

Cô biết Đường Huân vẫn luôn biết có đứa nhỏ này tồn tại, vốn đang cảm thấy không có gì, nhưng hiện tại nhìn thấy hai người đồng thời xuất hiện ở trước mắt cô, cô liền không nghĩ sẽ quan tâm tới Đường Huân.

Đường Huân nhíu mày nhìn về phía Sở Ca, thầm nghĩ chẳng lẽ chính mình gần nhất có làm chuyện gì sai? Không có a? Đêm qua chỉ làm một lần liền thả

cho cô đi ngủ. Chẳng lẽ? Là cái đó muốn tới? Tình tình mới táo bạo như vậy? Cũng không phải a! Tuần trước đã tới rồi! Nghĩ không ra, Sở Ca lại là một bộ dáng không cần tới quấy rầy cô, Đường Huân nghĩ lúc này vẫn là không cần vuốt râu hùm! (Editor: Khụ khụ... tới cái gì các nàng tự hiểu đi a~)

Niệm Huân ngủ không đến một giờ liền tỉnh, Sở Ca chơi với nó một buổi trưa, biết là trong lòng không thoải mái, nhưng Sở Ca một là vì nhiệm vụ, thứ hai cũng là thiệt tình thương tiếc đứa nhỏ này, cho nên về điểm không thoải mái này cũng liền rất nhanh đã bị ném ra sau đầu. Thời điểm buổi chiều khoảng 5 giờ, Sở Ca dựa theo dãy số Niệm Huân nói, gọi điện thoại cho Tùy Hà. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Tùy Hà không có nghe được người gọi là cô, ngữ khí còn tỉnh là khách khí, nhưng cũng có thể nghe được có chút phẫn nộ. Sở Ca liếc về phía Đường Huân đang ở một bên nói chuyện với đứa nhỏ, phòng chừng chờ tới khi Tùy Hà biết hôm nay người Niệm Huân thấy là ai, chắc là tức tới không kịp sinh khí đi!

Sở Ca cũng không có chờ lâu lắm, thời điểm Tùy Hà nhìn thấy người mở cửa là Sở Ca, toàn bộ tiếng nói đều bị nghẹn ở trong cổ họng.

"Là cô?"

Ngữ khí thật sự không tỉnh là khách khí.

Sở Ca nhướn mày, cô ta đã quên hôm nay là tới làm gì đi? Trong lòng cười lạnh một tiếng, nhưng trên mặt vẫn giữ bộ dáng bình tĩnh. Xem nhẹ ngữ khí không tốt của câu nói phía trước kia, Đường Huân ở bên trong, cũng không có đi ra ngoài, nhưng thấy Sở Ca nửa ngày cũng không có tiến vào, đành phải lôi kéo tiểu đầu đình đi ra cửa.

"Tiểu Ca, làm sao vậy?" Dứt lời vừa lúc thấy được Sở Ca đang ngăn cản Tùy Hà, hần kinh ngạc "Thế nhưng là cô?" Hần cũng không phải cố tình nhớ kỹ cô ta, thật sự là bởi vì lúc trước hần vẫn luôn cho rằng cô ta bị bệnh tâm thần, hiện tại thể nhưng nhìn thấy cô ta là mẹ của tiểu đầu đình, mới cảm thấy có chút kinh ngạc.

Sở Ca tự nhiên hiểu rõ nhìn Đường Huân đang suy nghĩ cái gì đó, nhưng nhìn về phía Tùy Hà rõ ràng đôi mắt tỏa sáng, hiển nhiên là hiểu lắm, nhưng Sở Ca cũng không cần phải giải thích.

"Được rồi, Tùy tiểu thư nếu đã tới, liền đem đứa nhỏ về đi! Chỉ là tôi nghĩ muốn đề một kiến nghị với tiểu thư, kiếm tiền đương nhiên là quan trọng, nhưng đứa nhỏ càng quan trọng hơn, nếu lúc trước biết chính mình không có năng lực nuôi nó, cô còn cố chấp muốn sinh nó ra, cái này đối với nó không phải là ban ân, mà là cô đang hại nó. Nhưng nếu như cô đã sinh nó ra, thì nên nuôi dưỡng nó thật tốt, đem nó tùy tiện ném cho hàng xóm mà cô cũng không quen, Tùy tiểu thư cô chính là làm mẹ như vậy sao!"

Tùy Hà há miệng thờ đốc, ngẩng đầu nhìn Đường Huân, nhưng Đường Huân lúc này đang đau lòng cho Sở Ca, nào có công phu nhìn cô ta! Thấy hần không hề chú ý tới mình, Tùy Hà quay đầu nhìn về phía Sở Ca, thấy trong mắt cô không chút nào che dấu khinh bỉ, còn có loại thái độ cao cao tại thượng, nháy mắt chọc giận cô ta.

"Nó là con tôi, cô không có tư cách để phán xét năng lực làm mẹ của tôi."

Khóe miệng Sở Ca gọi lên một tia cười lạnh. Nhẹ nhàng quét mắt nhìn cô ta một cái, chính là loại thái độ không chút để ý này, làm cho Tùy Hà một ngụm tức đến muốn cắn, Sở Ca thầm nghĩ, cô ta không phải vẫn luôn khinh thường nguyên chủ của cô sao! Hôm nay tôi đây phải làm cho cô cảm thụ thật tốt cái gì gọi là chân chính khinh thường.

"Tôi tự nhiên là không hiểu, tôi nghĩ cuộc sống của tiểu thư, tôi vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu, rốt cuộc hoàn cảnh cuộc sống như tôi, cô cả đời cũng sẽ không trải qua được. Tôi không rảnh cùng cô nói nhiều như vậy, đi thôi!!" Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Nói xong xoay người liền đẩy Đường Huân ra đi vào trong nhà.

Đường Huân nhìn cũng không nhìn tới Tùy Hà, đem tiểu đầu đình còn tránh ở phía sau hần lôi ra.

"Được rồi, Niệm Huân, con cùng mẹ con về nhà đi!"

Tiểu đầu đình ngẩng đầu nhìn Đường Huân, trên mặt có chút do dự, nó không phải không nhìn thấy mẹ nó cùng với chị gái xinh đẹp bất hòa, nhưng chị nói cũng không sai, tại sao mẹ lại có biểu hiện rất kỳ quái.

"Chú, con còn có thể tới đây tìm chị chơi không?"

Đường Huân nghe vậy nghi hoặc nhìn tiểu đầu đình, hần vẫn là lần đầu tiên biết nguyên lai Tiểu Ca được đứa nhỏ thích như vậy. Đáy lòng hần cũng không cho rằng bọn họ còn có cơ hội gặp mặt, nhưng ngoài miệng vẫn trấn an nó.

"Đương nhiên có thể."

Tùy Hà gần như tham lam nhìn tình cảnh của bọn họ ở chung, cô ta yêu người nam nhân này hai đời, hiện tại rốt cuộc cũng có cơ hội có thể đứng ở bên người hần, cô ta nỗ lực hạ xuống cảm xúc mãnh liệt xúc động muốn nói chân tướng cho hần, bày ra biểu tình tự nhiên nhất.

"Đường tiên sinh, tôi rất biết ơn anh đã cứu con trai tôi, tôi muốn mời anh ăn cơm để cảm ơn anh, anh nhìn thời điểm phương tiện này, có thể cho tôi số điện thoại của anh được không?"

Đường Huân nhủ mảy, nguyên bản đối với cô ta không có cảm giác tốt gì, lúc này cũng chỉ còn lại chán ghét, thế nhưng làm trò tiểu hài tử trước mặt hắn, muốn số điện thoại của một người nam nhân, cô ta còn trông cậy vào hắn sẽ coi trọng cô ta sao? Trong lòng hắn chán ghét, nhưng cũng không làm khó để cô ta nói quá khó nghe.

"Không cần, không liên quan gì tới tôi, con trai cô là bạn gái tôi mang về, tôi nghĩ em ấy cũng không muốn gặp lại cô đâu."

Nói xong liền lui vào trong nhà, đóng cửa lại.

Tùy Hà ở ngoài cửa quả thực như sét đánh giữa trời quang, cô ta như thế nào cũng không có nghĩ tới đời này Sở Ca thế nhưng trở thành bạn gái của hắn. Hắn sao lại có thể có bạn gái! Sở Ca là bạn gái của hắn, thế còn cô ta thì sao.

Niệm Huân có chút sợ hãi nhìn cô ta, mẹ nó như thế nào lại có biểu tình đáng sợ như vậy!

Tùy Hà cúi đầu nhìn đứa nhỏ, ánh mắt sáng lên, phải cô ta còn có nó, cô ta cũng không tin Đường Huân biết chính mình có đứa con trai sẽ thờ ơ! Chỉ là chuyện này còn phải sắp xếp lại một chút!

Ở trong phòng, Sở Ca ngồi trên ghế dựa, trong lòng có chút lo lắng, tính toán tốc chiến tốc thắng.

"Ngọc Đồng, có thể lấy phần theo dõi buổi tối kia không?"

"Có thể."

"Giúp ta lấy một phần video giám sát cùng xét nghiệm ADN đưa đến tay Đường phu nhân."

"Được."

Tốc độ Ngọc Đồng rất nhanh, sáng sớm ngày hôm sau, Đường Huân liền nhận được điện thoại từ Đường phu nhân, bà ấy chỉ nói yêu cầu hắn trở về một chuyến, rất có thể là chuyện quan trọng cần nói. Đường Huân cúp điện thoại, trong lòng không biết vì cái gì có chút bức bối. Đi đến phòng của Sở Ca ở cách vách, thấy cô còn ngủ, cũng không có gọi cô tỉnh lại, mẹ hắn vẫn luôn không thích Sở Ca, cô đi theo cũng nhàm chán. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Chờ Đường Huân đi ra, Sở Ca mới quay đầu nhìn về phía cửa, cô biết hiện tại Đường Huân thực sự yêu cô, nhưng cô lại không biết hắn sẽ dùng thái độ gì để đối xử với đứa nhỏ kia. Cô đem đồ vật đưa cho Đường phu nhân, cũng là muốn mượn tay bà ấy thu thập Tùy Hà, ước chừng là bởi vì cảm xúc của nguyên chủ còn ở trong cô, nên cô đã thật sự chán ghét nữ nhân kia tới cực hạn rồi.

5/8/2018

-----oOo-----

Vân: Trời mưa rồi... Đắp chăn ngủ thật ấm a~~ (=^..^=)

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Tổng tài dưỡng nữ (11)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Thời điểm Đường Huân biết mình thế nhưng có một đứa con trai, cả người đều ngốc lảng. Lúc hắn nhìn thấy tờ giấy xét nghiệm ADN kia, trong đầu đầu tiên nghĩ đến chính là Sở Ca phải làm sao bây giờ? Lúc trước hắn đối với cô động tâm, hắn vẫn luôn cảm thấy nam nhân này thường gặp dịp thì chơi cũng không có gì, nhưng sau khi gặp được cô, hắn lại rất tự nhiên mà bỏ đi phương diện tâm tư kia, vừa mới bắt đầu cũng không có nghĩ cố tình vì cô mà thủ thân, nhưng bây giờ lại làm ra chuyện như vậy, hiện tại đột nhiên xuất hiện một đứa con của hắn, Sở Ca khẳng định sẽ không tha thứ cho hắn.

Từ lúc nhỏ đến bây giờ, Đường Huân mới thật sự biết được cảm giác sợ hãi như vậy! Ngay cả lúc trước cha đưa hắn đi binh đoàn, hắn đi theo những người lính đánh thuê đó cùng nhau trải qua mưa bom bão đạn, hắn cũng không có toàn thân rét run như bây giờ! Hắn phải xử lý chuyện này như thế nào với Sở Ca đây?

Đường phu nhân nhìn thấy con trai như vậy, trong lòng có chút nghi hoặc, bà cũng không biết được chuyện hắn cùng với Sở Ca đã ở bên nhau, bà chỉ cho rằng là hắn không chấp nhận được sự thật này mà thôi. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Mẹ đã tìm người giám định, cái này đúng là thật, nếu đã là con cháu của Đường gia, vậy cũng không nên có đạo lý lưu lạc ở bên ngoài. Mẹ sẽ tìm người đưa đứa nhỏ kia về đây, chỉ là có một chuyện, mẹ sẽ không đồng ý để nữ nhân kia vào cửa, con nếu không có ý kiến gì, nữ nhân kia mẹ sẽ xử lý."

Đường Huân lúc này căn bản là không có thời gian để nghĩ tới Tùy Hà sẽ bị bọn họ làm gì, không kịp suy nghĩ mẹ hắn nói cái gì, liền đứng dậy rời đi.

Lòng tràn đầy thấp thỏm về đến nhà, mới vừa mở cửa liền nhìn thấy biểu tình Sở Ca đại ra ngoài ở trên phố pha trong phòng khách, trước mặt bày một phần giấy giám định. Hắn há mồm, lại phát hiện chính mình căn bản không biết nói cái gì, lúc trước gặp được Sở Ca, hắn chưa bao giờ biết chính mình sẽ có tình trạng khăng khăng một mực đối với một người như vậy, tự nhiên cũng liền không có ý niệm thủ thân như ngọc, hắn cũng chưa từng cảm giác có cái gì không đúng, tất cả mọi người đều là như vậy.

Nhưng, hiện tại nhìn đến bộ dạng này của Sở Ca, hắn liền rất muốn đem bộ dáng lúc trước của chính mình ra để đánh cho một trận. Huống chi, hiện tại hắn còn có thêm một đứa nhỏ nữa.

Sở Ca ngẩng đầu nhìn hắn, dùng một chút mới mở miệng. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Em biết chuyện này là ngoài ý muốn, anh cũng không phải cố ý, trên lý trí thì em đã tha thứ cho anh, nhưng trong lòng em thì không làm được. Trong khoảng thời gian này anh không cần đi tìm em, em muốn có thời gian để suy nghĩ kỹ mọi chuyện."

Nói xong liền cầm một cái túi nhỏ đi đến cửa. Trong lòng Đường Huân hoảng loạn, hắn không biết nói thế nào về chuyện này, cũng không biết giải thích như thế nào cho chính mình, hắn chỉ biết là, tuyệt đối không thể để cô đi. Một phen giữ chặt tay Sở Ca, gất gao mà nắm chặt, nhưng đầu lại không dám nhìn về phía cô, hắn sợ sẽ nhìn thấy biểu tình thất vọng trên mặt cô đối với hắn.

"Tiểu Ca, đừng đi... Anh..."

Mũi Sở Ca đau xót, suýt nữa rơi nước mắt xuống. Thời gian dài ở chung như vậy, cô không tính không có yêu Đường Huân, thì trong lòng cũng đem hắn coi như một người rất quan trọng. Cô chưa từng thấy hắn có ngữ khí hèn mọn như vậy. Nhưng nghĩ đến bước kế tiếp của kế hoạch, cô đành phải cưỡng bách chính mình tâm địa độc ác.

"Em không có dọn đồ đi, em cũng không có nghĩ muốn rời đi, chuyện này đột nhiên xảy ra, em chỉ là yêu cầu anh cho em thời gian để bình tĩnh mà thôi. Anh cường ngạnh muốn em ở lại, em cũng chỉ khổ sở thêm thôi, sẽ không có chỗ nào tốt đối với hai chúng ta."

Đường Huân nắm chặt tay lại, sau đó chậm rãi buông ra. Hắn không phải không sợ cô đi luôn, nhưng cô nói rất đúng, hắn biết tính tình của cô, thà để cho cô có thời gian bình tĩnh, so với hai người thống khổ thì chỉ còn một cách này thôi. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Sở Ca sau khi rời khỏi cũng không có đi quá xa, ở lại khách sạn đặt một gian phòng, một bên đọc sách, một lần chờ tin tức. Trước khi cô đi, thì có đem tin tức chính mình rời đi cho người nói với Tùy Hà, cô rời đi rồi, hơn nữa chuyện Đường phu nhân tranh đoạt quyền nuôi nấng Niệm Huân, cô nhất định phải thường xuyên xuất hiện ở trước mặt Đường Huân.

Nhưng lúc này Đường Huân lại càng vì cô mà nóng vội hơn, kiếp trước của bọn họ không có cảm giác tốt với nhau, hơn nữa mất đi sự trợ giúp của Trịnh gia, Tùy Hà cũng không có ở trên thương nghiệp tòa sáng rực rỡ nữa, nếu lúc này mà xuất hiện, chỉ làm cho Đường Huân càng chán ghét cô ta thêm thôi, kiếp trước Tùy Hà trở thành tổng đại lý khu Á Châu của Trịnh thị, Đường phu nhân còn chường mặt thân phận này của cô ta, huống chi hiện tại cô ta còn không có gì.

Sở Ca cũng không có chờ lâu lắm, không đến hai tháng, liền nghe được tin Đường phu nhân đưa Tùy Hà xuất ngoại. Sở Ca tìm người liên hệ với đám người lúc trước, cho bọn họ một số tiền rồi kêu bọn họ đi tìm Tùy Hà, sau đó cô ở sau lưng gọi điện thoại cho cục cảnh sát, mấy người kia mới vừa đem người lẫn lộn chết, vừa vụn bị cảnh sát bắt được. Chờ bọn họ sẽ là một cuộc sống sinh hoạt dài trong lao ngục. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ, nhiệm vụ hoàn thành mức 10. Đạt được 5 điểm. Người có thể đem điểm phân phối trên số liệu cá nhân của người."

Hiện tại bắt đầu phục chế số liệu thân thể...

Số liệu đã phục chế xong, bắt đầu truyền tổng quay lại không gian."

8/8/2018

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ngoại truyện tổng tài dưỡng nữ

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Đường Huân đem những chuyện này xử lý xong hết thấy mới đi tìm Sở Ca, hắn biết Sở Ca ở đâu, nhưng hắn vẫn chưa xử lý xong mọi chuyện, nên hắn không dám, cũng không có mặt mũi nào để đi tìm cô.

Trong lòng hắn cũng thấp thỏm, sợ Sở Ca sẽ không tha thứ cho hắn, thời điểm khi hắn tới khách sạn thì thấy Sở Ca đứng ở đại sảnh cười với hắn, hắn thể nhưng rất muốn khóc.

Chạy nhanh tiến lên đem người ôm vào trong ngực. Sở Ca ghé vào trong lòng ngực hắn, khóc thất thanh. Khóc thật lớn trong chốc lát rồi mới ngừng lại. Một lúc sau Đường Huân hỏi cô tại sao lại tha thứ cho hắn, Sở Ca cười cười.

"Bởi vì em nếu thật tức giận cùng với anh, thì em càng muốn cùng anh ở bên nhau thật tốt."

Đường Huân chỉ cảm thấy trong lòng giống như bị cái gì đụng phải, có chút đau, có chút khổ sở, nhưng cảm động lại càng nhiều hơn. Một phen kéo Sở Ca chạy nhanh ra bên ngoài, đem người nhét vào trong xe, một đường bảo táp chạy về tới nhà hắn.

Mới vừa vào cửa, liền đem người bế lên nâng mông cô để lên phía sau cửa, dùng sức hôn xuống môi cô. Sở Ca đã một thời gian dài không nhìn thấy hắn, trong lòng cũng rất muốn hắn, đôi tay chủ động ôm lấy cổ hắn đem người chính mình nâng lên hôn đáp lại hắn. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Đường Huân theo khoe miệng cô đi xuống dưới thân, ở trên xương quai xanh tinh xảo của cô dùng sức cắn một cái, Sở Ca nhin không được mà run lên. Mở mắt ra nhìn hắn, muốn hỏi hắn muốn làm gì, ai ngờ hắn lại đột nhiên kéo nội y của cô xuống, cách ở bên ngoài, một ngậm ngậm lấy đầu vú cô. Sở Ca chưa kịp nói xong, toàn bộ lời nói đều biến thành tiếng rên rĩ.

"Ân a~... nhẹ chút~..."

Đường Huân cách quần áo nghiền nát một cái đầu nhòn nhọn kia, dưới thân dục căn trướng đến phát đau, trước ngực truyền đến khoái cảm quá mức mãnh liệt, Sở Ca nhin không được mà muốn tránh, nhưng cả người cô đều bị Đường Huân ôm vào trong ngực, hạ thân dán sát nhau, cô vừa động, giống như là ma sát trên cự vật của hắn, hai người đột nhiên đều bị một màn này kích thích, hắn một tay đem người bế lên áp đảo trên sofa, đem quần áo trên người chính mình cởi ra, đảo mắt lại đem Sở Ca lột sạch sẽ, hai người thẳng thắn thành khẩn nhìn nhau.

Đường Huân một lần nữa tiến đến trên người Sở Ca, hôn thật sâu xuống mặt cô.

"Tiểu Ca, Tiểu Ca... Anh rất nhớ em, em xem nó đều đã muốn em như vậy. Ngoan, em sờ sờ nó giúp anh."

Một bên nói, một bên lôi kéo tay cô đi xuống cự vật của hắn. Sở Ca không có phòng bị, vừa vặn chạm vào, Sở Ca lại cả kinh, tuy rằng không phải là lần đầu tiên làm, nhưng cô thật là lần đầu tiên chạm vào cái này, lớn như vậy, cô một bàn tay cũng đều không nắm hết được! Theo bản năng nắm chặt một chút.

Đường Huân bị động tác vô ý thức của cô kích thích nhin không được mà gầm nhẹ một tiếng, dùng sức áp xuống dục vọng muốn bắn của chính mình. Chậm rãi mà chỉ dẫn cho cô.

"Ngoan, cầm lấy nó lên xuống trên dưới... Đúng, chính là như vậy... Nhanh một chút..."

Sở Ca nhìn bộ dáng hắn bởi vì chính mình mà trầm mê, nhẹ nhàng cắn môi, nguyên lai xem người mình thích vì chính mình tâm động, cũng làm cho người ta cảm thấy chuyện này rất đáng giá để kiên nhẫn...

"A~"

Sở Ca cảm giác trước ngực chính mình xuất hiện một trận đau nhói, cúi đầu xem liền thấy Đường Huân sắc mặt bất thiện nhìn chằm chằm cô. Nhin không được trong lòng run lên một chút. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"...Sao... Làm sao vậy?"

"Xem ra em chưa chuẩn bị tốt, thể nhưng ở chỗ này thất thần? Anh đây liền không khách khí."

Nói xong liền đuổi tay hướng phía dưới thân cô tìm kiếm, hoa huyết đã một mảnh ướt nóng, hắn như rồng mảy nhìn cô, "Hôm nay nhiệt tình như vậy?" Sở Ca bị hắn nói, sắc mặt lập tức đỏ bừng, trong lòng không phục, lực đạo trên tay cũng tăng thêm.

"Anh không phải cũng như vậy sao? Rất hưng phấn."

"Tê..."

Đường Huân thở dốc, thanh âm ám ách. Híp mắt nhìn về phía cô.

"Lá gan của em cũng thật lớn..."

Nói xong, liền đột nhiên vọt vào trong cơ thể cô.

"Ân a~"

Hai người đều bị động tác bất thành linh này kích thích, Đường Huân nhìn Sở Ca, thấy cô không có phản ứng gì, lúc này mới bóp eo cô mạnh mẽ thọc vào rút ra, mị thịt bên trong hoa huyết tăng tăng lớp lớp đang bao bọc cự vật của hắn, làm da đầu hắn tê dại.

Sở Ca chỉ cảm thấy chính mình giống như bị đắm tan, khoái cảm từ nơi hai người kết hợp tê tê đại đại lan tràn khắp toàn thân, cô nhìn không được rên rỉ ra tiếng.

"A Huân... A Huân, ân~ rất thích anh! Em có phải... Có phải hay không chưa nói qua, em rất yêu anh."

Đường Huân sùng sốt một chút, sau đó đột nhiên đem cô kéo lên, "Không có! Tiểu Ca, lặp lại lần nữa!"

Sở Ca đột nhiên bị hấn dừng động tác đang làm lại, nhìn không được vận vẹo eo thon chủ động đi vuốt ve cự vật của hấn, trong miệng phát ra âm thanh nức nở khó nhịn. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"A Huân, A Huân... Anh mau động, mau động đi a..."

Đường Huân cắn răng nhìn xuống dục vọng điên cuồng, một tay cầm một bên ngực trắng nõn mềm mại mạnh mẽ vuốt ve, hấn cúi người xuống nhẹ nhàng ở bên tai cô dụ dỗ.

"Ngoan, nói yêu anh!"

Sở Ca mở to mắt nhìn hấn, đôi mắt luôn luôn thanh triệt bởi vì trần hoan ái kịch liệt này mà nhiễm mị ý. Đường Huân chưa từng nhìn qua cái dạng này của cô, hôm nay nhìn thấy cô như vậy, còn thật trong hoa huyết tức khắc lại trưởng thêm một vòng.

Sở Ca bị hấn đỉnh run lên, "A... Em... Yêu anh... Không~ đừng đụng vào chỗ kia~ muốn~ muốn tới~"

Đường Huân lại có ý xấu cố ý đâm hướng mị thịt kia một chút, "Xem ra là nơi này..."

Sở Ca bị hấn đâm thần chí đã sớm không biết bay đi nơi nào, trong miệng chỉ có thể phát ra tiếng rên rỉ...

Đường Huân hai mắt đỏ lên, dùng sức đem chính mình hướng vào trong cơ thể cô nhanh hơn một chút, "Thoải mái sao, Tiểu Ca thoải mái hay không?"

Sở Ca đã sớm thần chí không rõ, chỉ có thể theo cảm giác của chính mình mở miệng.

"Th... Thoải mái, cứng quá... Rất trưởng... Ân~"

Đường Huân cắn răng, "Thật muốn thao chết em! Thật chặt..." Sở Ca lần đầu tiên nghe thấy hấn nói lời thô tục, thân thể run lên, thế nhưng liền như vậy mà tiết ra, một cô nhiệt lưu lập tức tưới lên trên côn thịt của hấn, Đường Huân đột nhiên mạnh mẽ thọc vào rút ra mấy chục cái sau đó dùng sức chống lên, bắn vào trong cơ thể cô...

Sở Ca tốt nghiệp vào một ngày tuyết rơi lớn, sau đó hai người liền cử hành hôn lễ. Đường phu nhân không thích Sở Ca, cho nên cũng không có ở cùng một chỗ. Trịnh gia công khai thừa nhận thân phận của Sở Ca, Sở Ca cũng chính thức bắt đầu đi làm ở Trịnh thị.

Có lẽ là sợ Sở Ca sẽ để ý, cho nên Niệm Huân cũng không có sống với bọn họ, mà vẫn luôn sống cùng với Đường phu nhân ở nhà cũ, liên tính Sở Ca có đề nghị vài lần, Đường Huân cũng không có đáp ứng cô.

Sở Ca đành phải lôi kéo hấn mỗi tuần trở về ở đây hai ngày, kỳ thật, cô vừa mới bắt đầu đã để ý tới sự tồn tại của Niệm Huân, nhưng thời gian dài, biết được kết cục của Tùy Hà, cũng liền không để ý đến nữa, hưởng hồ Niệm Huân rất ngoan. Sở Ca là thật sự đau lòng cho nó, đứa nhỏ rất miễn cảm, ai đối xử tốt với nó, trong lòng nó đều rất rõ ràng, cho nên ngày thường cũng rất thân cận với Sở Ca. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Sở Ca sau này sinh một đứa bé gái, nhưng không phải sùng nó với Đường Huân, mà là Niệm Huân, Sở Ca nhìn về phía nơi xa có hai đứa nhỏ, đứa lớn hơn đang cẩn thận dắt tay em nó đi trên đường, cô nhẹ nhàng cười, cảm giác được trên tay truyền đến xúc cảm, quay đầu lại nhìn về phía nam nhân đang ở một bên, nhìn không được nhẹ nhàng ở trên mặt hấn hôn một cái, sau đó lại đối lấy một cái hôn mạnh thật sâu.

HOÀN THỂ GIỚI I

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Thế giới II: Thế tử ngọc mạnh (1)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Sở Ca trở lại không gian, vẫn là một mảnh trắng xóa như cũ, chỉ là dưới chân lại xuất hiện thêm một mảnh cỏ, mặt trên thả một chiếc ghế nằm.

Sở Ca sùng sốt một chút, liền nghe được thanh âm không có pháp phông của Ngọc Đồng vang lên ở bên người.

"Hoan nghênh kí chủ trở về, người có thể nghỉ ngơi ở trên ghế một lát, hiện tại bắt đầu đổi mới số liệu.

Ký chủ: Sở Ca (nữ) không thể đổi

Tuổi: 21

Thân cao: 1m69

Ba vòng: 89 62 92 (có thể nói là tỉ lệ hoàng kim)

Dung mạo: 75 (trung đẳng thiên thượng)

Thể lực: 62 (mới vừa đạt tiêu chuẩn)

Tinh thần lực: 73

Kỹ năng: Đã gặp qua là không quên được (hệ thống đưa tặng)

Danh khí: Hải quỳ hình

Tích phân đã đạt được: 5

Khen thưởng: Băng cơ ngọc cốt (da thịt như ngọc, ngọc thể mát lạnh)

Người muốn đem tích phân thêm ở chỗ nào?"

Sở Ca nhìn một chút, "Thể lực thêm 3, tinh thần lực thêm 2."

"Tốt, thể lực hiện tại của người là 65, tinh thần lực là 75. Hiện tại có thanh trừ ký ức của nhiệm vụ hay không?" Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Hửm? Có ý gì?" Sở Ca nghi hoặc hỏi.

"Chính là người có muốn thanh trừ ký ức trong nhiệm vụ mà người đã làm hay không, người chỉ có thể nhớ rõ nhiệm vụ đã hoàn thành hay không hoàn thành, mà sẽ không nhớ rõ những chuyện xảy ra lúc người làm nhiệm vụ trong thế giới đó. Đây là phòng ngừa người đầu nhập quá nhiều tình cảm trong thế giới đó ở trong nhiệm vụ, sẽ ảnh hưởng các nhiệm vụ về sau."

"Đúng rồi Ngọc Đồng, số liệu phục chế là có ý gì?" Sở Ca nghĩ đến thời điểm cuối cùng rồi đi hệ thống có nói tới, nhìn màn hình hỏi.

"Sau khi người rời đi, hệ thống sẽ phục chế trí nhớ của người lưu lại thân thể kia, cô ta sẽ thay thế người ở thế giới nhỏ đó sống sót, nhưng cô ta chỉ nhớ rõ cô ta là đang yêu nhau với Đường Huân, chứ sẽ không nhớ phần ký ức này của người."

Sở Ca gật gù đầu, quay đầu nhìn về phía cái dấu hiệu màu đỏ trên màn hình vì đã hoàn thành một bài, trong lòng có chút khổ sở nho nhỏ, cứ như vậy mà quên sao? Ngốc lăng nửa ngày, Ngọc Đồng cũng không có thúc giục, cô mới bình đạm mở miệng.

"Thanh trừ đi!"

"Đang thanh trừ ký ức... Đã thanh trừ xong." Nói xong liền thấy một đoàn bọt nước màu xanh lá có dạng đồ vật từ trong đầu Sở Ca hiện ra, bị màn hình hấp thu được.

"Hiện tại bắt đầu nhiệm vụ tiếp theo, đang truyền tổng..."

Sở Ca còn không có mở mắt ra, liền nghe thấy tiếng cười trào phúng bên cạnh. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Ha, rót hết cho hần, ta muốn nhìn xem, cái gốc tử này rốt cuộc có hiểu hay không cái gì kêu là Chu Công chi lễ."

Bên cạnh truyền đến một trận phụ họa tiếng cười, Sở Ca mở mắt ra, liền nhìn thấy một cái màn màu thiên thanh, còn chính mình thì đang ngồi ở một cái bàn bên cạnh, vây quanh ở bên người là một vòng nam nhân cổ trang, trong lòng ngực mỗi người đều ôm một nữ nhân quần áo bại lộ, lúc này mấy người này đang trào phúng đầy mặt nhìn một người nam nhân trẻ tuổi đang ngồi dưới đất trong gian phòng, có hai cái gã sai vật đang đè lên hần cường bách hần uống rượu.

Sở Ca nhìn một vòng thấy không ai chú ý, cô liền trộm kêu gọi Ngọc Đồng tiếp thu cốt truyện.

Lại mở mắt ra, khoe miệng Sở Ca hơi trều, cái người đang bị mấy gã sai vật đè ở phía trước kia chính là đối tượng công lược lần này của cô, Tạ Lan, cũng là hài tử duy nhất của Du Vương phủ, Du Vương thể tử.

Nhưng mà thể tử này là một gốc tử, hơn nữa nguyên chủ còn là hoa khôi. Nhìn đến người đang bị đè nặng Tạ Lan đã uống xong ly rượu trộn lẫn xuân

được kia, Sở Ca thở dài, cô cũng không thể nhìn hấn bị người ta đưa đến giường của nữ nhân khác được!

"Được rồi, các vị ca ca, đừng đùa quá mức, liên tính thế tử không có nói cho ai biết, nhưng nếu thật sự có người đem chuyện này báo cho Du Vương gia, vậy thì rất phiền toái."

Sở Ca cười duyên mở miệng, cô thân là hoa khôi, nhưng luôn bán nghệ không bán thân, nam nhân vui luôn luôn cho mỹ nhân mặt mũi. Huống hồ chủ nhân phía sau của thanh lâu này chính là muội muội cùng một mẹ sinh ra với đương kim thánh thượng, Ngọc Hoa công chúa. Cho nên những người này cũng không dám ở chỗ này quấy phá. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Nghe thấy lời nói của cô, mọi người mới rút cuộc từ trong cảm giác hưng phấn tỉnh táo lại, bắt đầu nghĩ mà thấy sợ. Toàn bộ kinh thành ai chẳng biết Du Vương gia đối với người con trai độc nhất này so với trông mắt còn quan trọng hơn, nếu thật sự Du Vương gia biết được bọn họ khi dễ Tạ Lan, phụ thân cũng đều giữ không nổi bọn họ.

Tương tượng như vậy, tức khắc ai nấy đều ngồi không yên, sôi nổi đứng dậy rồi đi, chỉ chốc lát sau trong phòng chỉ còn lại Sở Ca cùng Tạ Lan.

Sở Ca đi qua, đem người từ trên mặt đất nâng dậy, nhẹ nhàng vỗ vỗ bụi bám trên người hấn, thời điểm đẩy tóc trên mặt hấn ra thì lại ngáy ngáy cả người.

Cô vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nam hài tử thanh tú như vậy, hấn đại khái khoảng mười tám mười chín tuổi, bộ dáng trên mặt còn hơi hiện lên non nớt, mặt mày dày dặn, cái mũi đỉnh bạt còn có đôi môi hồng nhuận, ánh mắt hấn thanh triệt, không có một chút tạp chất, liền như vậy nhìn chăm chăm cô, Sở Ca bị hấn nhìn lại trong lòng liền mềm nhũn, động tác cũng mềm nhẹ hơn. Hơi rửa sạch tay một chút, tựa như lôi kéo hấn về phòng chính mình. Không nghĩ tới kéo một chút hấn thế nhưng không có động, cô nghi hoặc nhìn về phía hấn.

Miệng Tạ Lan giật nhẹ nhìn quần áo trên người chính mình, trong miệng phun ra một chữ.

"Dơ!"

Sở Ca nháy mắt mình bạch, có chút buồn cười, không nghĩ tới hấn thế nhưng còn rất yêu thích sạch sẽ. "Chúng ta đi tới phòng ta, ta cho người chuẩn bị nước tắm, trước tắm rửa xong rồi thay quần áo khác được không?" Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Được."

Sở Ca nhìn bộ dáng ngoan ngoãn của hấn, manh không chịu được, cực lực nhịn xuống dục vọng muốn sờ đầu hấn, cô dắt tay hấn đi ra ngoài cửa. Ra cửa vừa lúc đụng mặt với nha hoàn của nguyên chủ, làm bộ không có nhìn thấy khiếp sợ trong mắt nàng, cô nhàn nhạt phân phó.

"Tiểu Hòa, đi chuẩn bị một thùng nước tắm, sau đó đi ra cửa Tô Cẩm Viên mua một bộ quần áo cho thế tử gia, trong ngoài đều phải mua."

Sau đó đem túi tiền trên người đưa cho nàng, thấy tiểu nha hoàn vẫn còn sững sờ ở nơi đó, cô nhịn không được nhú nhú mày.

"Còn không đi mau!"

Tiểu Hòa thấy Sở Ca nhú mày, đành phải áp xuống nghi vấn cùng khiếp sợ ở trong lòng, quay đầu đi làm việc. Sở Ca trở lại phòng không bao lâu, liền có hai bà tử cường tráng nâng một thùng nước tiến vào, đám người kia đi ra ngoài, Sở Ca mới đưa Tạ Lan đến phía sau bình phong, rồi chỉ vào thùng nước ôn nhu dặn dò.

"Ở đây ta không có nha đầu, người ở chỗ này tự mình tắm rửa, tắm xong rồi thì kêu ta biết không? Chai màu lam bên cạnh là dùng để gội đầu."

Thấy hấn gật đầu, Sở Ca mới giúp hấn bỏ đi lớp áo bên ngoài rồi đi ra, cách bình phong có thể ẩn ẩn nhìn thấy hấn cởi trung y, quần, sau đó liền nghe thấy một trận nước, cuối cùng cũng chỉ có thể thấy được một cái bóng.

16/8/2018

-----oOo-----

Điều kiện để up chương sau: >180 vote

Vân: Khả khả khả khả... *chong xoáng* *mắt lấp lánh lấp lánh*

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Năm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Thế tử ngốc mạnh (2)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Sở Ca ngồi ở bên ngoài sửa sang lại cốt truyện. Nguyên chủ Sở Ca năm nay mới vừa qua mười lăm tuổi, lúc trước là đích nữ Hộ Bộ Thượng Thư, chính là sau này phụ thân nguyên chủ đứng sai chỗ khi tranh đoạt hoàng quyền, sau khi tân hoàng đăng cơ, toàn bộ nam đinh Sở gia đều chém đầu, nữ nhân sung nhập giáo phóng(?). Chỉ là lúc trước nguyên chủ từng cứu Ngọc Hoa công chúa một mạng, nhưng tội của Sở gia thật sự quá nặng, nàng cũng chỉ có thể đem nguyên chủ chuyển dời đến nơi này, dặn dò an bài Sở Ca không thể bán mình.

Thế giới này nữ chủ là một người y được tới từ dị thể thế gia Tổng Kỳ, nàng bằng vào y thuật tinh vi của chính mình mà trị hết độc trên người Tạ Lan, sau khi Tạ Lan khôi phục thân chí, đối với Tổng Kỳ luôn chăm sóc quan tâm hần dần tâm hần cũng sinh ra yêu mến đối với nàng.

Nhưng nữ phụ Hồng Mai mang theo không gian trọng sinh, nàng giành trước một bước trị hết cho Tạ Lan, lại dùng không gian bí được làm Tạ Lan đối với nàng khăng khăng một mực. Hồng Mai là một tiểu nha hoàn của Tạ Lan, từ nhỏ đã chiếu cố chăm sóc hần, nhưng Tạ Lan lúc trước chưa thanh tỉnh, nàng chưa bao giờ động tâm với hần, người nàng yêu chỉ là Tạ Lan thống minh cơ trí.

Hơn nữa Hồng Mai tàn nhẫn độc ác, nguyên chủ chẳng qua khi còn nhỏ đã từng trừng phạt nàng ta, sau khi nàng ta trọng sinh thể nhưng hại nguyên chủ ngũ mã phanh thây mà chết. Càng quá đáng hơn là đuổi Tổng Kỳ ra ngoài rồi sai người cường bạo nàng ấy đến chết, sau đó đem thi thể Tổng Kỳ ném tới vách núi sâu cho dã thú ăn thịt. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Tạ Lan càng bị nàng bức đến thiện ác bất phân, cuối cùng rơi vào một kết cục không có lối thoát.

Hiện tại cốt truyện vừa mới tiến hành đến lúc Tạ Lan bị hạ được, nguyên bản là đám người kia đem Tạ Lan ném ra bên ngoài, vừa lúc đụng phải Tổng Kỳ, được nàng cứu về.

Nhưng hiện tại Tạ Lan đã được cô cứu, cũng liền bỏ lỡ cơ hội cùng Tổng Kỳ tương ngộ, như vậy cũng sẽ không có một tháng sau, Hồng Mai trọng sinh rồi lừa Tổng Kỳ, hậu quả là phơi thây nơi hoang dã. Nguyên chủ đời này hy vọng Hồng Mai không được bình yên sống đến già, hy vọng Tạ Lan cả đời bình an hi thuận, hy vọng chính mình có thể chuộc thân đi ra ngoài.

Hơn nữa, Sở Ca nhú nhú mi, cô có phải hay không đã quên chuyện gì rồi?

Thời điểm Sở Ca nhú mày suy tư, đột nhiên nghe được phía sau bình phong truyền đến một tiếng thét kinh hãi "A~"

"Làm sao vậy?"

Sở Ca hoảng sợ, không kịp bắn khoăn nam nữ chi biệt, liền bước nhanh qua, cuối đầu liền thấy Tạ Lan toàn thân đỏ lên, cúi đầu nhìn xuống dưới nước. Tạ Lan nghe thấy thanh âm, ngẩng đầu lên nhìn cô, trên mặt mang theo kinh hoảng.

"Nó... Nó... Biến lớn."

Sở Ca theo bản năng nhìn xuống nơi hần đang thủ thế, xuyên thấu qua nước trong suốt, cô rõ ràng có thể thấy được dục vọng mãnh liệt đang thức tỉnh của hần.

Trong lòng nhin không được nhảy dựng, nhìn về phía mặt hần, lại thấy trên mặt hần rõ ràng có hoảng sợ cùng khó hiểu, Sở Ca lúc này mới phát hiện sắc mặt hần phiếm hồng không bình thường, ban đầu cô còn chưa phản ứng kịp, lúc này mới đột nhiên nhớ lại, Tạ Lan trúng xuân dược! Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Sở Ca nuốt nuốt nước miếng, nhìn về phía ánh mắt bất lực của Tạ Lan, nhin không được mà mềm lòng.

Cô từ nhỏ lớn lên ở khuê phòng, tuy rằng hiện tại cô ở thanh lâu, biết nam nữ ở chung với nhau sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng Ngọc Hoa đã lên tiếng, không người nào dám làm những chuyện dơ bẩn, ghê tởm như vậy đối với cô, cho nên bây giờ cô cũng không biết phải xử lý chuyện này như thế nào?

Cố nén cảm giác ngượng ngùng của chính mình xuống, mắt cũng không dám nhìn hần, cô đem bàn tay đưa đến trước mặt hần.

"Người... Ra đây trước đi, ta... Ta cho người đi gọi người." Đợi một lúc lâu cũng không thấy hần đem tay đưa cho cô, cô nhin không được nghi hoặc ngược mắt lên nhìn hần, lại thấy hần nhìn chăm chăm đến mức phát ngốc một đoạn cánh tay trắng nõn của cô mà cô không cẩn thận bị lộ ra khỏi áo. Sau đó nhẹ nhàng cúi xuống liếm liếm tay cô. Sở Ca không có phòng bị, lập tức bị hần liếm, cô đột nhiên lùi tay mình về phía sau, trên mặt một mảnh đỏ bừng, túng quần trùng hần.

"Người... Người làm gì!"

Tạ Lan ngẩng đầu mờ mịt nhìn về phía cô, thân thể hần không thoải mái, trong lòng rất ngứa, nhưng lại cào không được, toàn thân nóng lên, cây gậy kia ở hạ thân cũng trướng đến khó chịu, nhìn đến cánh tay màu trắng của cô, cũng không biết vì sao hần lại muốn hôn lên đó, sau khi hôn rồi, hần mới phát hiện chính mình giống như không có khó chịu lắm, nhưng cô giống như là không muốn hôn hần, hần không hiểu lắm, vì sao vậy? Nhưng hần vẫn đang rất khó chịu, đành phải nhú nhú mày nhìn về phía cô.

"Không thoải mái..."

Sở Ca cắn môi, bộ dáng hần đáng thương hề hề nhìn cô, đôi mắt thanh triệt bởi vì dục vọng mà có chút mê ly, cả người giống như là lạc vào trong núi biển. Trong lòng cô ho to hần phạm quy, sao lại có thể bán manh như vậy chứ! Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Nhưng vẫn là nhện không được mà mềm lòng, duỗi tay xuống nước, phát hiện nước đã lạnh, liền đỡ lấy cánh tay hắn, đem người từ trong nước kéo ra, lấy một cái khăn lớn kẻ bên đem hạ thân hắn quấn lại, nỗ lực bỏ qua lều trại đang nhô cao phía hạ thân hắn trên khăn lông, không nghĩ tới nhìn hắn nhỏ tuổi, nhưng nơi đó thật ra lại không nhỏ. Hơn nữa cô cho rằng trạng thái này của hắn trên người khẳng định sẽ không được đẹp lắm, không nghĩ tới hắn thể nhưng đáng người cũng không tồi, tuy rằng cơ bắp cũng không cường tráng, nhưng cũng đều đều, rất xinh đẹp.

Sở Ca lúc này mới hiện cô thể nhưng còn có máu sắc nữ trong người.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Thế tử ngốc mạnh (3)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Mà Tạ Lan đang nhiễm sắc tình, đôi mắt mở to nhìn chăm chăm vào cự vật phía dưới bởi vì tiếp xúc với không khí lạnh mà dần dần đứng thẳng lên.

Sở Ca hoảng sợ, "Mau... Mau đứng lên." Tay chân luống cuống đẩy nhanh hắn ra, chính là Tạ Lan tuy nói tâm trí không giống với người bình thường nhưng rốt cuộc vẫn là một người nam nhân, Sở Ca sao có thể đẩy hắn ra, hơn nữa từ nhỏ Tạ Lan đã được cả nhà hắn bảo hộ, tuy không đến mức đường thành tính tình bá đạo, nhưng cũng không cho phép người khác từ chối hắn, thấy Sở Ca đẩy hắn ra, hắn nhện không được nhủ nhủ mây trời tay đem tay cô giờ lên, đè trên đỉnh đầu.

"Đừng nhúc nhích. Ta muốn sờ ngươi."

Sau đó một cái tay khác hướng tới cánh tay trắng nõn của cô thăm dò, tay vừa mới chạm vào, đôi mắt Tạ Lan liền sáng lên, nhện không được nắm chặt vuốt ve ở trong tay, cảm giác mềm mại, hơn nữa ở trên còn có chỗ nhón nhọn cọ vào lòng bàn tay hắn, Sở Ca ngượng ngùng nhìn chính mình bị hắn đùa bỡn đến mềm nhũn, xoay người muốn né tránh, lại bị hắn càng thêm dùng sức ngăn chặn, hai người ma sát tức khắc làm côn thịt dưới thân của hắn nhảy lên, hắn không biết đã cọ tới nơi nào, ấm áp, rất thoải mái, trong cổ họng Tạ Lan không kiềm chế được phát ra một tiếng hừ nhẹ "A~" Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"A~" Sở Ca cũng bị động tác đột nhiên của hắn làm cho kinh ngạc một chút, nhện không được ngẩng đầu nhìn hắn, hắn... Hắn thể nhưng... Dừng nơi đó của hắn cọ hạ thân cô?!

Tạ Lan bị thanh âm của cô làm cho hoảng sợ, mờ mịt nhìn về phía Sở Ca, "Mềm mại, còn nóng nóng, nơi đó của ngươi là cái gì vậy?" Trong ánh mắt chứa đựng đầy nghi vấn, cái trán cũng bởi vì khô nóng mà đầy mồ hôi. Trên mặt cũng bởi vì dục vọng mà trở nên ửng đỏ, nhưng hắn không hiểu mấy cái này, chỉ là hắn cảm thấy chính mình không thoải mái, nhưng lại không biết phải phát tiết như thế nào. Trên người cô lạnh lạnh, làm cho hắn có một loại bản năng muốn thân cận.

Sở Ca không biết vì sao, thời điểm khi đối mặt với Tạ Lan, cô luôn không tự giác được mà mềm lòng. Nhìn hắn như vậy, trong lòng cô thể nhưng chưa xót nói không nên lời.

"Ngươi trước buông ta ra được không? Buông ta ra, ta liền nói cho ngươi biết."

Tạ Lan nhủ nhủ nhìn về phía cô, Sở Ca vội lộ ra một nụ cười ôn hòa, cảm giác được sức lực trên tay dần dần thả lỏng, Sở Ca rút tay ra, tới gần mặt hắn, tay nhẹ nhàng dọc theo hình dáng mặt hắn xẹt qua.

"Ta đây nói cho ngươi biết..."

Nói xong, kéo cổ hắn xuống, hôn lên môi hắn, cảm giác được hắn cứng đờ, cô chậm rãi dọc theo đường môi hắn ma sát, chờ khi hắn thả lỏng xong, mới đưa lưỡi tham nhập vào trong miệng của hắn, chậm rãi câu lấy, dây dưa với đầu lưỡi của hắn. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Không biết là năng lực học tập của Tạ Lan mạnh, hay là nam nhân trời sinh đã có bản năng đối với việc nam nữ, không mất bao lâu, Tạ Lan liền không chế quyền chủ động, trong khoảng thời gian ngắn, chỉ có thể nghe được thanh âm môi lưỡi hai người hôn nhau tấp tểnh...

"Um~"

Sở Ca nhện không được khẽ hừ nhẹ một tiếng, Tạ Lan thể nhưng không có thầy dạy cũng hiểu được lúc này phải néo, vuốt ve đầu vú của cô.

Sở Ca nhìn hắn một cái, xoay người dùng sức đem hắn đè ở dưới thân, sắc mặt đỏ bừng duỗi tay tham nhập vào dưới thân hắn, cảm côn thịt hắn, cô cảm giác được côn thịt của hắn ở trong lòng bàn tay cô nhảy lên, Tạ Lan nhện không được kêu rên một tiếng, Sở Ca cả kinh, áp xuống dục vọng muốn chạy trốn của chính mình, trong đầu hồi tưởng những lời mama dạy lúc trước, sau đó đôi tay nhẹ nhàng lướt động. Tạ Lan mở to đôi mắt, hô hấp dồn dập, hạ thân theo bản năng theo động tác của cô mà đĩnh động. Trong miệng cũng dần dần phát ra tiếng rên rỉ, "A ha~"

Sở Ca hoảng sợ, nhanh tay che miệng hắn lại, "Nói nhỏ chút~" (Editor: chỗ này phải là "rên nhỏ chút" mới đúng>>>)

Tạ Lan rũ mắt nhìn cô, sau đó chính mình duỗi tay bụng kín miệng lại. Sở Ca nhìn không được bật cười, tay ở dưới theo bản năng bóp chặt thêm một chút, Tạ Lan nhìn không được kêu lên một tiếng, Sở Ca cảm giác được trên tay nóng lên, vội rút tay chính mình ra, nhưng vẫn bị dính vào một ít. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Cô cảm giác được mặt chính mình nóng lên, cô vội tay lấy khăn lông lau tay sạch sẽ, đang muốn múc nước rửa sạch cho hân, lại đột nhiên bị hân giữ chặt lại. Sở Ca nghi hoặc nhìn về phía hân, Tạ Lan lại nhủu mày cảm tay cô đưa xuống dưới hạ thân vẫn đang như cũ nhô cao lên của hân.

"Còn... Còn chưa có xong."

Tay Sở Ca run lên, lúc này mới phát hiện tuy rằng là đã phát tiết, nhưng nơi đó của Tạ Lan vẫn như cũ không có thu nhỏ lại. Cô nhìn không được nhủu mày, chẳng lẽ thuốc bọn họ hạ cho hân phải cần thiết giao hoan?

Sở Ca nghĩ một hồi, nhìn về phía Tạ Lan bởi vì dục vọng mà gương mặt đầy thống khổ, cô chậm rãi duỗi tay đem váy đã khóa lại bên hông của mình bỏ ra, nhìn cảm giác ngượng ngùng xuống, sau đó lấy chiếc khăn đang bọc người Tạ Lan ra, cự vật đang nhô cao lên của hân hơi nhảy lên trên tay cô, cô mở to mắt cắn môi ngồi trên bụng hân, hạ thân hai người tiếp xúc với nhau, đều nhìn không được mà nhẹ giọng hừ một tiếng.

"Ân a~"

Sở Ca biết nguyên chủ là lần đầu tiên nên không dám tùy tiện tiến vào, chỉ có thể làm cho chính mình động tình trước, lắc nhẹ vòng eo, hoa huyết chậm rãi ma sát với cự vật cứng rắn...

Tạ Lan cúi đầu tò mò nhìn về nơi hai người kết hợp, Sở Ca túng quần, duỗi tay che đôi mắt hân lại. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Không... Không cần nhìn..."

Ánh mắt Tạ Lan dần dần mê mang, nhưng lại theo bản năng mà mở miệng hỏi.

"Ừm~ vì... Vì sao? Thực thoải mái... Còn nóng nữa!"

Sở Ca hận tay cô không thể dài hơn để che miệng hân lại, cô bám vào trên người hân lấy hân, không nghĩ lại nghe được hân vô ý thức nói những lời đó làm toàn thân cô nóng lên.

Tạ Lan duỗi tay sờ tới hai luồng mềm mại kia, giọng nói phát ra, nhìn không được học động tác lúc trước của cô, đầu lưỡi hân liếm miệng cô, hân đem đầu lưỡi cô dẫn đến trong miệng mình liếm mát, lòng bàn tay bóp chỗ mềm mại của cô, so với lúc bà vú cho hân ăn kẹo bông gòn còn mềm mại hơn, không biết nếm thử thì có hương vị gì?

Tạ Lan đem Sở Ca đẩy lên, ngẩng đầu ngậm lấy một bên đầu vú của cô, dùng răng nhẹ nhàng ma sát.

"Ừm~"

Sở Ca bị động tác đột nhiên của hân kích thích, dưới thân nhìn không được mà nóng lên, thể nhưng cứ như vậy chảy ra dâm thủy.

Cô đỏ mặt ngược mắt lên nhìn hân, khóe mắt thanh tú của Tạ Lan lúc này có chút đỏ lên, hạ thân bởi vì cô đột nhiên dừng lại mà không vui nhủu mày nhìn cô, chính mình lại tự động lắc mông cọ cô.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Thế tử gốc manh (4)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Sở Ca bị hân cọ tới mềm nhũn ra, nghĩ thầm ai nói chỉ có nữ nhân mới mê người, cô hiện tại đã bị hân câu đi tâm luôn rồi! Không biết nguyên nhân có phải là ở quá lâu trong thân thể nguyên chủ hay không, mà khối thân thể này hiện giờ của cô rất mất cảm. Tạ Lan không có kết cấu mà sở loạn như vậy, cô thể nhưng lại có cảm giác.

"Ừm... Ha~ khó chịu! Tiểu Ca, khó chịu!"

Tạ Lan đột nhiên động thân, thể nhưng đánh bậy đánh bạ đem côn thịt để ở trước cửa miệng hoa huyết của cô, "A~"

Sở Ca hoảng sợ, nhanh tay đem thân mình nâng lên, nếu thật sự mà bị hân như vậy tiến vào, hân lớn như vậy, cô khẳng định sẽ bị xé rách, nhưng thật ra

Sở Ca lại quên mất tại sao Tạ Lan lại biết tên thật của mình.

Tạ Lan nhủ mày đuổi tay bắt lấy cô, hẳn kỳ thật cũng không hiểu nên làm như thế nào, chỉ là làm như vậy mới có thể làm cho hắn thấy thoải mái, cho nên hắn theo bản năng muốn đụng chạm vào cô.

Sở Ca nhẹ nhàng lắc đầu với hắn, "Ta tới." Sau đó hít hơi thật sâu, đuổi tay cầm côn thịt của hắn, chậm rãi lột quần đã ướt từ khi nào của chính mình ra, một tắc một tắc đem hắn vùi vào bên trong cơ thể của chính mình.

Chỉ là hắn thật sự quá lớn, chỉ có tiến vào hơn một nửa liền dừng lại, Sở Ca đau đến mức không chịu được, liền tính cô đã động tình trước rồi, nhưng lúc này phía dưới vẫn như cũ không thể vào hết trong cơ thể cô. Sở Ca đau đến sắc mặt trắng bệch, nhưng nhìn về phía Tạ Lan đồng dạng đang khổ sở, cô cường bách chính mình thả lỏng, cắn răng dùng sức ngồi xuống. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"A~"

"Ân..."

Hai người đồng thời phát ra tiếng, chẳng qua Sở Ca là đau, Tạ Lan là sướng khoái. Không đợi Sở Ca phản ứng lại, liền cảm giác được côn thịt hắn bắn ra bên trong cơ thể cô... Cô có chút kinh ngạc, giương mắt to nhìn về phía Tạ Lan, thấy sắc mặt hắn hồng nhuận, nhưng hắn đã tắm rửa sạch sẽ, bây giờ gương mặt lại ửng hồng không bình thường như vậy, cô biết được lại phát tát.

Tuy rằng Sở Ca cũng không có cảm nhận được khoái cảm, nhưng kỳ thật cũng có cảm giác chút chút, hẳn cái gì cũng không hiểu, cô cũng là gà mờ, nếu như mờ mịt mà làm tiếp, khẳng định là sẽ bị thương, hơn nữa cô hiện tại đang rất đau!

Không đợi Sở Ca thờ phào nhẹ nhõm, liền cảm giác côn thịt còn ở trong cơ thể cô mới vừa mềm xuống thế nhưng lại lên tinh thần rồi! Thậm chí hắn thế nhưng theo bản năng ở trong cơ thể cô trườn động!

"Người... Đợi lát nữa, đau quá..."

Chính là Tạ Lan căn bản không thèm nghe cô đang nói cái gì, vừa rồi côn thịt hắn đi vào nơi đó của cô, nháy mắt sướng khoái đến không tưởng tượng được, hại hắn không cẩn thận làm cho "nước tiểu" bắn vào nơi đó của cô! Nhưng hắn trộm nhìn cô, cô giống như cũng không có tức giận, chỉ là ghé vào trên người hắn ngồi bất động, nhưng nơi đó của cô vẫn một chút hút lấy côn thịt của hắn, thoải mái đến mức không tưởng tượng được. Côn thịt hắn lại liền biến lớn...

"Ừm~" Sở Ca nhìn không được ngửa đầu, thân thể cô quá mức mất cảm, cô thậm chí còn có thể cảm nhận được cảm giác côn thịt đang ở trong hoa huyệt cô và chạm một lần một lần khai phá mị thịt, khoái cảm cực độ nhanh chóng từ bụng nhỏ truyền khắp toàn thân, da đầu tê dại.

Cô cảm lòng không được mà dùng tay xoa nắn ngực trắng nõn của chính mình, phân tán khoái cảm quá mức cường hãn này. Hạ thân bị côn thịt ra ra vào vào mang ra hoa dịch, ở chỗ hai người kết hợp phát ra thanh âm "bach bach", hạ thân hắn cũng một mảnh ẩm ướt. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Sở Ca mở mắt ra nhìn về phía Tạ Lan, ngực hắn bóng loáng tràn ra một tầng mồ hôi mỏng, toàn thân hơi hơi đỏ lên, trên khuôn mặt tuần tú bởi vì dục vọng mà gọi cảm không thể tưởng tượng! Sở Ca thần trí không rõ theo động tác hắn lên xuống, đột nhiên dưới thân truyền ra một trận run rẩy kịch liệt, khoái cảm như thủy triều nháy mắt đi lên "Ân a..."

"Ừm..." Tạ Lan lại lần nữa bắn ra, Sở Ca bị hắn bắn nhìn không được mà run rẩy một chút, hạ thân nháy mắt lại trào ra một trận thủy triều...

Sở Ca ghé vào trên người Tạ Lan lẳng lặng bình phục cảm xúc trong thân thể, một lát sau cảm giác có chút sức lực, cô mới chậm rãi từ trên người hắn đứng lên, từ trên mặt đất nhặt váy lên mặc lại trên người, lúc này mới phát hiện Tạ Lan đã ngủ rồi.

Nói chuyện nhẹ nhàng, thời điểm vừa mới tắm rửa hắn còn để lại một thùng nước ấm, lúc này còn vẫn hơi ấm, tạm thời lau qua hạ thân, thay đổi một thân quần áo khác.

Sau đó đem khăn ướt, đơn giản rửa sạch một chút cho Tạ Lan, liền không quản hắn nữa.

Mà chậm rãi đi đến bên ngoài cửa, quả nhiên Tiểu Hòa đã ở đây, nhìn thấy cô bước ra, liền đem đồ trên tay đưa cho cô, thần sắc trên mặt do dự.

Sở Ca biết nàng ta suy nghĩ cái gì, liền đem người kéo đến bên gian ngoài, lôi kéo nàng ta ngồi xuống.

"Tiểu Hòa, từ khi ta tiến vào Tầm Hoan Các, ngươi liền đi theo ta, hiện tại đã qua ba năm, thói quen của ta ngươi cũng đã hiểu rõ, không cần hỏi nhiều, ta vẫn rất tốt với ngươi." Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Tiểu Hòa biết, nếu lúc trước không phải nhờ chủ tử, Tiểu Hòa đã sớm bị bọn họ đánh đập. Chỉ là... Chủ tử sẽ nói với mama như thế nào đây? Mama có thể hay không..." Tiểu Hòa diện mạo thanh tú diễm nỹ, lúc trước trong nhà xảy ra chuyện mới bị bán tới đây, nếu không phải lúc trước Sở Ca kiên trì muốn Tiểu Hòa làm nha hoàn, nàng đã sớm bị người ta kéo ra ngoài chà đạp.

Sở Ca biết Tiểu Hòa lo lắng cho cô, cười cười với nàng, đứa nhỏ này mới mười bốn tuổi, lúc trước giúp nàng, cũng là vì đứa nhỏ này tâm tính thiện lương, tri ân báo đáp.

"Không có việc gì. Ta có thể tự giải quyết, người đi gọi người mang thêm hai thùng nước vào phòng ta."

Sở Ca vỗ vỗ tay Tiểu Hòa, kêu nàng đi ra ngoài. Cô biết Tiểu Hòa nói như vậy là có ý gì, cô nếu đã đi theo Tạ Lan, tú bà khẳng định sẽ cho cô tiếp khách nhân khác. Sẽ không lo lắng bị người trong Vương phủ làm khó dễ, bởi vì cô phải chịu tội nên lấy thân mình bán vào thanh lâu, cũng không cho phép cô được chuộc thân.

Hơn nữa, Du Vương phủ khẳng định sẽ không bởi vì một nữ tử thanh lâu mà đem chuyện này thông báo với cả thiên hạ.

Sở Ca nhủ mảy suy tư, nguyên chủ hy vọng Hồng Mai bị báo ứng, vậy cô liền phải cần thiết phải nghĩ cách để rời khỏi nơi này, bằng không đừng nói tới báo thù, ngay cả an toàn của chính cô cũng không có biện pháp để bảo toàn được. Lấy thân phận của cô hiện giờ muốn rời khỏi nơi này trừ phi có thánh chỉ đặc xá của Hoàng Thượng, hoặc là..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thế tử ngốc mạnh (5)

Edit + Beta: DinhDiepKyVan

"Tiểu Ca."

Sở Ca lúc này mới phát hiện, giống như ngay từ đầu hấn kêu chính là tên cô, mà không phải là tên Hải Đường hiện tại mỗi người đều biết. Sở Ca ngồi xuống bên người hấn, nhìn về phía hấn.

"Người biết ta?"

"Người là Tiểu Ca a! Ta như thế nào không quen biết người?" Tạ Lan nghi hoặc nhìn cô.

Khóe miệng Sở Ca hạ xuống, không biết vì sao có chút muốn khóc.

"Ý của ta là chúng ta có một thời gian tách ra dài như vậy, người vẫn còn nhớ rõ ta, ta thực sự rất vui. Được rồi, người đứng lên trước đi, ở phía sau có nước ấm, người đi tắm rửa, ta đi lấy quần áo cho người."

Nói xong liền đứng dậy, Tạ Lan giữ chặt tay cô.

"Tiểu Ca, ta... Chúng ta..." Lời nói còn chưa nói xong, mặt hấn lại đỏ, Sở Ca có chút nghi hoặc. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Làm sao vậy?"

Tạ Lan liếc nhìn cô một cái, tay cô tới cọ lui bắt lấy tay cô, nắm chặt.

"Tiểu Ca... Chúng ta hiện tại là phu thê sao?" Nói xong, đôi mắt sáng lấp lánh nhìn về phía Sở Ca.

Sở Ca dừng một chút, cúi đầu nhìn tay chính mình đang bị bắt lấy, "Người biết cái gì gọi là phu thê sao?"

Tạ Lan gật gật đầu, "Biết a! Phụ vương nói, phu thê là người thân mật nhất, chỉ có phu thê mới có thể nằm trên một cái giường, chúng ta đây hiện tại là phu thê sao?"

Khóe miệng Sở Ca hạ xuống, thân phận hiện giờ của cô, sao có thể xứng đôi với hấn!

"Được, trước không nói cái này, người đứng lên trước đi!"

Nói xong liền sắp đi ra ngoài, cầm quần áo hấn đi vào. Mới ra khỏi cửa liền nghe được một tiểu nha hoàn tới truyền lời, nói tú bà tìm cô.

Sở Ca trong lòng mình bạch tú bà vì sao đến tìm cô, chỉ là không nghĩ tới sẽ đến nhanh như vậy! Quay đầu nhìn vào phòng, cô biết Tạ Lan căn bản là không có biện pháp để cứu cô, vậy cô chỉ có thể tự nghĩ cách cứu lấy chính mình.

Sở Ca sờ sờ ngọc bội bên hông mà Ngọc Hoa cho cô, trong lòng hơi định, xoay người đi đến phòng của tú bà, tiểu nha hoàn nhìn bóng dáng yếu đuối phía trước, có chút ngại người, khó trách Hải Đường cô nương kiên trì không chịu bán mình, mama cũng vẫn ôn tồn sủng cô như cũ, Hải Đường cô nương thật sự quá đẹp, chỉ là một bóng dáng thôi, cũng có thể làm cho mọi người thần hồn điên đảo!

Ngay người nửa ngày mới hoàn hồn, chạy nhanh đuổi theo.

Sở Ca vào cửa liền nhìn thấy tú bà đang ngồi ở trên bàn chờ cô. Cô năm nay còn không đến ba mươi, trên mặt trang điểm tinh xảo, dáng người phốp phỏng quyến rũ, vẫn còn phong vận. Thấy cô tiến vào, trên mặt bày ra một cái tươi cười.

"Hải Đường tới rồi, mau ngồi đi."

Trên mặt Sở Ca cũng mang theo nụ cười khách sáo, "Xuân Tỷ!" Sau đó lại ngồi xuống đối diện nàng. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Nữ nhân được cô gọi là Xuân Tỷ nhẹ nhàng gật đầu, thấy cô lấy tư thế như vậy lúc đi, nàng tức khắc cười thêm nhiều phần phân chân thật. Đồi này nàng duyệt vô số người, sao có thể nhìn không ra, Hải Đường đây là đã bị người ta phá thân.

Xuân Tỷ xua xua tay, để mấy tiểu nha hoàn trong phòng lui ra.

"Hải Đường a! Xuân Tỷ là người sáng mắt không nói tiếng lỏng, người liền như vậy đem thân mình giao cho một ngốc tử, tuy nói hắn là thế tử, nhưng hắn có thể cho người cái gì, người đừng hy vọng xa vời còn có thể trông cậy vào hắn có thể mang người ra khỏi thanh lâu này?"

Sở Ca trên mặt tươi cười bất biến, "Xuân Tỷ nói đùa, ta giúp hắn, bất quá là căn cứ vào tình nghĩa thời trẻ, thân phận của ta, ta biết. Không biết Xuân Tỷ gọi ta tới đây, là có chuyện gì quan trọng?"

"Người có thể tự thông suốt thì tốt rồi, ta cũng không có chuyện quan trọng gì, chỉ là muốn hỏi một chút Hải Đường người kế tiếp có tính toán gì không, Tam Gia hắn đã đề ra vài lần."

Sở Ca cúi đầu che khuất bức bối của chính mình, khi ngẩng đầu lên lại trở lại bình thường, nhìn trên mặt Xuân Tỷ mang theo nụ cười cường chế, khoe miệng cô gọi lên một nụ cười lạnh. Lâm bộ tùy ý đem ngọc bội bên hông của chính mình đặt lên bàn. Giương mắt gắt gao nhìn chăm chăm Xuân Tỷ.

"Hải Đường không hiểu Xuân Tỷ có ý gì, hơn nữa, Tam Gia yêu cầu cái gì, cùng Hải Đường có quan hệ gì đâu? Hơn nữa, Sở Ca hảo tâm đề nghị một chút, Xuân Tỷ giống như hiểu lầm chính mình là ai, Hải Đường nói như vậy, tin tưởng Xuân Tỷ là người thông minh, hiểu được như thế nào là lấy hay bỏ." Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Nói xong, liền thu hồi ngọc bội trên bàn, đứng dậy rời đi.

Trên mặt Xuân Tỷ âm tình bất định, híp mắt nhìn về phía cửa, trong lòng phần nộ, nàng thế nhưng bị một tiểu nha đầu áp chế không nói được lời nào, nhưng hiện thực lại bức nàng không thể không thừa nhận, những gì Sở Ca nói chính là sự thật.

Tam Gia bất quá là một người Vương gia nhân dân bị đoạt quyền, hoàng thượng nhân từ nên mới cho bọn họ lưu lại kinh thành, mà sau lưng Hải Đường lại là muội muội cùng một mẹ sinh ra với hoàng thượng, hơn nữa, thanh lâu này là Ngọc Hoa công chúa sở hữu thật, nếu như công chúa biết nàng có tâm tư kia, thì nàng...

Nghĩ đến đây, người Xuân Tỷ lạnh run, nhưng thật sự là nàng không nuốt trôi cục tức này, nàng như thế nào cũng đều không cam lòng, hơn nữa, Tam Gia có nói, nếu nàng có thể làm cho Hải Đường theo hắn, hắn liền làm chủ nói với Ngọc Hoa công chúa đem thanh lâu này đưa cho nàng.

Xuân Tỷ cắn răng, muốn có được phú quý thì phải mạo hiểm. Sau đó cúi đầu kêu nha hoàn tới, nhỏ giọng phân phó vài câu.

Sở Ca ở nơi khác hoàn toàn không biết gì cả, trở lại phòng, Tiểu Hòa nói cho cô thị vệ nhà Tạ Lan tìm tới, nói Vương phủ có việc gấp, nên đi về trước. Sở Ca gật gật đầu, không quá để ý. Cô hiện tại phải nghĩ cách trong vòng một tháng phải nhìn thấy hoàng đế, sau đó tận lực làm cho Hồng Mai không được trọng sinh, nếu không thể, cũng tránh cho Hồng Mai đưa cho Tạ Lan uống bí dược trong không gian của nàng.

Sở Ca nhíu mày suy tư, nhìn không được lại lần nữa mở ra cốt truyện nhìn kỹ một lần, rốt cuộc cô cũng tìm được một cơ hội, mười ngày sau, hoàng thượng sẽ cải trang đến ngôi chùa lớn nhất kinh thành để chùa tế điện mẹ ruột của hoàng thượng! Đây là một cơ hội. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Hạ quyết tâm, Sở Ca hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Ngọc Đồng bởi vì muốn tu luyện thăng cấp, cho nên gần đây không có liên hệ với cô quá nhiều.

Tạ Lan thật ra đã tới đây vài lần, cùng cô trò chuyện, nhưng rất mau đã bị người gọi đi.

Thời gian giây lát trôi qua, vừa đến mười ngày, sáng sớm Sở Ca liền ra cửa. Sở Ca quỳ gối trước mặt tượng phật, thành kính dâng hương. Cũng không phải nói cô mê tín, nhưng cô tin tưởng nhân quả tuần hoàn, càng tin tưởng vững chắc người hắn là có điều sợ hãi mới có thể trở nên tốt hơn.

Hoàng thượng đến cũng không sớm, Sở Ca khinh bỉ đã ở bên ngoài đi bộ thật lâu, khi cô cho rằng tình huống có thay đổi, thì rốt cuộc cũng nhìn thấy một góc áo màu xanh lá xuất hiện ở nơi chỗ rẽ.

Sở Ca lấy lại bình tĩnh, cô hôm nay cũng không có mang Tiểu Hòa theo, đi theo cô là một nha hoàn hầu hạ khác, hôm nay mới vừa qua mười tuổi, gọi là Diễm Nha.

Sở Ca nhìn Diễm Nha liếc mắt một cái, nàng gật gật đầu, xoay người đi đến một con đường khác. Thấy nàng chạy xa rồi, Sở Ca mới xoay người đi qua, không đợi cô tới gần, đã bị ám vệ lấy kiếm đặt trên cổ. Sở Ca áp xuống cảm giác kinh sợ ở trong lòng, giương giọng nói, "Sở Ca Sở gia có việc cầu

kiến."

Tạ Mạc không quá để ý đến chuyện bên này, tưởng rằng có người vô tình xâm nhập, sau khi nghe được lời nói của cô thì lại sững sốt, Sở gia? Một lát sau mới nhớ tới, gia tộc Sở gia kia đã bị xử trảm, hình như còn lưu lại một người? Là một nữ hài rất giống mới mẫu thân của cô?

Suy nghĩ xong, hần vẫn vẫy tay gọi cô lại đây. Bốn năm trôi qua, nguyên lai tiểu nha đầu trưởng thành đều giống như mẫu thân là một nữ tử tuyệt sắc. Tạ Mạc suy nghĩ trong lòng, Sở Ca tuy đẹp, nhưng hần lại không có nửa phần có ý khác với cô, cô lớn lên cùng mẫu thân giống nhau như thế, nếu thật sự thu vào trong cung, chỉ sợ người không được tự nhiên sẽ là hần! Giương mắt nhìn về phía nữ hài đang quỳ gối trước mặt chính mình, hần hơi hơi xoay qua, thái giám bên cạnh hiểu ý nhanh tay đem người nâng lên, lại bị Sở Ca cự tuyệt.

3/9/2018

-----oOo-----

Vân: Mặc dù chưa đủ vote nhưng ta vẫn đăng trước:>> sau này ta sẽ không để điều kiện up chương mới nữa:> nhưng với một điều kiện là các nàng phải vote:> đơn giản mà:>

Hôm nay, ta uống say lã cù đèo:v mà ta không khóc nháo gì hết, ta vẫn ngoan quá trời:>> hìhì =D

#Mưa rồi... *lộp bộp lộp bộp*

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Năm Xuống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Thế tử gốc manh (6)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

"Sở Ca tham kiến hoàng thượng, hoàng thượng vạn phúc kim an."

"Ừ, người tìm trăm có chuyện gì quan trọng, đến mạng của mình cũng không cần?"

"Sở Ca đã biết sai, khẩn cầu hoàng thượng giúp Sở Ca thoát khỏi nỗi khổ này!" Nói xong, liền cúi thấp đầu xuống.

Trên mặt Tạ Mạc vẫn bình tĩnh, nhưng trong lòng lại xoay chuyển mấy cái.

"Thì ra là vì chuyện này! Cũng không khó, chỉ là người vì sao sửa lại chủ ý?"

"Sở Ca tự biết những chuyện gây ra lúc trước rất nghiêm trọng, không còn mặt mũi nào để đối mặt với thế nhân, nhưng mẫu thân đã để lại di ngôn sống cho Sở Ca, mấy năm qua, Sở Ca tuy rằng lưu lạc ở chốn phong trần, nhưng cũng được công chúa bảo hộ, chỉ là tình cảnh hiện tại của Sở Ca thật sự rất gian nan." Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Đôi mắt Tạ Mạc hiện lên một đạo ám quang, ánh mắt hần nghiêng qua nhìn về phía ám vệ, ám vệ liền lắc mình rời đi. Tạ Mạc xoay đầu nhìn về phía nữ hài tử đang quỳ trên mặt đất. Trong đầu hần hiện ra hình ảnh cô lúc còn nhỏ ở cùng với mẫu thân cô. Mẫu thân tuy rằng ngại thân phận của mình, hần không thể thời thời khắc khắc bồi ở bên người cô, nhưng tình yêu thương của nàng lại không thể so với những người mẫu thân khác.

"Được rồi, người đứng lên trước đi! Người hôm nay đi về trước, chuyện người nói với ta, ta tự có an bài, để người từ nơi đó rời đi." Dứt lời, phất tay gọi người đỡ cô lên.

Sở Ca kinh hỉ ngẩn đầu, không có cự tuyệt trợ giúp, thuận theo mà đứng lên. Cô nguyên bản chỉ nghĩ là có thể an toàn ra ngoài thì tốt rồi, chứ không nghĩ tới thế nhưng còn có một kinh hỉ như vậy. Mặc kệ Tạ Mạc có phải là bởi vì gương mặt này của cô nên mới giúp cô hay không, chỉ bằng phần lo lắng này, đều đáng giá để cô mang ơn đội nghĩa.

Sở Ca suy tư nửa ngày mới mở miệng, "Thần nữ gần đây ở trong thanh lâu... Rất nhiều lần nhìn thấy Nữ Chân người xuất hiện."

Tạ Mạc cả kinh, đột nhiên ngời sáng thân mình.

"Lời người nói là thật?"

Sở Ca gật đầu, cô cũng không có tính thay đổi lịch sử, nhưng nếu như cô lúc này không nói, ba ngày sau Tạ Mạc cũng sẽ phát hiện manh mối. Chi bằng hiện tại báo cho hần một cái nhân tình.

Tạ Mạc phất tay sai người đưa Sở Ca rời đi. Phân phó người đi âm thầm điều tra, nên một cảnh đại chiến này không diễn ra, bảo vệ Thánh Triều mườ

năm an ổn. Nhưng những cái này đều là về sau mới nói tới... Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Sở Ca sau khi rời khỏi, thì trực tiếp trở về phòng mình. Tiểu Hòa thấy cô trở về, thần sắc có chút hoảng loạn, nhưng khi Sở Ca hỏi nàng, nàng lại nói không có gì, chỉ là hôm nay ra cửa, bị xe ngựa trên đường dọa sợ, Sở Ca an ủi hai câu cũng không có để ở trong lòng, uống xong hai chén nước, liền nằm lên giường nghỉ ngơi, buổi tối cô còn phải đánh đàn, nên tinh thần cần phải được nghỉ ngơi tốt. Cũng không có nhìn thấy ánh mắt áy náy của Tiểu Hòa.

Ước chừng là rất mệt, Sở Ca nằm ở trên giường một lát liền mơ mơ màng màng ngủ, nhưng lại cảm thấy trên người càng ngày càng nóng, thậm chí ở bụng nhỏ nơi nào đó nổi lên ý ngứa, tê dại.

Sở Ca tỉnh lại, nhưng mí mắt trầm trọng, đầu cũng đau trầm trọng. Trực giác cô cho thấy không ổn, trong lòng kêu gọi hệ thống, nhưng lại không được trả lời.

Sở Ca dùng sức cắn đầu lưỡi của chính mình, miễn cưỡng khôi phục một chút lý trí, cô bất chấp mọi thứ, chỉ nghĩ muốn chạy thật nhanh rời khỏi nơi này, nhưng mới vừa miễn cưỡng ngồi dậy, lại nghe thấy thanh âm cửa phòng bị đóng lại, tiếp theo chính là một đôi giày màu đen cùng với một góc áo trường bào của nam nhân đi đến, trong lòng Sở Ca đã biết rõ, ngừng đầu nhìn lên, đồng tử phóng đại, thế nhưng lại là hắn?

"Tam... Tam vương gia?"

Tam vương gia cười lạnh một tiếng, đi nhanh lại muốn ôm cô, Sở Ca dùng sức lăn về phía bên cạnh. Tam vương gia ôm hụt vào trong không khí, lập tức giận dữ, dùng sức đem Sở Ca kéo đến bên người, gắt gao ôm cô vào trong ngực.

"Hải Đường hà tất vội vã cự tuyệt ta? Theo ta thì ngươi không cần ở chỗ này chịu khổ, vì sao ngươi không theo?"

Sở Ca đẩy hắn ra, không ngừng giãy giụa, liền tính Tam vương gia đã sớm bị tửu sắc mê hoặc, nhưng sức lực của nam nhân thành niên, vẫn như cũ không phải cô có thể chống cự được, huống hồ cô lúc này đang trúng mị được, được hiệu lại dần dần phát tác, cô thậm chí có thể cảm giác được lý trí của chính mình đang dần dần biến mất... Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Tam vương gia cảm giác được phản ứng của cô, sắc mặt hiện lên tươi cười thêm khát, đôi tay cũng bắt đầu đụng chạm trên lưng cô, cái móng dao động.

"Hải Đường yên tâm, ta sẽ đối xử tốt với ngươi." Nói xong liền tháo đai lưng cô ra.

Hệ thống vẫn như cũ không có trả lời, Sở Ca nán lòng thoái chí, hệ thống có quy định, nếu cô cùng người không phải là nam chủ ở bên ngoài phát sinh quan hệ, thì sẽ vi phạm ý nguyện của nguyên chủ, nhiệm vụ sẽ thất bại.

Sở Ca dùng sức cắn đầu lưỡi chính mình, dùng sức đẩy hắn ra, không thể được! Tam vương gia không có phòng bị, lập tức bị cô đẩy cho lao đảo.

Cô không thể thất bại, nghĩ đến cha mẹ cô chết thảm, Sở Ca đột nhiên phát ra một cổ sức lực, dùng sức hướng phía bên ngoài chạy ra. Chạy đến cửa, thời điểm kéo cửa ra lại phát hiện cửa thế nhưng mở không được! Sở Ca bị mất trọng lực ngã về phía cửa gỗ, trên tay kiêu nộ bị những hình vẽ điêu khắc trên cửa làm bị thương, máu rất nhanh đã dính đầy bàn tay.

Trên tóc truyền đến một cảm giác đau, Sở Ca bị hắn kéo lấy tóc ném ở một bên, đầu nện xuống mặt đất, giống như là bị say xe.

Ngực Tam vương gia kịch liệt đập phồng, hắn thế nhưng bị một cái kỹ nữ như vậy quăng ngã! Càng nghĩ càng giận, một phen bước lên trên người đang ngã trên mặt đất, quăng một cái tát qua.

"Tiện nhân, hôm nay ta sẽ khiến cho ngươi nhìn thấy phản kháng ta sẽ có kết cục gì!"

Nói xong liền xách Sở Ca ném tới trên giường, sau đó, sau lưng cô chợt lạnh, hắn trực tiếp đem quần áo cô xé vỡ vụn ra.

Sở Ca bị không khí lạnh lẽo kích thích, ngược lại khôi phục một chút thần trí, đau đớn cũng làm đẩy lùi xuân dược mang theo phản ứng sinh lý, Sở Ca nắm gối ngọc lên, dùng sức đánh lên đầu Tam vương gia. Hắn không có phòng bị, lập tức bị đánh trúng, chỉ là sức lực hiện tại của Sở Ca không đủ, không có đem người đánh ngã được. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Tam vương gia sừng sốt một chút, sau đó sờ sờ trán mình, đã chảy máu, sắc mặt tức khắc dữ tợn, hắn đã bốn mươi tuổi, vốn không tính là còn trẻ tuổi, hơn nữa hàng năm đều sa vào tửu sắc nên sắc mặt xám trắng, lúc này càng hiện lên vẻ xấu xí. Hắn hoàn toàn bị cô chọc giận, dùng sức bóp chặt cổ cô.

"Tiện nhân, ngươi thế nhưng làm ta bị thương, ngươi đây là đi tìm chết, đi tìm chết!"

Đại não dần dần thiếu dưỡng khí, huyết Thái Dương bị đau, trước mắt bắt đầu xuất hiện bóng chong, nước mắt không khống chế được mà chảy ra, có của cô, cũng có của nguyên chủ, các cô đều không muốn chết, cô còn chưa kịp báo thù, còn chưa làm cho Hồng Mai bị báo ứng, còn có Tạ Lan... Chính là... Giống như không còn kịp nữa rồi! Đôi mắt Sở Ca dần dần mất đi ánh sáng, nhưng thời điểm khi cô cho rằng chính mình thật sự sẽ chết ở chỗ này, thì đột nhiên nghe thấy một tiếng "phanh", sau đó lực đạo trời buộc ở trên cổ biến mất...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Thế tử ngọc manh (7)

Edit+ Beta: DinhDiepKyVan

Sở Ca giương mắt nhìn lên, nhưng lại không nhìn thấy rõ, cũng không nghe thấy gì, cổ họng đau rất, lại thêm sợ hãi, nước mắt liền không khống chế được mà chảy ra nhiều hơn. Trong chốc lát, liền cảm giác được chính mình bị ai đó nhẹ nhàng ôm lấy, trên lưng vỗ vỗ vụng về, cô nghĩ được là hương vị trên người Tạ Lan, nên dần dần thả lỏng.

Không biết qua bao lâu, Sở Ca dần dần bình tĩnh trở lại, thấy quần áo của Tạ Lan bị chính mình nắm thành giẻ lau, nên ngưng ngừng buông ra, thay hẳn vuốt phẳng lại, lúc này mới ngẩng đầu nhìn xung quanh. Tam vương gia đã không còn ở đây, bàn ghế trong phòng bị hư hại, tất cả đều đã được thay mới. Sở Ca ngăn người, nếu không phải trên cổ còn có chút đau đớn, cô thậm chí cho rằng chuyện vừa mới xảy ra lúc này chỉ là một cơn ác mộng.

Sở Ca khiếp sợ nhìn về phía Tạ Lan, nhưng hắn lại lơ đãng nhìn cô, "Tiểu Ca, cổ ngươi bị thương rồi, có đau không? Ta nếu có thể tới đây sớm một chút thì tốt rồi, đều do Hồng Mai, một hai phải bắt ta uống trà gì đó!"

Sở Ca đột nhiên bắt lấy tay hắn, nồn nóng hỏi, "Trà? Trà gì? Ngươi uống rồi sao?"

Tạ Lan bị cô làm cho hoảng sợ, tuy rằng có chút kỳ quái vì sao cô lại tò mò hắn uống cái gì, nhưng vẫn tí mỉ nói một lần. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

"Ngươi đừng vội, ta không có uống, ta nói xong là ta vội vã chạy tới nhìn ngươi, nhưng nàng một hai ngăn cản ta, ta liền đem nước trà đó ném đi, nàng ta còn đang không cao hứng đó!" Nói tới đây, thì hắn có chút đắc ý. Sở Ca yên lòng, nhìn không được bị hắn chọc cười. Giờ tay sờ sờ mặt hắn, "Ngươi làm rất tốt, nhưng thế tử gia à, Tiểu Ca nói mấy lời hôm trước với ngươi, ngươi còn nhớ rõ không?"

"Nhớ rõ, không được đến gần Hồng Mai, không được ăn bất cứ thức ăn gì nàng cho, nước cũng không được uống, Tiểu Ca, ta đều nhớ rõ rồi. Ngươi cho ta hôn hôn đi." Nói xong liền nhào người tới.

Sở Ca sắc mặt đỏ bừng che miệng hắn lại, nhìn về phía phòng.

"Trong phòng là có chuyện gì đây?"

Tạ Lan bĩu bĩu môi, bỏ tay cô xuống, canh lúc cô không chú ý, liền chạy nhanh tới trên mặt cô hôn một cái, rồi vui vẻ mở miệng trả lời giống như là một chú mèo mới trộm được cá.

"Là Tạ Chính làm a! Ta bảo đảm với ngươi, tay hắn rất nhanh, dọn dẹp một lát thì xong rồi."

Sở Ca cũng kinh ngạc, "Thật là lợi hại a!"

Tạ Chính: Ha ha, thế tử gia cầu ngài đừng nói, ta đường đường là thủ lĩnh ám vệ Du Vương, nhưng với ngài tác dụng lớn nhất của ta cư nhiên chỉ là làm việc nhà!? Thật là muốn đi chết a!

Tạ Lan nhìn nhìn cô, cúi đầu suy nghĩ một lát, sau đó bế Sở Ca lên hướng phía bên ngoài đi ra. Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Sở Ca bị động tác đột nhiên của hắn làm cho hoảng sợ, hai tay theo bản năng ôm cổ hắn. Bước chân Tạ Lan hơi dừng lại, đột nhiên hắn cảm thấy loại cảm giác này thật không tồi, khoe miệng hắn nhẹ nhàng gọi lên một độ cung.

Sở Ca cũng không biết ý tưởng này của hắn, cô kinh hách nhiều, còn có chút túng quẫn.

"Tạ Lan, ngươi làm gì vậy? Mau buông ta xuống! Ai... Ngươi muốn mang ta đi đâu?"

Sở Ca kinh hãi, Tạ Lan thế nhưng trực tiếp đem cô ôm ra cửa lớn, cứ như vậy đi ở trên đường. Thấy hắn căn bản không muốn trả lời vấn đề của cô, Sở Ca đành phải đem mặt chôn vào trước ngực hắn.

Tạ Lan trực tiếp đem Sở Ca bế lên xe ngựa Du Vương phủ, sau đó phân phó xa phu hồi phủ, Sở Ca bất đắc dĩ nhìn về phía hắn, cô như thế nào lại cảm thấy có chút nóng? "Ngươi dẫn ta hồi phủ làm gì? Ngươi nghĩ Vương gia sẽ không ngăn cản hai chúng ta bên ngoài cửa sao?"

Tạ Lan nghe vậy nhũn mày cúi đầu tới gần cô, nghi hoặc nhìn cô, "Ta mang ngươi về để thái y chữa trị cho ngươi, hơn nữa phụ vương vì sao lại muốn ngăn cản chúng ta?"

Sở Ca nhìn trên khuôn mặt tuấn tú của hắn lộ ra biểu tình lạnh nhạt, cô cảm lòng không được mà nuốt nuốt nước bọt, tầm mắt hạ dần, dừng ở trên cổ hắn bởi vì khom lưng mà cổ áo lộ ra xương quai xanh trắng ngọc, làm sao bây giờ, thật muốn cắn một ngụm!

Tạ Lan nghi hoặc nhìn mặt càng ngày càng đỏ của Sở Ca, đuổi tay chọc chọc lên mặt cô.

"Người làm sao vậy? Mặt thật đỏ a!"

Sở Ca bị hấn chọc mới phản ứng lại chính mình thế nhưng phát ngốc với Tạ Lan?! Cô vội vàng cúi đầu không nhìn hấn.

"Không... Không có gì! Ở ven đường tìm một quán trọ đi!" Cô lúc này mới cảm giác được xuân được một lần nữa ở trong cơ thể mình cuộn cuộn lên. Nghĩ đến đây, Sở Ca cúi đầu che dấu ánh sáng lạnh trong mắt, lúc trước cô còn có chút kỳ quái không hiểu, nguyên chủ là một nữ tử, là thanh quan thanh lâu, như thế nào có tự do để đi sống tạm cư ở chùa miếu nơi hoang vu lớn như vậy, nguyên lai đây đều là các nàng tính kế, chỉ sợ nguyên chủ đến chết cũng không nghĩ đến được người mà chính mình vẫn luôn xem là muội muội ruột Tiểu Hòa, sẽ phản bội nguyên chủ! Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Tạ Lan cúi tay ôm eo cô, đem đầu cô dựa vào trên vai, "Không, bọn họ đều không tốt, chúng ta đi tìm Tô thái y, phụ vương cùng Thập ca đều nói, Tô thái y là người có y thuật tốt nhất!"

Lúc hấn nói chuyện, hô hấp của hấn có phả một chút vào làn da đang lóa lờ bên ngoài của cô, Sở Ca không được tự nhiên rút tay ra, lại bị Tạ Lan cau mày kéo lại. Sở Ca nhấp môi, đôi tay dùng sức nắm chặt mới có thể khắc chế xúc động muốn nhào lên trên người hấn của chính mình! Lúc này, đầu óc cô phản ứng chậm vài giây, một lát sau mới có phản ứng lại, hấn nói Thập ca, chính là đương kim thánh thượng, Tạ Mạc.

"Chúng ta còn bao lâu mới tới?" Biết Tạ Lan không có khả năng thay đổi chủ ý, Sở Ca đành phải đem hy vọng ký thác ở trên một khả năng khác, cô không ngại cùng Tạ Lan phát sinh quan hệ, nhưng cô cũng không tưởng tượng được chuyện "xe ngựa chấn động"! Nhưng căn cứ theo hệ thống... Truyền thống tốt đẹp, ý tưởng của cô căn bản là không quan trọng!

"Còn nửa canh giờ nữa!" Tạ Lan mở miệng, Sở Ca liền có một loại ý niệm quả nhiên như thế! Nửa canh giờ! Cũng chính là còn hai giờ nữa cô sẽ đi! Ha ha, Sở Ca dùng sức cắn môi, cô thậm chí đã cảm giác được dưới thân của chính mình đã bắt đầu tiết ra ái dịch, làm ướt hết quần lót! Cô hiện tại năm phút đồng hồ cũng đều chịu không nổi!

Sở Ca buông tay ra dùng sức bóp chặt đùi chính mình, mắt lộ ra hung quang, hung ác túm chặt cổ áo hấn, "Nói bọn họ đem xe ngựa đến chỗ ngõ nhỏ hẻo lánh, đừng hỏi vì sao, đợi lát nữa người sẽ biết!"

Tạ Lan bị cô hù cho sững sờ, vừa định hỏi vì sao? Thì bị cô trừng lại, nên đành phải đem lời nói nghẹn trở về, giọng giọng dằn dò xa phu. Chờ xe dừng lại, Sở Ca túm cổ hấn xuống, ngẩng đầu hôn lên, một bên hôn hấn, một bên kêu hấn đem xa phu đuổi đi.

Tạ Lan bị cô hôn tới choáng váng, Sở Ca khi nào lại chủ động hôn hấn như vậy? Cho nên hấn vui vẻ đáp trả lại cô. Nghe thấy bên ngoài đã không còn thanh âm gì nữa, Sở Ca mới xoay người mặt đối mặt ngồi lên đùi hấn, kéo mặt hấn lại dùng sức hôn xuống! Truyện được đăng tải trên wattpad @DinhDiepKyVan.

Đôi tay vội vàng kéo quần áo hấn ra, đôi tay cảm lấy cơn thịt chưa cương cứng của hấn loạn động trên dưới!

Tạ Lan có chút ngốc manh, nhưng thân thể lại rất thành thật mà phản ứng, cơn thịt hồng nhật giường cung bật kiếm đứng sừng sững lên. Đôi tay theo bản năng đỡ eo cô, hạ thân theo động tác cô mà đóng đưa.

Sở Ca vén váy của chính mình lên, đem quần lót cởi ra, một tay đỡ bờ vai của hấn, đem hấn đưa vào trong cơ thể của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Ngoại truyện thể tử ngốc manh (9)

Edit+ Beta: Min Heun

Tạ Lan vò vò góc áo mình, "Là... Là Tạ Chính."

"Cái gì? Tạ... Tạ Chính?" Sở Ca mới vừa hoàn hồn, liền nghe được tên đội trưởng đội ám vệ, tức khắc có chút ngây ngốc.

Tạ Chính cũng vô ngữ, chủ tử, người giải thích như vậy, tương lai thể tử phi sẽ hiểu làm a! Quảng ngãi! Móc một quyển sách ra ném vào thùng xe, giờ tay lên gọi một ám vệ khác, hấn không muốn ở đây bị tổn thương thêm đâu.

Sở Ca hoảng sợ, đem đồ trên mặt đất nhặt lên.

"Tị hỏa đồ?" Sở Ca quay đầu nhìn về phía Tạ Lan, "Người gọi Tạ Chính giúp người đi tìm xuân cung đồ?" Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

"Ân ~" Tạ Lan có chút thẹn thùng tránh đi tầm mắt cô, "Ta sợ người không hài lòng." Mấy chữ cuối cùng giống như là không nói ra được, nếu không phải

Sở Ca cách hần rất gần, thì chắc cũng không nghe thấy.

Sở Ca nhin không được cười ra, xoa xoa bàn tay hần, nhẹ giọng ở bên tai hần nói, "Kỳ thật... Ta rất vừa lòng, người rất tuyệt!"

Nói xong, quả nhiên thấy được lỗ tai Tạ Lan bạo hồng giật giật, đây là biểu hiện khi hần sung sướng. Đem đầu dựa vào trên vai hần, trên mặt lộ ra nụ cười khê, ở trong lòng lại phun tào chính mình thật là càng ngày càng không có tiết tháo...

Sở Ca cùng Tạ Lan trở về vương phủ, gặp được dì nhỏ của hần, nghe nói là đối xử với hần rất tốt, cùng với đại nha hoàn Hồng Mai của hần. Du Vương gia không có dòng dõi, thái độ đối với cô vẫn bình thường như cũ, không có thái độ gì. Cô vào phủ lúc ban đêm, liền nhận được tin thanh lâu cháy, tin tức Hải Đường bị lửa lớn thiêu chết. Tiến độ nhiệm vụ cũng xoát tới 7 rồi, thân phận hiện tại của cô là được hoàng thượng ban cho, trắc phi của Tạ Lan, quận chúa Định quốc, Thanh Nhã.

Cô đem thuốc trong không gian của mình cho Tạ Lan, lại chậm rãi đưa thêm giải độc cho hần uống. Nửa tháng sau, thần trí Tạ Lan trở lại như thường, cũng hiểu thêm rất nhiều chuyện. Chẳng qua đối với người năm đó hạ độc Tạ Lan, cô vẫn không có manh mối gì. Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

Hồng Mai cũng bị cô tìm sai lầm rồi điều tới cục giặt quần áo, vì sao không đem nằng đuổi ra, là bởi vì đối với một người ngoài có uy hiếp lớn như vậy, Sở Ca vẫn tin tưởng nên đặt ở dưới mí mắt mình càng có cảm giác an toàn hơn. Chỉ là công việc mỗi ngày của cô rất nhiều, nhưng tinh thần vẫn như cũ có thể nhìn ra được cốt truyện đại thần tính tình vẫn ngoan cường, Hồng Mai vẫn trọng sinh như cũ. Hơn nữa mỗi ngày đều tìm mọi cách để đến trước mặt Tạ Lan, chẳng qua, Hồng Mai tuy rằng trên danh nghĩa là nha hoàn chăm sóc cho Tạ Lan từ nhỏ đến lớn, nhưng Du Vương gia ở phương diện nữ sắc luôn luôn quân rất nghiêm, chưa bao giờ cho phép tỷ nữ đi vào phòng của nhi tử, hơn nữa Hồng Mai trước đây đối với Tạ Lan vô tình, hai người cũng không phải là thật sự có tình cảm thâm hậu.

Tạ Lan bởi vì lời nói của cô, nên với Hồng Mai tự nhiên sinh ra vài phần phòng bị, nên cũng không có khả năng tùy tiện uống đồ nằng ta đưa cho.

Sở Ca ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, Hồng Mai có động tĩnh lớn như vậy, Tạ Chính khẳng định sẽ báo cho Vương gia, huống hồ Sở Ca ở một bên thêm mắm dặm muối, tâm ghen ghét của nữ nhân vĩnh viễn không dung khinh thường.

Tạ Lan cũng đã sớm không phải là một ngốc tử lúc trước cái gì cũng không biết, Hồng Mai có hành động rõ ràng như vậy, hần làm sao còn không nhìn rõ. Hơn nữa Hồng Mai đối với chuyện có không gian kỹ năng che dấu cũng không cao, bị phát hiện chỉ là chuyện sớm muộn.

Sở Ca tìm một cơ hội đem tin tức Hồng Mai phát tán ra ngoài, tự nhiên sẽ có nhiều nhân gia quyền quý thích mới lạ nghĩ cách đến trên người nằng tìm đáp án, chẳng qua thủ đoạn không đủ ôn hòa mà thôi. Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

Lúc mới bắt đầu, Sở Ca cũng không có tính đuổi tận giết tuyệt, nhưng Hồng Mai thế nhưng đem bí được trực tiếp đoan chính tới trước mặt Sở Ca nói ra, nếu không phải có hệ thống nhắc nhở, nằng ta thiếu chút nữa đã đem giải độc đưa tới trước mặt Tạ Lan. Sở Ca đưa thương nhân lớn của Vương Đô nổi danh tàn bạo dẫn tới bên người Hồng Mai, lấy thân phận là chúa cứu thế xuất hiện ở bên người nằng.

Sở Ca dứt khoát đem khế ước bán mình của nằng ta cho thương nhân, đối với Hồng Mai, hiện tại chỉ là vừa mới bắt đầu!

Đối với nằng, Sở Ca cũng không có dùng nhiều tinh lực để chú ý, dù sao nằng cũng sẽ không có kết quả gì tốt. Hiện tại điều cô chú ý nhất chính là đến tốt cùng là ai lúc trước đã hạ độc Tạ Lan khi hần mới vừa tròn năm tuổi! Hạ loại độc hủy hoại tâm trí này cho một đứa bé năm tuổi, hủy hoại cả đời hần, thế này là có bao nhiêu hận!

Nhưng căn cứ theo tin tức của Ngọc Đồng, vợ chồng Vương gia năm đó đối đãi với hạ nhân rất tốt, cũng không có kết oán với ai, gia đình càng đơn giản, Vương gia cũng không có thiếp thất, sau khi Vương phi qua đời, hiện tại ở nơi này trừ bỏ Tạ Lan với Vương gia, thì chỉ còn muội muội của Vương phi bởi vì từ nhỏ thân thể đã không tốt nên không có gã chồng, dì nhỏ của Tạ Lan, Trần Hân.

Nhưng nằng trừ bỏ đối với Vương gia tâm sinh ra ái mộ thì cũng không có gì khả nghi a? Từ từ! Trần Hân thích Vương gia! Nhưng nhiều năm như vậy, nằng cũng không có như nguyện mà gả cho Vương gia, trong cốt truyện cũng không có nhắc tới tin tức tục huyền Vương gia, hơn nữa lấy thân phận của Trần Hân, như thế nào cũng không có khả năng sẽ làm thiếp. Cầu mà không được, tự nhiên dễ dàng xuất hiện vấn đề tâm lý, huống hồ năm đó Trần Hân chính là mỗi ngày nhìn tỷ cùng Vương gia ân ái, sao có thể thờ ơ được.

Trong lòng hoài nghi, Sở Ca rất nhanh liền động thủ đi tra xét, không bao lâu đã có tin tức xác thực, chỉ là làm cho cô có chút ngoài ý muốn là không chỉ có chuyện của Tạ Lan, mà ngay cả chuyện Vương phi qua đời lúc trước, cũng có bút tích nằng nhúng vô, nếu không phải nằng thay đổi thuốc tỷ tỷ ruột của mình, thì Tạ Lan cũng sẽ không còn nhỏ tuổi mà đã mất đi mẫu thân. Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

Sở Ca biết Tạ Lan đối với Trần Hân cảm tình rất sâu, cũng không có nói cho hần biết, mà trực tiếp đem kết quả báo cho Vương gia, không bao lâu sau, Trần Hân liền rời khỏi Vương phủ, nghe nói là vì cầu phúc nên đi miếu tịnh tâm.

Ngày đó nằng đi, chỉ có một mình Tạ Lan đưa nằng. Tạ Lan giống như là đã biết chuyện gì, lúc trở về cảm xúc hạ xuống. Ôm cô, vùi đầu vào ngực thật lớn của cô, chốc lát sau cũng không có động tĩnh gì.

Sở Ca thờ dài, duỗi tay ôm lấy hần.

"Nhiệm vụ hoàn thành mức 10, nhiệm vụ đã hoàn thành, hiện tại bắt đầu phục chế số liệu. Phục chế hoàn thành, hiện tại bắt đầu truyền tổng ký chủ quay lại..."

Bên tai vang lên thanh âm của Ngọc Đồng, Sở Ca áp xuống xúc động muốn khóc của mình, duỗi tay nâng mặt hắn lên, ở trên trán hắn hôn một cái, yên lặng nói một câu phải chăm sóc chính mình thật tốt, liền cảm giác được ý thức của chính mình dần dần bị rút ra.

Sau khi Tạ Lan khôi phục, trực tiếp đem Sở Ca cưới về, còn hắn thì vào Kim Ngô Vệ. Hai năm sau, Vương gia thoái vị, Tạ Lan kế thừa vương vị, lúc này hải tặc của Sở Ca và Tạ Lan cũng đã tròn một tuổi.

Tác giả có lời gửi gắm: Chương sau là nữ phó tướng cùng tướng quân a ~

HOÀN THỂ GIỚI II

18/9/2018

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Thế giới III: Nữ phó tướng của tướng quân (1)

Edit+ Beta: Min Heun

"Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, hoan nghênh trở về."

Sở Ca mở mắt ra thì đã ở trong không gian, nơi này so với lần trước thì lớn hơn một chút, nhưng vẫn là một mảnh cỏ xanh như cũ, vẫn không nhìn thấy gì. Trước mặt xuất hiện một tấm bảng trắng lớn.

Ký chủ: Sở Ca (nữ không thể sửa đổi)

Tuổi: 21

Thân cao: 1m69

Ba vòng: 89 62 92 (có thể nói là tỉ lệ hoàng kim)

Dung mạo: 75 (ở mức trung bình)

Thể lực: 65

Tinh thần lực: 79

Kỹ năng: Đã gặp qua là không quên được (hệ thống đưa tặng)

Danh khí: Hải quý hình

Tích phân đạt được: 7

Khen thưởng: Băng cơ ngọc cốt (da thịt như ngọc, ngọc thể mát lạnh)

Người muốn đem tích phân thêm ở chỗ nào?"

Nghĩ đến tình huống lần trước hoàn toàn bị áp bách không có năng lực để phản kháng, Sở Ca suy nghĩ rồi nói. Truyện được đăng tải trên [wattpad @minyunki_heun](https://wattpad.com/@minyunki_heun).

"Toàn bộ thêm ở thể lực."

"Được, số liệu đổi mới một lần nữa

"Ký chủ: Sở Ca (nữ không thể sửa đổi)

Tuổi: 21

Thân cao: 1m69

Ba vòng: 89 62 92 (có thể nói hoàng kim tỉ lệ)

Dung mạo: 75 (ở mức trung bình)

Thể lực: 69

Tinh thần lực: 79

Kỹ năng: Đã gặp qua là không quên được (hệ thống đưa tặng)

Danh khí: Hải quỳ hình

Đạt được tích phân: 5

Khen thưởng: Băng cơ ngọc cốt (da thịt như ngọc, ngọc thể mát lạnh), bách độc bất xâm.

Có xóa ký ức hay không?"

"Có."

"Đã xóa xong, hiện tại bắt đầu truyền tổng nhiệm vụ mới..."

Một lúc choáng váng ngẩn ngui, Sở Ca vừa mở mắt ra, liền cảm giác bên tai gió lạnh xẹt qua, thân thể theo bản năng uốn éo, đem tay quơ qua, tiếp theo liền cảm giác được một trận chất lỏng ấm áp dính vào trên mặt, duỗi tay chạm vào, tay cô đầy một màu đỏ tươi, Sở Ca giương mắt nhìn lên, một mảnh mĩa bình hoang loạn, tung hoành khắp nơi...

Trước mắt đột nhiên xuất hiện khảm đao đang bay tới trước mặt cô, Sở Ca kinh hoàng, đồng tử phóng đại, lúc cô cho rằng mình sẽ chết chắc, thì phía sau đột nhiên truyền đến một trận lôi kéo thật lớn, bên tai vang lên âm thanh rống giận. Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

"Người con mẹ nó lại ngăn người làm gì, cũng không nhìn xem đây là nơi nào! Không muốn sống cũng không cần liên lụy lão tử!" Nói xong huy đao chém tới địch nhân, bắn lên hai người một thân đầy máu.

Sở Ca hoảng sợ nuốt nước miếng xuống, xem ra cô đây là tới chiến trường rồi, chưa kịp mở miệng nói chuyện, địch nhân đã chạy tới trước mặt rồi, cô chỉ có thể theo bản năng huy đao...

Cô cũng không biết qua bao lâu, trận chiến này cũng kết thúc, cô là được bằng hữu đưa trở về.

*Bằng hữu: bạn bè

"Hôm nay Sở phó tướng làm sao vậy? Ngày thường mấy cái trò vặt này thì không xem là gì, sao hôm nay lại thấy mệt mỏi như vậy?"

Sở Ca không biết tình huống ra sao, nên cũng không có nói quá nhiều, vầy vầy tay, để hấn chỉ cho cô biết doanh trưởng. May mắn chính là cô thân là phó tướng, nên có được một doanh trưởng của riêng mình.

Cởi khỏi giáp dính đầy máu tươi trên người ra, duỗi tay sờ xuống ngực, trong lòng nhẹ nhàng thờ ra, may mắn tuy rằng đã quần vải lại, nhưng vẫn còn biết được người này là nữ nhân, lấy nước lạnh trong doanh trưởng, đơn giản lau chùi thân thể, rồi Sở Ca nằm lên trên giường, bắt đầu tiếp thu cốt truyện.

Nguyên chủ Sở Ca là cháu gái ruột của Định Quốc Công Sở Du, Định Quốc Công chiến công hiển hách, là tướng quân Vân Quốc. Nhưng tuổi tác đã cao, không lên được chiến trường, chỉ có một nhi tử duy nhất nhưng thân thể cũng đã hư nhược từ nhỏ, đừng nói tới chiến trường, ngay cả cầm kiếm cũng cảm không nổi, càng đừng nói tới anh dũng giết địch.

Quốc công gia đành phải đem hy vọng ký thác ở trên người tôn tử, dốc lòng dạy dỗ từ nhỏ, cũng may Sở Ca thiên tư thông minh, đối với võ nghệ cũng có thiên phú, cho nên lần này lên chiến trường, Định Quốc Công mới có thể yên cầu cho tôn tử của mình đi theo.

Chỉ là, Định Quốc Công không biết, cha mẹ Sở Ca vì không muốn Định Quốc Công thất vọng, nên đã nói dối giới tính của cô, nghĩ về sau có nhi tử thì giải thích sau cũng được, chính là hai mươi năm trôi qua, trừ bỏ Sở Ca, bọn họ vẫn không sinh được một hài tử khác, nhìn lão gia tử đề bụng với Sở Ca như vậy, hai người cũng không tìm được cơ hội thích hợp để nói rõ ràng. Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

Nguyên cốt truyện là Sở Ca luôn ôm thân phận này sống hết cả đời, sau lại thu dưỡng thêm một hài tử để kế thừa tước vị. Mà nam chủ Tề Vân Sơ lúc trước ở trên chiến trường đúng lúc cứu được nàng. Hấn ở trong lúc chiến tranh cứu được một bé gái mồ côi, ngày qua ngày ở chung với nhau hai người từ từ sinh ra hảo cảm, cuối cùng hạnh phúc cả đời.

Nhưng nữ phụ Thạch Vân trọng sinh, giành trước một bước tìm được nữ chủ, đem nàng đưa đến phương xa, sau đó thiết kế cứu nam chủ, mượn cơ hội này ở lại bên người nam chủ. Chỉ là thân phận thật sự của Thạch Vân là công chúa Phong Quốc, thân phận của nàng đã được định là hai người không có khả năng sẽ an ổn ở bên nhau.

Sở Ca ngoài ý muốn biết được thân phận thật sự của Thạch Vân, lúc chuẩn bị báo lại cho Tề Vân Sơ, lại bị Thạch Vân phát hiện trước một bước, trực tiếp giết chết ném vào phía sau núi, đến thi cốt cũng không còn.

Sở mẫu thương tâm muốn chết, Sở phụ bị thương quá độ bệnh không dậy nổi, không bao lâu sau thì qua đời. Sở lão gia tử trước mắt đi tôn tử kiêu ngạo,

sau lại mất đi nhĩ tử, không mấy ngày cũng buông tay nhân gian. Sở mẫu đã trải qua một loạt biến cố, tinh thần cũng thất thường, cuối cùng điên điên khùng khùng không biết được tung tích.

Ba năm sau, quốc chủ Phong Quốc lấy tính mạng của mẫu thân Thạch Vân uy hiếp, bức nàng trộm bản đồ phòng thủ thành Vân Quốc, gây ra cho hai nước trăm họ lầm than. Trên lưng Tề Vân Sơ gánh thêm tội danh phản quốc, thông đồng với địch, xử trảm cả nhà, đáng thương cho Tề lão gia tử cả đời lòng dạ sắt son, kết quả có được lại là bảy mươi tuổi một đầu tóc trắng bị đâm chết ở trên đại điện.

"Nguyên chủ hy vọng người nhà chính mình cả đời sống bình an, giữ được Tề gia, còn có hi vọng chính mình có thể khôi phục lại thân phận nữ nhân. Nhiệm vụ lần này cũng giống như lúc trước, hoàn thành ủy thác người giao phó, thu thập chất lỏng chân ái, nhiệm vụ hoàn thành khi ở mức 10, hiện tại nhiệm vụ tiến độ bằng 0."

Sở Ca mở mắt ra, nhẹ nhàng thở dài, nguyên chủ vẫn luôn đem Tề Vân Sơ trở thành đại ca mà đối đãi, cũng khó trách nguyện ý trả giá linh hồn mình để hy vọng có thể giữ được Tề gia. Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

Vốn dĩ cô tính đi ngủ, nhưng lại đột nhiên ngửi được mùi máu tươi dày đặc trên người mình, nhin không được nôn khan hai tiếng, nhận mệnh đứng dậy, dựa theo ký ức nguyên chủ từ trong ngăn tủ cầm quần áo ra, nguyên chủ thường xuyên đi tới hồ nước phía sau núi để tắm rửa.

Hiện tại là đầu thu, tuy nói nước lạnh một chút, nhưng nguyên chủ hai năm ở đây đã sớm thành thói quen, nơi này ngày thường không có người lui tới, là nơi duy nhất nguyên chủ có thể chân chính thả lỏng, cũng là nơi biết rõ chính mình là nữ nhân.

Sở Ca cởi quần áo xuống nước, bị nước lạnh kích thích cả người nổi da gà lên, cắn răng đem chính mình chôn ở trong nước, sau khi thích ứng được ngược lại cảm thấy rất thoải mái, cô thoải mái thở phào nhẹ nhõm, đem lưng bình thân dựa vào trên tảng đá, Sở Ca cúi đầu đánh giá thân thể này.

Làn da toàn thân tuy rằng không phải là trắng lấm, nhưng lại nhàn nhạt màu nâu mật, nhìn có vẻ càng thêm gợi cảm.

Vóc dáng nguyên chủ rất cao, đại khái là 1m75, bởi vì hàng năm rèn luyện, nên đường cong trên người rất xinh đẹp, một đôi chân dài lại thẳng tắp, móng cơ bắp, bụng nhỏ eo thon.

Khó có được chính là hàng năm cô đều quấn vải trên bộ ngực nhưng nó lại không bởi vì vậy mà biến hình, ngược lại còn trắng nõn cao ngất, đỉnh hoa anh đào hồng đẹp.

Ngón tay của hai bàn tay đều tinh tế thon dài, đầy đặn, còn có xương quai xanh tinh xảo, cổ thon dài, ngũ quan anh khí, mặc nhưng trang vào, hoàn toàn là một binh sĩ thanh tú, đỉnh đạt.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Nữ phó tướng của tướng quân (2)

Edit+ Beta: Min Heun

Nguyên chủ vì không muốn bị hoài nghi thân phận, nên vẫn luôn duy trì bộ dáng cao cao tại thượng, rất ít cùng người khác thân cận, hơn nữa ở trên chiến trường trừ bỏ Tề Vân Sơ ở bên ngoài là một đại sát thủ, bọn lính đối với cô tự nhiên cũng kính sợ, kính nhĩ viễn chi.

Sở Ca vuốt tay lấy nước vốc lên mặt, thời gian cũng không còn sớm, mặc xong quần áo thì trở về doanh trướng. Cô hoàn toàn không có chú ý tới nơi chỗ rẽ có một bóng người màu đen đang đứng đứng đỉnh bạt...

Tề Vân Sơ cương cứng tại chỗ trong chốc lát, thẳng đến khi người trong nước biến mất ở trước mắt mình, hấn mới đột nhiên phản ứng lại, đứng dậy đuổi theo, nhưng bóng dáng kia đã sớm đi mất.

Nơi này vẫn luôn được coi là căn cứ bí mật của hấn, kỳ thật mỗi lần chiến đấu trên chiến trường xong, trong lòng hấn đều không bình tĩnh lại được, hấn sẽ một mình đi tới đây, nghỉ ngơi cả đêm. Ngày hôm sau hấn lại cùng các tướng sĩ cùng nhau cười đùa, là Đại tướng quân miệng đầy thô tục.

Hôm nay cũng giống nhau, ở trên giường nằm nghỉ, nhưng hấn vẫn không ngủ được, đành phải đứng dậy đi tới nơi này, không nghĩ tới thể nhưng sẽ gặp được một nữ nhân giống như tinh linh, tóc đen như thác nước, ánh trắng chiếu xuống da thịt tựa như bạch ngọc trong suốt sáng trong, bọt nước theo gương mặt nhỏ giọt ở trên đầu nhũ trắng nõn, lưu luyến trên điểm hồng nhon nhon...

Tề Vân Sơ nuốt nước miếng, hạ thân đã sưng to phát đau, hấn năm nay đã hai mươi sáu tuổi, cũng không phải là không có nữ nhân ở trước mặt hấn thoát y, nhưng từ trước tới nay hấn đều không có cái ý niệm đó, nhưng hiện tại chỉ là một thân ảnh mờ mờ lung lung, lại dễ như trở bàn tay mà khơi mào lên dục vọng của hấn...

Hít vào một hơi thật sâu, xoay người nhảy vào trong nước sông lạnh lẽo.

Nhưng chỉ cần hán nghĩ đến cô vừa rồi cũng ngấm mình ở trong dòng nước này, hơn nữa... Còn không một mảnh vải che thân, toàn thân liền khô nóng, dưới thân cũng không có nửa điểm mềm xuống.

Sắc mặt Tề Vân Sơ đen lại, đem bàn tay vuốt xuống dưới thân, từ lúc hán mười sáu tuổi, đã không còn làm loại chuyện này nữa... Nếu thật sự để hán tìm được nữ nhân kia, hán nhất định phải thao cô tới không xuống giường được!

Sở Ca hoàn toàn không biết chính mình bị nam chủ nhớ thương, sau khi trở về thì nằm lên giường, một lát sau đã tiến vào trong mộng đẹp.

Sáng sớm ngày hôm sau, mới tờ mờ sáng, Sở Ca liền tỉnh dậy, dựa theo quy củ của nguyên chủ, dùng nước lạnh rửa mặt liền đi tới trong viện tập luyện, lại chạy quanh doanh địa mười vòng, đánh hai bộ quyền, cùng một bộ kiếm pháp, vệ binh luyện tập xong, thì đưa cô về doanh trướng.

Chẳng qua hôm nay có chút ngoài ý muốn, thời điểm Sở Ca chạy bộ, đã gặp phải Tề Vân Sơ, hán rõ ràng đã chạy được vài vòng. Hán lúc này chắc là còn chưa rửa mặt chải đầu, trên mặt vẫn còn râu giống như lúc ngày hôm qua cô gặp, quần áo một thân màu đen đang luyện công, vóc dáng rất cao, thể nhưng lại có cảm giác quần áo hán lỏng lẻo, giống như là không mặc vậy. Sở Ca hơi hơi sững sốt, rất nhanh đã phản ứng lại, kêu một tiếng, “Tướng quân!”

Tề Vân Sơ gật gật đầu, ra tiếp đón cô cùng nhau chạy, lúc này còn chưa đến thời gian binh lính luyện tập, toàn bộ doanh địa đang đi tuần tra, nên chỉ còn lại hai người bọn cô. Đột nhiên, Tề Vân Sơ vuốt tay ở trên vai Sở Ca chụp một chút, đem cô chụp lao đảo một cái, hán lại ha ha cười. Sau đó nghiêm túc nhìn cô.

“Ngày hôm qua ngươi sao thế? Thế nhưng lại phát nổ ở trên chiến trường, cái mạng nhỏ này cũng không nghĩ cần nữa hả!”

Sở Ca nhìn xuống, tay xoa xoa nơi bị hán chụp, âm thầm cắn chặt răng, bả vai phải bị hán chụp đến muốn đứt luôn rồi! Nhưng trên mặt vẫn là một biểu tình lãnh đạm như cũ.

“Không có gì, chỉ là nhìn thấy đứa bé kia còn rất nhỏ, nên có chút do dự.”

Nói xong rồi đôi mắt xuống, có chút khổ sở, lại có chút hổ thẹn. Ở trên chiến trường, cô là một người tướng quân bảo vệ quốc gia, đối mặt với địch nhân của mình, lại đột nhiên xuất hiện lòng dạ đàn bà, cái này đương nhiên là không đúng. Nhưng khổ sở chính là, nó vẫn là một hài tử, nếu không phải chiến tranh, thì tương lai của nó sẽ sáng lạng hơn nhiều.

Sở Ca nhẹ nhàng thở dài, lại đột nhiên phát hiện bên cạnh không có thanh âm gì, nghi hoặc quay đầu nhìn lại, liền thấy Tề Vân Sơ ngừng ở tại chỗ, sắc mặt ngưng trọng.

Sở Ca dừng bước chân lại, dừng thêm một chút, mới nhắc chân đi tới chỗ hán.

“Ta biết mình đã phạm vào lỗi rất lớn, nếu muốn xử phạt thì nói...” Lời nói còn chưa nói xong, Tề Vân Sơ liền giơ tay ngắt lời cô. Thuận tay đem cánh tay đáp ở trên vai cô, ôm lấy cô đi về phía trước.

“Chiến tranh xảy ra, người đầu tiên bị tổn thương chính là hài tử!”

Cánh tay hán rất lớn, Sở Ca bị hán ép tới nỗi bả vai bị đau, lúc đang chuẩn bị đẩy hán ra, thì nghe thấy câu nói hơi mang theo chút áp lực này của hán, nên nhất thời dừng sờ tại chỗ, quay đầu nhìn về phía hán, ngay cả trong nguyên tác cũng chưa từng đề cập qua hán thế nhưng còn có một mặt mềm mại như vậy.

Trong cốt truyện thì hán chính là một người oai hùng bất phàm, tướng quân chiến công hiển hách, luôn được người đời người sùng kính, ưu tú đến cỡ nào.

Nhưng lại quên rằng hán cũng là một người trẻ tuổi đã từng sống vô tư dưới chân thiên tử, trời sinh cũng có tâm thương hại, cũng có chán ghét với chiến tranh.

Lời nói vừa nói ra khỏi miệng, Tề Vân Sơ cũng bị chính mình làm cho sững sốt, ý tưởng này trước nay hán đều chỉ chôn ở trong lòng, cũng không dám biểu lộ ra, thân là tướng quân của Vân Quốc, bảo vệ quốc gia là trách nhiệm của hán, đối đãi địch nhân mà có tâm thương hại, cái này quả thực là đại nghịch bất đạo!

Tề Vân Sơ nghiêng đầu nhìn thoáng qua người chỉ mới đứng tới cảm của hán, đại khái là trong ánh mắt cô thương tiếc quá mức rõ ràng, từ đáy lòng hán cũng nguyện ý tin tưởng cô là một người tâm địa thiện lương.

Cười khẽ một chút, lại ở trong không gian ngửi được một loại hương thơm nhàn nhạt, không thể nói là loại hương vị gì, nhưng rất dễ ngửi, nhẹ nhàng từ hơi thở rồi đi vào trong lòng hán...

Nghiêng đầu cẩn thận ngửi một chút, hình như là người kế bên hán truyền ra?

“Trên người của ngươi có xị cái gì? Tại sao lại có mùi hương? Hình như là hương phấn của nữ nhân hay dùng?”

Sở Ca sững sốt, áp nỗi hoảng sợ xuống đáy lòng, sắc mặt trầm xuống.

“Tướng quân vui đùa quá mức rồi! Thuộc hạ là một đại nam nhân nơi nào có hương phấn? Huống hồ phi trộm đi chiêu kỹ chính là tội lớn, chiếu theo quân pháp, thuộc hạ sẽ bị phạt năm mươi quân trượng. Quên nói cho tướng quân! Thuộc hạ còn chưa có tập luyện, xin phép cáo từ!”

Nói xong ném cánh tay trên vai ra xoay người rời đi, Tề Vân Sơ sờ sờ chớp mũi, tự biết nói lỡ lời, cũng không gọi cô lại.

Tề gia quân pháp nghiêm cẩn, binh lính không được tự mình đi kỹ viện, nhưng vì vấn đề sinh lý của bọn lính, quân doanh cũng có quân kỹ, cách mười ngày, sẽ cho phép binh lính đi quân kỹ để xử lý dục vọng, bảo đảm bọn họ sẽ không bời vì chuyện này mà xuất hiện thương tổn đối với những người phụ nữ bình thường. Nếu như trộm đi chiêu kỹ, vi phạm một lần thì phạt năm mươi quân trượng, hai lần phạt một trăm, ba lần thì sẽ loại bỏ khỏi quân của Tề gia.

Thời gian chiêu kỹ lần trước mới qua có ba ngày, lúc này mà nói trên người Sở Ca có hương phấn của nữ nhân, thì xứng đáng bị cô tức giận! Bất quá, tiểu tử này tính tình cũng thật lớn! Không phải mới nói cô có hai câu thôi sao, còn dám không cho hấn mặt mũi! Rốt cuộc ai mới là lão đại đây! Thật là!

23/9/2018

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Nằm Xướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Nữ phó tướng của tướng quân (3)

Edit+ Beta: Min Heun

Nhưng mà? Tề Vân Sơ quay đầu nhìn về nơi Sở Ca vừa đi qua, tại sao hấn lại cảm giác Sở Ca có chút giống nữ nhân đêm qua hấn nhìn thấy? Mới vừa toát ra ý nghĩ này, đã bị chính hấn bác bỏ, tiểu tử này theo hấn đã hai năm, tuy nói lớn lên có thanh tú, nhưng nếu thật là một nữ nhân, thì hấn cũng đã sớm phát hiện ra rồi!

Tiểu tử này, ở trên chiến trường, trừ bỏ hấn, không ai có thể so sánh được! Nhìn yếu đuối mong manh dễ vỡ như vậy, kỳ thật sức lực lại lớn vô cùng! Thanh đao hơn hai mươi cân, cầm lên lại nhẹ giống như cây trúc! Sở Ca nếu thật là nữ nhân, phòng chừng cả đời cũng sẽ còn là hàng tồn kho ở trong nhà!

Hai năm trước Sở Ca đến đây, hấn nhìn là đã nghĩ không được rồi, lớn lên xinh đẹp không nói, thân thể lại còn suy nhược.

Nhỏ yếu như vậy, nếu thật là ở trên chiến trường, hấn đi giết địch, thì vẫn nên kéo chiến hữu lui về phía sau đi! Phòng chừng là nhìn ra được hấn đang coi thường cô, chưa nói hai lời, một bàn tay đã đi lên đem ván giường hoa lệ tốt nhất của hấn đánh gãy. Tức khắc làm kinh sợ một nhà già trẻ lớn bé, ngốc lăng nửa ngày cũng chưa hồi thần lại được.

Cô như ý nguyện được giữ lại, chỉ là buổi tối phải khổ cho hấn, không có ván giường để ngủ! Sản vật ở biên cương vốn đã thiếu thốn, chiếc giường kia hấn phải phí tinh lực lớn lắm mới gom đủ, hiện tại, hấn vẫn không tìm được vật liệu gỗ tương tự như vậy.

Nghĩ vậy, hấn có cảm giác hoài nghi phi thường mãnh liệt, là cô cố ý chọn giường của hấn đánh gãy! Chính là trả thù hấn khinh thường cô! Thật là bụng dạ hẹp hòi mà.

Sau này trên chiến trường, càng như cá gặp nước, một đường thẳng đến chức phó tướng, hoàn toàn không dựa vào người nhà để đi lên. Điểm này nhưng thật ra rất giống hấn!

Sở Ca sau khi đi khỏi, vẫn dựa theo thói quen nguyên chủ, rèn luyện xong thì quay về doanh trướng. Cô không phải là không nghĩ muốn có nhiều thời gian để ở chung với Tề Vân Sơ, mà là nguyên chủ tính tình cẩn thận, bình tĩnh. Cô cũng không thể quá liều lĩnh. Huống hồ, làm quá nhiều, khiến cho Tề Vân Sơ hoài nghi cô thì sẽ hỏng chuyện. Cô đành phải làm chậm rãi thôi.

Mới vừa đổi quần áo, còn chưa kịp ăn bữa sáng, đã có người tới báo cáo nói Tề Vân Sơ triệu tập nhóm phó tướng nghị sự.

Sở Ca giương giọng nói đã biết, động tác trên tay liền nhanh hơn, đem đai lưng cột chắc, tùy tay lấy một cái bánh bao, vừa ăn vừa đi tới phòng nghị sự. Cái cuối cùng ăn xong vừa lúc đi tới cửa, thời điểm cúi đầu lau khóe miệng, lại đột nhiên đụng phải một lồng ngực, mũi có chút đau, nước mắt cũng sắp chảy ra.

Sở Ca sờ sờ cái mũi, ngẩng đầu mở miệng nói xin lỗi.

“Xin lỗi! Ta không chú ý... Tướng quân!”

Tề Vân Sơ mới vừa vén rèm lên, liền có một người đâm vào trong lồng ngực hấn, còn chưa kịp mở miệng, đã bị người trước mắt làm cho kinh diễm. Đôi mắt sương mù mênh mông, ánh sáng lưu chuyển, như là chứa đựng đầy tinh quang. Cái mũi hơi hơi đỏ lên, tăng thêm vài phần triu mến. Thanh âm bởi vì đau mà trở nên mảnh mai, kiêu nộ.

Tề Vân Sơ giật mình, vừa định duỗi tay đỡ, đã bị một tiếng tướng quân cả kinh, tâm hồn đều bị phá nát

“Sở... Sở Ca? Tại sao lại là ngươi?”

Sở Ca nghe vậy kỳ quái nhìn hắn,

“Cái gì mà tại sao lại là ta? Tướng quân không phải nói là có việc thương nghị sao?”

Tề Vân Sở lúc này mới nhớ tới thật đúng là hắn gọi người tới, nghĩ đến ý nghĩ vừa rồi của mình, có chút không được tự nhiên mà thanh thanh yết hầu.

“Khụ... Vậy... Vậy thì ngươi đi vào trước đi!”

Sở Ca gật gù đầu, vòng qua hắn đi vào bên trong.

Tề Vân Sở lại sững sốt đứng tại chỗ một chút, hắn giống như lại nghe thấy được loại hương thơm như cỏ như không này, giống như thật là từ trên người cô truyền ra? Hắn có chút nghi hoặc quay đầu nhìn về phía cô, không biết có phải tác dụng tâm lý hay không, hắn luôn cảm thấy thân thể của cô giống như có chút mềm mại?

Sở Ca ngồi vào vị trí của mình, có người lại đây rót thêm nước. Cô theo bản năng ngẩng đầu lên nhìn, lại kinh ngạc, thế nhưng là Thạch Vân hóa một thân nam trang?

Trong nguyên tác cũng không có nói cụ thể là nàng ta như thế nào lại ở bên người Tề Vân Sở, thì ra nguyên lai chính là bắt đầu từ lính tạp vụ.

Sở Ca giương mắt đánh giá cẩn thận Thạch Vân một cái, dáng người nàng ta mảnh khảnh, vóc dáng cao gầy, tuy rằng cổ tình che dấu dung mạo của mình, nhưng vẫn như cũ có thể nhìn ra được lớn lên rất xinh đẹp.

Sở Ca theo bản năng nhìn xuống ngực nàng ta, không biết là nàng ta buộc chặt, hay là không buộc, dù sao thì nhìn vào vẫn thấy là nam nhân.

Sở Ca ngay lúc nàng còn chưa phát hiện ra thì thu hồi lại tầm mắt, quay đầu nhìn bản đồ chiến lược trước mặt mình. Lúc này người khác đã lục tục đi vào, có người chào hỏi với Sở Ca, Sở Ca cũng đáp lại họ.

Tuy rằng tính cách Sở Ca cũng không nhiệt tình, nhưng kỳ lạ là, nhân duyên lại không kém đi chút nào. Tề Vân Sở không biết đi đâu, lúc quay về là người cuối cùng đi vào. Sở Ca quay đầu nhìn về phía Thạch Vân, quả nhiên, nhìn thấy vẻ mặt si mê của nàng nhìn Tề Vân Sở, đến nỗi trà rót tràn ra bên ngoài cũng không hay biết.

Ánh mắt Tề Vân Sở vẫn luôn chú ý tới Sở Ca, thấy cô nhìn về phía một binh lính đang làm tràn nước, theo bản năng cũng nhìn theo tầm mắt cô, thì thấy người kia đang dùng... Ánh mắt si mê nhìn hắn? Si mê? Từ trên người một người nam nhân? Tề Vân Sở chán ghét nhũ nhũ mảy, vốn dĩ không có cảm giác gì, hôm nay lại trực tiếp chán ghét. Không kiên nhẫn vậy vậy tay, “Được rồi, nơi này không có chuyện của ngươi, ngươi đi ra ngoài trước đi!”

Nói xong, liền không hề nhìn nàng ta.

Thạch Vân ngốc lăng nhìn Tề Vân Sở từ bên người nàng đi qua, nàng không có nhìn lầm ánh mắt chán ghét của hắn, tức khắc có chút thương tâm.

Nàng đời trước bị phụ vương gả cho một Vương gia tính tình tàn bạo, mỗi ngày đều giống như là sống trong địa ngục. Sau này, thật vất vả mới chạy thoát được, thân thể lại bị trọng thương.

Là Tề Vân Sở cứu nàng, chỉ là lúc ấy nàng đã không còn khả năng sống sót. Sau khi chết, là hắn mai táng nàng, làm nàng không đến mức phơi thây nơi hoang dã.

Có lẽ là trời cao thương hại, để nàng ngoài ý muốn trọng sinh. Sau khi trọng sinh, nàng cứu mẫu phi mình, thay đổi cuộc sống thống khổ ban đầu của mình. Hiện tại nàng không màng tất cả đi tới bên người hắn, chỉ nghĩ là có thể ở bên hắn, chăm sóc cho hắn.

Nhưng, hắn tại sao lại chán ghét nàng?

Hắn vì cái gì mà chán ghét nàng?

Hắn sao lại có thể chán ghét nàng được!

Thạch Vân siết chặt ấm trà trong tay, nàng tuyệt đối không cho phép hạnh phúc vụt mất khỏi tay nàng. Tề Vân Sở, nhất định sẽ là của nàng.

“Ký chủ, nữ phụ đã hắc hóa, ký chủ với nam chủ sinh mệnh đều có thể bị nguy hiểm, thỉnh ký chủ chú ý an toàn.”

Thanh âm của Ngọc Đồng làm Sở Ca sững sốt một chút, Thạch Vân như thế nào đột nhiên hắc hóa?

“Vi hành vi chán ghét của nam chủ, nàng cảm nhận được cảm xúc của nam chủ, trong lòng không thoải mái, tự nhiên liền hắc hóa.

Sở Ca có chút oan ức, Tề Vân Sở trêu chọc cô trước, cô vậy mà lại bị liên lụy. Nhưng trong lòng cũng minh bạch, cô muốn công lược nam chủ, khẳng định sẽ cùng Thạch Vân phối hợp vai diễn.

“Sở Ca! Ngươi đang ngăn người nghĩ gì vậy?”

Tác giả có lời muốn nói: Báo trước báo trước: Có khả năng chương sau sẽ có thịt nha ~ khả năng ~ khả năng ~

1/10/2018

-----oOo-----

Heun: A a a ta đã gục gã trước ảnh ta edit a!!! Cute quá trời quá đất luôn ý!!!

#Cầu cấp máu, cầu cấp máu gấp!!!

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Năm Xuống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Nữ phó tướng của tướng quân (4)

Edit+ Beta: Kỳ Vân

Tiếng Tề Vân Sơ lời Sở Ca trở lại từ trong suy nghĩ sâu xa, cô vừa nhấc đầu lên, liền thấy toàn bộ người trong phòng nghị sự đều đang nhìn cô. Tề Vân Sơ cũng đang tròn mắt tức giận nhìn cô.

Sở Ca có chút không được tự nhiên kéo kéo vạt áo mình, đứng dậy xin lỗi.

“Xin lỗi, là ta không đúng. Các người cứ tiếp tục.”

Tề Vân Sơ hít sâu một hơi, áp xuống dục vọng muốn phát hỏa của chính mình, tiếp tục nói tiếp kế hoạch.

“Ta cùng Sở Ca dẫn người tấn công trực diện, Trần Cách dẫn người từ bên trái sơn đạo đánh bọc qua... Tốt, cứ như vậy, tất cả trở về chuẩn bị, Sở phó tướng ở lại.”

Mọi người cho Sở Ca một ánh mắt tự cầu phúc, sau đó nhanh chân chạy đi.

Sở Ca “...”

“Sở phó tướng không đồng ý với ý kiến gì sao, lúc mọi người đang nghị sự mà thất thần?”

Tề Vân Sơ đem bản đồ trong tay để lên trên bàn, lười biếng dựa vào lưng ghế, ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Sở Ca. Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

Sở Ca nuốt nuốt nước miếng, hơi lui về phía sau một bước nhỏ, không biết vì cái gì, cô có chút sợ Tề Vân Sơ.

“Không, không phải, chắc là tối ngày hôm qua không ngủ được, nên tinh thần có chút không được tốt lắm, thuộc hạ nguyện ý chịu trừng phạt.”

“Hừ ~ trừng phạt thì không cần, người đợi lát nữa trở về chép cho ta một phần kinh.”

“Chỉ... Như vậy?” Sở Ca có chút ngoài ý muốn, đơn giản như vậy liền buông tha cho cô?

“Phải, cứ như vậy, người đi về trước đi!”

Sở Ca gật gù đầu, mới vừa đi tới cửa, liền nghe được thanh âm Tề Vân Sơ phiêu phiêu ở phía sau người vang lên.

“A! Ta vừa rồi quên nói, phần kinh này không phải đưa cho Hoàng Thượng, mà là cho Thái Hậu, phải viết là “vi thần rất muốn đáp ứng, chỉ là đang ở nơi biên cương, không có tâm tình để lập gia thất, đối với sự ân sủng của công chúa, vi thần chỉ có thể cự tuyệt.”

Sở Ca lão đảo một cái, trong lòng còn vài phần mong đợi quay đầu nhìn về phía Tề Vân Sơ.

“Công chúa của thánh thượng đông đảo, không biết người tướng quân nói là vị công chúa nào?” Ngần vạn lần không được giống như cô nghĩ! Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

Tề Vân Sơ nhếch miệng cười, “Tam công chúa, Vân An điện hạ.”

“Không không không, tướng quân, thuộc hạ thật sự biết sai rồi, tướng quân đại nhân đại lượng, thuộc hạ tự nguyện phạt ba mươi trượng, xin tướng quân thu hồi mệnh lệnh lại!”

Sở Ca thiếu chút nữa quỵ xuống với Tề Vân Sơ, Vân An công chúa? Chính là muội muội và nữ nhi của Thái Hậu và Hoàng Thượng sủng ái nhất, đắc tội nàng, chờ sau khi nàng hồi kinh, nàng chắc chắn sẽ đem phủ Quốc Công hủy đi, cô còn có thể sống tốt được sao!

Tề Vân Sơ đứng dậy, đi đến trước mặt cô, cười với cô một cái, lúc Sở Ca cho rằng hắn sẽ thu hồi nhiệm vụ này, thì hắn lại duỗi tay ra cầm lấy bả vai cô, sau đó xoay người cô lại, đẩy ra ngoài! Là đẩy đi ra bên ngoài!

Sở Ca ngơ ngác đứng bên ngoài lều trại, tại sao lại như vậy? Nói tốt, ôn nhu, săn sóc ở đâu? Mẹ nó đây là một người vô lại đi! Thở dài, bộ dạng sống không còn gì lý thú đi về doanh trại của mình.

Tề Vân Sơ buồn cười nhìn Sở Ca đã đi xa, hắn vẫn là lần đầu tiên biết trêu đùa cô nguyên lai lại chơi tốt như vậy. Nhìn khuôn mặt luôn luôn đậm mặt lại lộ ra biểu tình sinh động như vậy, tâm tình của hắn cũng trở nên tốt hơn.

Sở Ca không nghĩ tới lần chiến tranh tiếp theo sẽ đến nhanh như vậy, không đợi cô nghĩ nên viết câu văn như thế nào để đưa lên cho Thái hậu mới tốt, thì đã nhận được tin tức Phong Quốc tấn công.

Trận chiến này luôn đứt quãng giằng co nửa tháng, Sở Ca cũng đã được thể nghiệm qua một chút cái gì gọi là địa ngục trần gian, không có lúc nào là không bị máu văng tung tóe ở trên mặt, trên người không có chỗ nào sạch sẽ, nhắm mắt lại, thì đầu óc lúc nào cũng đều là cánh tay, chân bị chặt đứt và một màu đỏ che trời lấp đất. Truyện được đăng tải trên wattpad @ninyunki_heun.

Sở Ca dùng sức phát tay chém rớt bóng người mới nhào lên trước mặt cô, đem kiếm cắm trên mặt đất, miệng thở hổn hển, cô đã ba ngày không chợp mắt, cũng không có ăn qua cái gì, bả vai không biết từ khi nào đã bị thương, thể lực cô đã tiêu hao quá mức, hoàn toàn không gắng sức nổi nữa.

Bên tai có gió lạnh xẹt qua, Sở Ca khó khăn lắm mới né ra được, nhưng đối diện với thanh đao đang tiến lại đây cô đã không còn sức lực để tránh né, lúc cô đang ở trong lòng vội vã gọi Ngọc Đồng, thì đột nhiên nghe thấy "keng" một tiếng, tiếp theo cánh tay liền truyền đến cảm giác một cổ lực thật lớn kéo cô lại, phía sau lưng đã đâm vào một cái ôm cứng rắn.

“Đứng ở phía sau, dựa vào ta!”

Sở Ca dựa vào sau lưng Tề Vân Sơ, nhìn hắn vì cô mà bình định tràng cảnh tình phong huyết vũ này, trong lòng cô chấn động, một dòng nước ấm xẹt qua, đây thật là lần đầu tiên có người bảo vệ cô như vậy.

“Lão đại, làm sao bây giờ? Viện binh của chúng ta còn chưa tới, thể công của bọn họ thì càng ngày càng mạnh, nếu không... Chúng ta...”

“Không được, không thể đầu hàng, chúng ta thân là tướng sĩ Vân Quốc, trách nhiệm của chúng ta chính là bảo vệ bá tánh và lãnh thổ Vân Quốc, đại biểu chính là vinh dự cho Vân Quốc, sao có thể đầu hàng với một Phong Quốc nhỏ bé được! Truyền lệnh xuống, thể sống chết bảo vệ biên cương, một tấc đất cũng không cho!”

“Một tấc đất cũng không cho!”

“Một tấc đất cũng không cho!”

...

Phía dưới vang lên một trận phụ họa, kích động đánh tới lòng người!

Sở Ca ngẩng đầu nhìn về phía Tề Vân Sơ, biểu tình hắn kiên nghị, trong lòng Sở Ca chấn động, rốt cuộc thì giờ phút này cô cũng đã hiểu rõ câu nói vẫn luôn làm người khác tâm tâm niệm niệm kia: Ý trung nhân của ta là anh hùng xuất thế, có một ngày hắn sẽ đâm bay đám mây tối để cưới ta...

Tề Vân Sơ là một anh hùng chân chính, là anh hùng xuất thế của cô! Truyện được đăng tải trên wattpad @ninyunki_heun.

“Ngọc Đồng, ta muốn đổi tinh lực phù.”

“Tinh lực phù đã đổi thành công, sau khi sử dụng tinh lực khôi phục 60%, có tác dụng duy trì trong thời gian hạn định là sáu giờ. Khấu trừ 5 tích phân, hiện tại còn thừa -5 tích phân.”

Sở Ca nghe thấy tích phân còn lại của chính mình, thân thể cương cứng một chút, nhưng vẫn đem tinh lực phù phân tán đến trên người mỗi tướng sĩ Vân Quốc, quả nhiên trong chớp lát sau, mọi người liền cảm giác được sức lực trên người chính mình chậm rãi khôi phục.

Liếc mắt nhìn Tề Vân Sơ một cái, Sở Ca xoay người huy động cánh tay, cô muốn cùng hắn kề vai chiến đấu!

Một canh giờ sau, viện quân của Vân Quốc cũng tới, trận chiến tranh này lấy Vân Quốc áp đảo thắng lợi mà kết thúc. Hơn nửa hai bên còn ký kết hiệp ước mười năm hòa bình.

Sau khi chấm dứt chiến tranh thì thực ra bọn họ cũng không có mở khánh công yến như thường lệ, ngược lại, bầu không khí có chút nặng nề.

Qua sáu, bảy ngày sau mới chậm rãi khôi phục lại được, khánh công yến cũng được định vào buổi tối ngày thứ bảy sau chiến tranh.

Sở Ca không có uống rượu, ở bữa tiệc ngồi một lát liền lấy cớ rời đi, hiện tại không có người, cô cầm quần áo trốn đi đến sau núi. Truyện được đăng tải trên wattpad @minyunki_heun.

Kỳ thật nguyên chủ tới nơi này cũng không hoàn toàn là vì tắm rửa, nơi này an toàn, cũng đủ để cho cô ẩn nấp, cô ở chỗ này hoàn toàn có thể tự do tự tại làm một nữ nhân.

Cởi quần áo rồi vào nước, hôm nay thời tiết rất tốt, nước ở đây cũng không lạnh, Sở Ca ở trong hồ bơi vài vòng, đem lưng dựa vào trên tảng đá, lẳng lặng suy tư nhiệm vụ lần này, Tề Văn Sơ tính tình quá cẩn thận, cũng không có dính dáng quá nhiều gì tới nguyên chủ, câu dẫn hắn, nhất định là chuyện khó khăn nhất.

Hơn nữa, hắn vẫn luôn xem nguyên chủ như là huynh đệ với hắn, nếu đột nhiên phát hiện cô là nữ nhân, đừng nói đến thân cận, ngược lại hắn sẽ cách xa cô ra...

Đang suy nghĩ, đột nhiên nghe được một tiếng nước nhỏ, trong lòng Sở Ca cả kinh, cầm lấy một kiện quần áo nhanh chóng khoác lên trên người, vừa định rời đi, lại đột nhiên cảm giác được mắt cá chân bị người khác giữ chặt, dùng sức kéo một cái, cô lại một lần nữa ngã vào trong nước.

Tác giả có lời muốn gửi gắm: Ngạch ~ ta sai rồi! Thịt thịt ở chương sau! Ta bảo đảm! Chương sau nhất định có thịt.

Mặt khác, từ lúc chương bắt đầu, liền phải thu phí, không có biện pháp, tôi cũng phải ăn cơm ~

Một chương năm mươi PO, số lượng từ bảo đảm sẽ hơn một ngàn cây ngũ gia bì.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chủ Mau Năm Xuống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.